

per spes mea, tota fiducia mea, divitiarum mea, delectatio mea, jucunditas mea, gaudium meum, quies & tranquillitas mea, pax mea, suavitas mea, odor meus, dulcedo mea, cibus meus, refectio mea, refugium meum, auxilium meum, sapientia mea, portio mea, possessio mea, thesaurus meus, in quo fixa, & firma & immobiliter semper sit radicata mens mea, & cor meum,
A M E N.

RHYTMUS S. THOMÆ AD SACRAM EUCCHARISTIAM.

A Doro te devotè latens Deitas, Quæ sub his figuris verè latitas:
Tibi se cor meum totum subjicit, Quia te contemplans totum deficit.
Visus, tactus, gustus in te fallitur,
Sed auditu solo tutò creditur:
Credo quidquid dixit Dei Filius, Nihil hoc verbo veritatis verius.
In cruce latebat sola Deitas, At hic latet simul & humanitas:
Ambo tamen credens, atque confitens
Peto, quod petivit latro pœnitens.
Plagas, sicut Thomas, non intueor,
Deum tamen meum te confiteor.

Fac me tibi semper magis credere, In te spem habere, te diligere.
O memoriale mortis Domini, Panis vivus, vitam præstans hominibus!
Præsta meæ menti de te vivere, Et te illi semper dulcè sapere.
Pie pellicane Jesu Domine, Me immundum munda tuo sanguine:
Cujus una stilla saluum facere Totum mundum quit ab omni scelere.
Jesu, quem velatum nunc aspicio,
Oro fiat illud, quod tam sitio: Ut te revelata cernens facie, Visu sim beatus tuarum gloriarum, Amen.

✠ A. ✠ M. ✠ D. ✠ G. ✠

Postcommunio.

Quos tantis, Domine, largiris uti mysteriis: quæsumus, ut effectibus nos eorum veraciter aptare digneris. Per Dominum nostrum.

De S. Maria. Postcommunio.

Hæc nos communio, Domine, purget à crimine: & intercedente beatâ virgine Dei Genitricæ Mariâ, cœlestis remediî faciat esse confortes.

Pro Papa. Postcommunio.

Hæc nos, quæsumus Domine, divini sacramenti perceptio protegat: & famulum tuum N. quem pastorem Ecclesiæ tuæ præesse voluisti, unâ cum commissio sibi grege, salvet semper, & muniat. Per Dominum nostrum.

Vel contra persecutores Ecclesiæ. Postcommunio.

Quæsumus Domine Deus noster: ut quos divinâ tribuis participatione gaudere, humanis non sinas subjacere periculis. Per Dominum nostrum.

DOMINICA IV.

Post Epiphaniam.

Introitus.

A Dorâte Deum omnes Angeli ejus: audivit, & latata est Sion: & exultaverunt filiarum Judæ. *Psalmus.* Dominus regnavit, exultet terra: latentur insulæ multæ. *Gloria Patri.*

Oratio.

DEUS, qui nos in tantis periculis constitutos, pro humana scis fragilitate non posse subsistere: da nobis salutem mentis & corporis; ut ea, quæ pro peccatis nostris patimur, te adjuvante vincamus. Per Dominum nostrum.

De S. Maria. Oratio.

DEUS, qui salutis æternæ, beatæ Mariæ virginitate fecundâ, humano generi præmia præstitisti: tribue quæsumus; ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitæ suscipere, Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Contra persecutores Ecclesiæ.

Oratio.

Ecclésiæ tuæ, quæsumus Domine, preces placatus admitte: ut, destructis adversitatibus & erroribus universis; securâ tibi serviat libertate. Per Dominum nostrum.

Vel pro Papa. Deus omnium fidelium. ut in Dominica præcedenti. Pag. 55.

Si autem hæc Dominica venerit post festum Purificationis, dicitur secunda Oratio, Acunctis. ut infra in Dominica sequenti. Pag. 59. & tertia ad libitum Sacerdotis.

Lectio Epistolæ Beati Pauli Apostoli ad Romanos.

Fratres, Nèmini quidquam de beatis, nisi ut invicem diligatis: qui enim diligit proximum, legem implevit. Nam: non adulterabis: non occides: non furaberis: non falsum testimonium dices: non concupisces: & si quod est

est aliud mandatum, in hoc verbo instauratur: Diliges proximum tuum sicut teipsum. Dilectio proximi malum non operatur. Plenitudo ergo legis est dilectio.

Graduale. Timebunt Gentes nomen tuum Domine, & omnes Reges terrae gloriam tuam. *Psalmus 101.* Quoniam aedificavit Dominus Sion, & videbitur in maiestate sua. Alleluja, alleluja. *Psalmus 96.* Dominus regnavit, exultet terra: latentur insulae multae. Alleluja.

Sequentia sancti Evangelii
secundum Matthaeum.

Matth. 8. c. **I**n illo tempore: Ascendente Jesu in naviculam, secuti sunt eum discipuli ejus: & ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus, ipse vero dormiebat. Et accesserunt ad eum discipuli ejus, & suscitaverunt eum, dicentes: Domine, salva nos, perimus. Et dicit eis Jesus: Quid timidi estis, modicae fidei? Tunc surgens, imperavit ventis & mari, & facta est tranquillitas magna. Porro homines mirati sunt, dicentes: Qualis est hic, quia venti & mare obediunt ei? **Credo.**

Psalmus 117. **Offertorium.** Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini exaltavit me: non moriar, sed vivam, & narrabo opera Domini.

Secreta.

Concède quaesumus omnipotens Deus: ut huius sacrificii munus oblatum, fragilitatem nostram ab omni malo purget semper, & muniat. Per Dominum nostrum.

De S. Maria. Secreta.

Muneribus nostris, quaesumus Domine, precibusque susceptis: & caelestibus nos munda mysteriis, & clementer exaudi.

Contra persecutores Ecclesiae. Secreta.

Protege nos Domine, tuis mysteriis servientes: ut divinis rebus inhaerentes, & corpore tibi famulemur, & mente. Per Dominum nostrum.

Vel pro Papa. Secreta. Oblatis, quaesumus Domine: ut in Dominica praecedenti. *Pag. 56.*

Communio. Mirabantur omnes de his, quae procedebant de ore Dei. *Luc. 4. d.*

Postcommunio.

Munera tua nos Deus a delationibus terrenis expediant, & caelestibus semper instaurent alimentis. Per Dominum nostrum.

De S. Maria. Postcommunio. Haec nos communio, Domine, purget a crimine: & intercedente beata virgine Dei genitrice Maria, caelestis remedii faciat esse consortes.

Contra persecutores Ecclesiae. Postcommunio.

Quaesumus Domine Deus noster: ut quos divina tribuis participatione gaudere; humanis non finas subiacere periculis. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium.

Vel pro Papa. Postcommunio. Haec nos, quaesumus Domine: ut in Dominica praeterita. *Pag. 57.*

DOMI-

DOMINICA V.

Post Epiphaniam.

Introitus.

Psalmus 96. **A**dorate Deum omnes Angeli ejus: audivit, & letata est Sion: & exultaverunt filiae Judae. *Ibid.* **Psalmus.** Dominus regnavit, exultet terra: latentur insulae multae. *Psalmus 96.* Gloria Patri.

Oratio.

Familiam tuam, quaesumus Domine, continua pietate custodi: ut quae in sola spe gratiae caelestis innititur, tua semper protectione muniatur. Per Dominum nostrum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum.

Oratio.

Acunctis nos, quaesumus Domine, mentis & corporis defende periculis: & intercedente beata & gloriosa semper Virgine Dei Genitrice Maria, cum beatis Apostolis tuis Petro & Paulo, atque beato N. & omnibus Sanctis, salutem nobis tribue benignus & pacem; ut, destructis adversitatibus & erroribus universis, Ecclesia tua securam tibi serviat libertate.

In hac Oratione nomina SS. Michaelis, & Joannis Baptistae praeposuntur Apostolis.

Tertia Oratio dicitur ad libitum Sacerdotis.

Lectio Epistolae beati Pauli
Apostoli ad Colossenses.

Col. 3. c. **F**ratre, Induite vos sicut electi Dei, sancti, & dilecti, viscera

ra misericordiae, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam: supportantes invicem, & donantes vobismetipsis, si quis adversus aliquem habet querelam: sicut & Dominus donavit vobis, ita & vos. Super omnia autem haec, charitatem habete, quod est vinculum perfectionis: & pax Christi exaltet in cordibus vestris, in qua & vocati estis in uno corpore: & grati estote. Verbum Christi habitet in vobis abundanter, in omni sapientia, docentes, & commonentes vosmetipsos, psalmis, hymnis, & canticis spiritualibus, in gratia cantantes in cordibus vestris Deo. Omne quodcumque facitis in verbo, aut in opere, omnia in nomine Domini Jesu Christi, gratias agentes Deo & Patri per Jesum Christum Dominum nostrum.

Psalmus 101. **Graduale.** Timebunt Gentes nomen tuum Domine, & omnes Reges terrae gloriam tuam. *Psalmus 96.* Quoniam aedificavit Dominus Sion, & videbitur in maiestate sua. Alleluja, alleluja. *Psalmus 96.* Dominus regnavit, exultet terra: latentur insulae multae. Alleluja.

Sequentia sancti Evangelii
secundum Matthaeum.

Matth. 13. c. **I**n illo tempore: Dixit Jesus turbis parabolam hanc: Simile factum est regnum caelorum homini, qui seminavit bonum semen in agro suo. Cum autem dormirent homines, venit inimicus ejus, & superfeminavit zizania in medio tritici, & abiit. Cum autem crevisset herba, & fructum fecisset, tunc apparuerunt & zizania. Acceden-

H 2

tes

tes autem servi patrisfamilias, dixerunt ei: Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? Unde ergo habet zizania? Et ait illis: Inimicus homo hoc fecit. Servi autem dixerunt ei: Vis, imus, & colligimus ea? Et ait: Non: ne forte colligentes zizania, eradicetis simul cum eis & triticum. Sinite utraque crescere usque ad messem, & in tempore messis dicam messoribus: Colligite primum zizania, & alligate ea in fasciculos ad comburendum, triticum autem congregate in horreum meum. **Credo.**

Offertorium. Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini exaltavit me: non moriar, sed vivam, & narrabo opera Domini.

Secreta.

Hostias tibi Domine placationis offerimus: ut & delicta nostra miseratus absolvas, & nutantia corda tu dirigas. Per Dominum nostrum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum.
Secreta.

Exaudi nos Deus salutaris noster: ut per huius sacramenti virtutem, a cunctis nos mentis & corporis hostibus tuearis; gratiam tribuens in presenti, & gloriam in futuro.

Tertia ad libitum.

Communio. Mirabantur omnes de his, quae procedebant de ore Dei.

Postcommunio.

Quæsumus omnipotens Deus: ut illius salutaris capiamus effectum, cujus per hæc mysteria pignus accepimus. Per Dominum nostrum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum.
Postcommunio.

Mundet & muniat nos, quæsumus Domine, divini sacramenti munus oblatum: & intercedente beatâ Virgine Dei Genitrice Mariâ, cum beatis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beato **N.** & omnibus Sanctis; a cunctis nos reddat & perverſitatibus expiâtos, & adverſitatibus expeditos.

Tertia ad libitum.

DOMINICA VI.

Post Epiphaniam.

Introitus.

Adorâte Deum omnes Angeli ejus: audivit, & lætata est Sion: & exultaverunt filiae Judæ. **Pſal.**

mus. Dominus regnavit, exulter terra: latentur insulæ multæ. **Glória Patri.**

Oratio.

Presta quæsumus omnipotens Deus: ut semper rationabilia meditantes, quæ tibi sunt placita, & dictis exequamur, & factis. Per Dominum nostrum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum.
Oratio.

Acunctis nos, quæsumus Domine, mentis & corporis defende periculis: & intercedente beatâ & gloriôsâ semper virgine Dei genitrice Mariâ, cum beatis Apóstolis tuis Petro & Paulo; atque beato **N.** & omnibus Sanctis, salutem nobis tribue benignus & pa-

cem;

cem; ut, destructis adverſitatibus & erroribus universis, Ecclesia tua securâ tibi ſerviat libertate.

Tertia ad libitum.

Lectio Epistolæ beati Pauli
Apóstoli ad Theſſalonicenſes.

Frattres, Grátias ágimus Deo semper pro omnibus vobis, memoriam vestri facientes in orationibus nostris sine intermissione, memores operis fidei vestræ, & laboris, & charitatis, & sustinentiæ spei Domini nostri Jesu Christi, ante Deum & Patrem nostrum: scientes fratres, dilecti a Deo, electionem vestram: quia Evangelium nostrum non fuit ad vos in sermone tantum, sed & in virtute, & in Spiritu Sancto, & in plenitudine multa, sicut scitis quales fuérimus in vobis propter vos. Et vos imitatores nostri facti estis, & Domini, excipientes verbum in tribulatione multa, cum gaudio Spiritus Sancti: ita ut facti sitis forma omnibus credentibus in Macedonia, & in Achia. A vobis enim diffamatus est sermo Domini, non solum in Macedonia, & in Achia, sed & in omni loco fides vestra, quæ est ad Deum, profecta est; ita ut non sit nobis necesse quidquam loqui. Ipsi enim de nobis annuntiant qualem introitum habuerimus ad vos: & quomodo conversi estis ad Deum à simulacris, servire Deo vivo, & vero, & expectare Filium ejus de cælis (quem suscitavit ex mortuis) Jesum, qui eripuit nos ab ira ventura.

Graduale. Timebunt Gentes nomen tuum Domine, & omnes

Reges terræ glóriam tuam. **Quoniam** ædificavit Dominus Sion, & videbitur in majestate sua. **Alleluja, alleluja.** **Dominus** regnavit, exulter terra: latentur insulæ multæ. **Alleluja.**

Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis parabolam hanc: Simile est regnum cælorum grano sinapis, quod accipiens homo seminavit in agro suo: quod minimum quidem est omnibus seminibus: cum autem creverit, majus est omnibus oleribus, & fit arbor, ita ut volucres cæli veniant, & habitent in ramis ejus. Aliam parabolam locutus est eis: Simile est regnum cælorum fermento, quod acceptum mulier abscondit in farinæ satis tribus, donec fermentatum est totum. Hæc omnia locutus est Jesus in parabolis ad turbas: & sine parabolis non loquebatur eis: ut impleretur quod dictum erat per Prophetam dicentem: Aperiam in parabolis os meum, eructabo abscondita à constitutione mundi. **Credo.**

Offertorium. Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini exaltavit me: non moriar, sed vivam, & narrabo opera Domini.

Secreta.

Hæc nos oblatio, Deus, mundet quæsumus, & renover, gubernet, & protegat. Per Dominum nostrum.

Alia Secreta.

Exaudi nos Deus salutaris noster: ut per huius sacramenti virtutem, a cunctis nos mentis &

H 3

corporis

corporis hostibus tuearis; gratiam tribuens in presenti, & gloriam in futuro.

Tertia ad libitum.

Communio. Mirabantur omnes de his, quæ procedebant de ore Dei.

Postcommunio.

Coelstibus Domine, pasti delictis: quæsumus; ut semper eadem, per quæ veraciter vivimus, appetamus. Per Dominum.

Alia Postcommunio.

Mundet & muniat nos, quæsumus Domine, divini sacramenti munus oblatum: & intercedente beatâ Virgine Dei genitrice Mariâ, cum beatis Apostolis tuis Petro & Paulo, atque beato **N.** & omnibus Sanctis; à cunctis nos reddat & perversitatibus expiâtos, & adversitatibus expeditos.

Tertia ad libitum.

DOMINICA

In Septuagesima.

Statio ad S. Laurentium extra muros.

Introitus.

Circumdederunt me gemitus mortis, dolores infèrni circumdederunt me: & in tribulatione mea invocavi Dominum, & exaudivit de templo sancto suo vocem meam. **Psalmus.** Diligam te Domine, fortitudo mea: Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus. **✠.** Glòria Patri.

Non dicitur, Glòria in excelsis ab hac Dominica usque ad Pascha, exceptis Feriâ quintâ in Cœna Domini, & Sabbatò sanctò, & quando dicitur Missa de Festo.

Oratio.

Preces populi tui, quæsumus Domine, clementer exaudi: ut qui iustè pro peccatis nostris affligimur, pro tui nominis glòria misericorditer liberemur. Per Dominum nostrum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum.

Oratio.

Acunctis nos, quæsumus Domine, mentis & corporis defende periculis: & intercedente beatâ & gloriôsâ semper virgine Dei genitrice Mariâ, cum beatis Apostolis tuis Petro & Paulo, atque beato **N.** & omnibus Sanctis, salutem nobis tribue benignus & pacem; ut, destructis adversitatibus & erroribus universis, Ecclesia tua securâ tibi serviât libertate. Per eundem Dominum nostrum. **si dicenda est ultimò locò.**

Tertia ad libitum.

Sic dicitur secunda & tertia Oratio à festo Purificationis usque ad Feriam IV. Cinerum exclusivè, quando non est Duplex: nisi Dominica Septuagesimæ venerit ante festum Purificationis, vel in ipsa die Purificationis: quia tunc dicuntur Orationes sicut in Dominica III. post Epiphaniam, de sancta Maria, & contrà persecutores Ecclesiæ, vel pro Papa. Pag. 55. Simili modò fiat in Sexagesima, & Quinquagesima.

Lectio

Lectio Epistolæ Beati Pauli
Apostoli ad Corinthios.

Fratres, Nescitis quòd ii qui in stadio currunt, omnes quidem currunt, sed unus accipit præmium? Sic currite ut comprehendatis. Omnis autem, qui in agone contendit, ab omnibus se abstinet: & illi quidem ut corruptibilem coronam accipiant; nos autem incorruptam. Ego igitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi aërem verberans: sed castigo corpus meum, & in servitutem redigo: nè fortè cum aliis prædicaverim, ipse reprobus efficiar. Nolo enim vos ignorare fratres, quoniam patres nostri omnes sub nube fuerunt, & omnes mare transierunt; & omnes in Moyse baptizati sunt, in nube, & in mari: & omnes eandem escam spiritalem manducaverunt, & omnes eundem potum spiritalem biberunt: (bibeant autem de spiritali, consequente eos, petra: petra autem erat Christus:) sed non in pluribus eorum beneplacitum est Deo.

Graduale. Adjutor in opportunitatibus, in tribulatione: sperent in te, qui novèrunt te: quoniam non derelinquis quærentes te, Domine. **✠.** Quoniam non in finem oblivio erit pauperis: patientia pauperum non peribit in æternum: exurge Domine, non prævaleat homo.

Tractus. De profundis clamavi ad te Domine, Domine exaudi vocem meam. **✠.** Fiant aures tuæ intendentes in orationem servi tui. **✠.** Si iniquitates observaveris Do-

mine, Domine quis sustinebit? **✠.** Quia apud te propitiatio est, & propter legem tuam sustinui te Domine.

A Septuagesima usque ad Feriam quartam Cinerum, Tractus dicitur tantum in Dominicis, & Festis: in Feriis autem, quando repetitur Missa de Dominica, non dicitur, sed tantum Graduale.

Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum cælorum homini patrifamilias, qui exiit primò mane conducere operarios in vineam suam. Conventionem autem factâ cum operariis ex denario diurno, misit eos in vineam suam. Et egressus circa horam tertiam vidit alios stantes in foro otiosos, & dixit illis: Ite & vos in vineam meam, & quod justum fuerit dabo vobis. Illi autem abiierunt. Iterum autem exiit circa sextam & nonam horam: & fecit similiter. Circa undecimam verò exiit, & invenit alios stantes, & dicit illis: Quid hic statis totâ die otiosi? Dicunt ei: Quia nemo nos conduxit. Dicit illis: Ite & vos in vineam meam. Cum serò autem factum esset, dicit dominus vineæ procuratori suo: Voca operarios, & redde illis mercedem, incipiens à novissimis usque ad primos. Cum venissent ergo qui circa undecimam horam venerant, acceperunt singulos denarios. Venientes autem & primi arbitrati sunt quòd plus essent accepturi: acceperunt autem & ipsi singulos

singulos denarios. Et accipientes murmurabant adversus patremfamilias, dicentes: Hi novissimi una hora fecerunt, & pares illos nobis fecisti, qui portavimus pondus diei, & aestus. At ille respondens uni eorum, dixit: Amice non facio tibi injuriam: nonne ex denario convenisti mecum? Tolle quod tuum est, & vade: volo autem & huic novissimo dare sicut & tibi. Aut non licet mihi, quod volo, facere? an oculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? Sic erunt novissimi primi, & primi novissimi. Multi enim sunt vocati, pauci vero electi. **Credo.**

Psal.
91.

Offertorium. Bonum est confiteri Domino, & psallere nomini tuo, Altissime.

Secreta.

Muneribus nostris, quaesumus Domine, precibusque suscipitis: & celestibus nos munda mysteriis, & clementer exaudi. Per Dominum nostrum.

Si Dominica Septuagesimae venerit ante festum Purificationis, vel ipsa die Purificationis, Secreta de S. Maria erit, Tua, Domine. ut in ejusdem Missa votiva infra.

Alia Secreta.

Exaudi nos Deus salutaris noster: ut per hujus sacramenti virtutem, a cunctis nos mentis & corporis hostibus tuearis; gratiam tribuens in presenti, & gloriam in futuro.

Tertia ad libitum.

Psal.
50.

Communio. Illumina faciem tuam super servum tuum, & salvum me fac in tua misericordia: Domine.

ne non confundar, quoniam invocavi te.

Postcommunio.

Fideles tui, Deus, per tua dona firmantur: ut eadem & percipiendo requirant, & querendo sine fine percipiant. Per Dominum.

Alia Postcommunio.

Mundet & muniat nos, quaesumus Domine, divini sacramenti munus oblatum: & intercedente beata virgine Dei genitrice Maria, cum beatis Apostolis tuis Petro & Paulo, atque beato N. & omnibus sanctis; a cunctis nos redat & perversitatibus expiatis, & adversitatibus expeditos.

Tertia ad libitum.

Benedicamus Domino. R. Deo gratias.

DOMINICA

In Sexagesima.

Statio ad S. Paulum.

Introitus.

Exurge, quare obdormis Domine? exurge, & ne repellas in finem: quare faciem tuam avertis, obli-visceris tribulationem nostram? adhæsit in terra venter noster: exurge Domine, adjuva nos, & libera nos. **Psalmus.** Deus, auribus nostris audivimus: patres nostri annuntiaverunt nobis. **V. Gloria Patri.**

Oratio.

DEUS, qui conspicias, quia ex nulla nostra actione confidimus:

mus: concede propitius; ut contra adversa omnia, Doctoris Gentium protectione muniamur. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum.

Oratio.

Acunctis nos, quaesumus Domine, mentis & corporis defende periculis: & intercedente beata & gloriosa semper virgine Dei genitrice Maria, cum beatis Apostolis tuis Petro & Paulo, atque beato N. & omnibus Sanctis, salutem nobis tribue benignus & pacem; ut, destructis adversitatibus & erroribus universis, Ecclesia tua secunda tibi serviat libertate.

Tertia ad libitum.

Lectio Epistolae Beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

2. Cor.
11. d.

Fratres, Libenter suffertis insipientes, cum sitis ipsi sapientes. Sustinetis enim si quis vos in servitutem redigit, si quis devorat, si quis accipit, si quis extollitur, si quis in faciem vos cadit. Secundum ignobilitatem dico, quasi nos infirmi fuimus in hac parte. In quo quis audeat (in insipientia dico) audeo & ego: Hebraei sunt, & ego: Israelitae sunt, & ego: Semen Abraham sunt, & ego: Ministri Christi sunt (ut minus sapiens dico) plus ego: in laboribus plurimis, in carceribus abundantius, in plagis supra modum, in mortibus frequenter. A Judæis quinque, quadragenas, una minus, accipere. Ter virgis caesus sum, semel lapidatus sum, ter naufragium feci, nocte & die in profundo maris fui, in

itinerebus saepe, periculis fluminum, periculis latronum, periculis ex genere, periculis ex Gentibus, periculis in civitate, periculis in solitudine, periculis in mari, periculis in falsis fratribus: in labore & ærumna, in vigiliis multis, in fame & siti, in jejuniis multis, in frigore & nuditate: præter illa quæ extrinsecus sunt, instantia mea quotidiana, sollicitudo omnium Ecclesiarum. Quis infirmatur, & ego non infirmor? quis scandalizatur, & ego non uror? Si gloriari oportet: quæ infirmitatis meae sunt, gloriabor. Deus & Pater Domini nostri Jesu Christi, qui est benedictus in sæcula, scit quod non mentior. Damasci præpositus Gentis Aræ regis, custodiebat civitatem Damascenorum, ut me comprehenderet: & per fenestram in porta dimissus sum per murum, & sic effugi manus ejus. Si gloriari oportet (non expedit quidem) veniam autem ad visiones, & revelationes Domini. Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim (sive in corpore nescio, sive extra corpus, nescio, Deus scit) raptum hujusmodi usque ad tertium cælum. Et scio hujusmodi hominem (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) quoniam raptus est in Paradisum: & audivit arcana verba, quæ non licet homini loqui. Pro hujusmodi gloriabor: pro me autem nihil gloriabor nisi in infirmitatibus meis. Nam, & si voluero gloriari, non ero insipiens: veritatem enim dicam: parco autem, ne quis me existimet supra id quod videt in me, aut ali-

Cap.
12. d.

quid audit ex me. Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis mea angelus satanae, qui me colaphizet. Propter quod ter Dominum rogavi ut discederet a me: & dixit mihi: Sufficit tibi gratia mea: nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.

Graduale. Sciant Gentes, quoniam nomen tibi Deus: tu solus Altissimus super omnem terram. *Psalmus 83.*
Deus meus, pone illos ut rotam, & sicut stipulam ante faciem venti.

Tractus. Commovisti Domine terram, & conturbasti eam. *Psalmus 95.*
Sana contritiones ejus, quia mota est. Ut fugiant a facie arcus: ut liberentur electi tui.

Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam.

Luc. 8. 2. **I**N illo tempore: Cum turba plurima convenirent, & de civitatibus properarent ad Jesum, dixit per similitudinem: Exiit, qui seminat, seminare semen suum: & dum seminat, aliud cecidit secus viam, & conculcatum est, & volucres coeli comederunt illud. Et aliud cecidit supra petram: & natum aruit, quia non habebat humorem. Et aliud cecidit inter spinas, & simul exortae spinae suffocaverunt illud. Et aliud cecidit in terram bonam: & ortum fecit fructum centuplum. Hae dicens, clamabat: Qui habet aures audiendi, audiat. Interrogabant autem eum discipuli ejus, quae esset haec parabola. Quibus ipse dixit: Vobis datum est nosse

mysterium regni Dei, ceteris autem in parabolis; ut videntes non videant, & audientes non intelligant. Est autem haec parabola: Semen est verbum Dei. Qui autem secus viam, hi sunt qui audiunt: deinde venit diabolus, & tollit verbum de corde eorum, ne credentes salvi fiant. Nam qui supra petram: qui cum audierint, cum gaudio suscipiunt verbum: & hi radices non habent: qui ad tempus credunt, & in tempore tentationis recedunt. Quod autem in spinas cecidit, hi sunt, qui audierunt, & a solitudinibus, & divitiis, & voluptatibus vitae, euntes, suffocantur, & non referunt fructum. Quod autem in bonam terram: hi sunt, qui in corde bono & optimo audientes verbum retinent, & fructum afferunt in patientia. *Psalmus 16.* **Credo.**

Offertorium. Perfice gressus meos in semitis tuis, ut non moveantur vestigia mea: inclina aurem tuam, & exaudi verba mea: mirifica misericordias tuas, qui salvos facis sperantes in te Domine.

Secreta.

Oblatum tibi Domine sacrificium, vivificet nos semper & muniat. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Alia Secreta.

Exaudi nos Deus salutaris noster: ut per hujus sacramenti virtutem, a cunctis nos mentis & corporis hostibus tuearis; gratiam tribuens in praesenti, & gloriam in futuro.

Tertia ad libitum.

Communio. Introibo ad altare Dei,

Dei, ad Deum qui laetificat juventutem meam.

Postcommunio.

Supplices te rogamus, omnipotens Deus: ut quos tuis reficis sacramentis, tibi etiam placitis moribus dignanter deservire concedas. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Alia Postcommunio.

Mundet & muniat nos, quæsumus Domine, divini sacramenti munus oblatum: & intercedente beata Virgine Dei genitrici Mariâ, cum beatis Apostolis tuis Petro & Paulo, atque beato N. & omnibus Sanctis; a cunctis nos reddat & perversitatibus expiatis, & adversitatibus expeditos.

Tertia ad libitum.

Benedicamus Domino. *Psalmus 138.* Deo gratias.

DOMINICA

In Quinquagesima.

Statio ad S. Petrum.

Introitus.

Psalmus 138. **E**sto mihi in Deum protectorem, & in locum refugii, ut salvum me facias: quoniam firmamentum meum, & refugium meum es tu: & propter nomen tuum dux mihi eris, & enutries me. *Psalmus 138.* In te Domine speravi, non confundar in æternum: in justitia tua libera me, & eripe me. *Psalmus 138.* Gloria Patri.

Oratio.

Preces nostras, quæsumus Domine, clementer exaudi: at

que a peccatorum vinculis absolutos, ab omni nos adversitate custodi. Per Dominum nostrum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum.

Oratio.

Acunctis nos, quæsumus Domine, mentis & corporis defende periculis: & intercedente beatâ & gloriosâ semper Virgine Dei genitrici Mariâ, cum beatis Apostolis tuis Petro & Paulo, atque beato N. & omnibus Sanctis, salutem nobis tribue benignus & pacem; ut, destructis adversitatibus & erroribus universis, Ecclesia tua secura tibi serviat libertate.

Tertia ad libitum.

Lectio Epistolæ beati Pauli
Apostoli ad Corinthios.

1. Cor. 13. 2. **F**ratres, Si linguis hominum loquar, & Angelorum; charitatem autem non habeam, factus sum velut aes sonans, aut cymbalum tinniens. Et si habuero prophetiam, & noverim mysteria omnia, & omnem scientiam: & si habuero omnem fidem ita ut montes transferam, charitatem autem non habuero, nihil sum. Et si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas, & si tradidero corpus meum ita ut ardeam, charitatem autem non habuero, nihil mihi prodest. Charitas patiens est, benigna est: Charitas non æmulatur, non agit perperam, non inflatur, non est ambitiosa, non querit quæ sua sunt, non irritatur, non cogitat malum, non gaudet super iniquitate, congratuletur autem veritati: omnia suffert, omnia credit, omnia sperat, omnia sustinet. Charitas

ritas nunquam excidit: siue prophetia evacuabuntur, siue lingua cessabunt, siue scientia destruetur. Ex parte enim cognoscimus, & ex parte prophetamus. Cum autem venerit quod perfectum est, evacuabitur quod ex parte est. Cum essem parvulus, loquebar ut parvulus, sapiebam ut parvulus, cogitabam ut parvulus. Quando autem factus sum vir, evacuavi quae erant parvuli. Videmus nunc per speculum in aenigmate: tunc autem facie ad faciem. Nunc cognosco ex parte: tunc autem cognoscam sicut & cognitus sum. Nunc autem manent; fides, spes, charitas, tria haec: major autem horum est charitas.

Psal. 76. **Graduale.** Tu es Deus, qui facis mirabilia solus: notam fecisti in Gentibus virtutem tuam. **V.** Liberasti in brachio tuo populum tuum, filios Israel & Joseph.

Psal. 99. **Tractus.** Jubilare Deo omnis terra: servite Domino in letitia. **V.** Intrate in conspectu ejus in exultatione: scitote quod Dominus ipse est Deus. **V.** Ipse fecit nos, & non ipsi nos: nos autem populus ejus, & oves pascuae ejus.

Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam.

Luc. 18. f. **I**N illo tempore: Assumpsit Jesus duodecim, & ait illis: Ecce ascendimus Ierosolymam, & consummabuntur omnia, quae scripta sunt per Prophetas de Filio hominis. Tradetur enim Gentibus, & illudetur, & flagellabitur, & conspuetur: & postquam flagellaverint, occident eum, & tertia die resurget. Et ipsi

nihil horum intellexerunt, & erat verbum istud absconditum ab eis, & non intelligebant, quae dicebantur. Factum est autem, cum appropinquaret Jericho, caecus quidam sedebat secus viam, mendicans. Et cum audiret turbam praeteruntem, interrogabat quid hoc esset. Dixerunt autem ei, quod Jesus Nazarenus transiret. Et clamavit, dicens: Jesu Fili David, miserere mei. Et qui praebant, increpabant eum ut taceret. Ipse vero multo magis clamabat: Fili David miserere mei. Stans autem Jesus, iussit illum adduci ad se. Et cum appropinquasset, interrogavit illum, dicens: Quid tibi vis faciam? At ille dixit: Domine ut videam. Et Jesus dixit illi: Respice, fides tua te salvum fecit. Et confestim vidit, & sequebatur illum, magnificans Deum. Et omnis plebs ut vidit, dedit laudem Deo. **Credo.**

Psal. 118. **Offertorium.** Benedictus es Domine, doce me justificationes tuas: in labiis meis pronuntiavi omnia iudicia oris tui.

Secreta.

HAEC hostia, Domine quasumus, emundet nostra delicta: & ad sacrificium celebrandum, subditorum tibi corpora mentesque sanctificet. Per Dominum.

Alia Secreta.

EXaudi nos Deus salutaris noster: ut per hujus sacramenti virtutem, a cunctis nos mentis & corporis hostibus tuearis; gratiam tribuens in praesenti, & gloriam in futuro.

Tertia ad libitum.

Communio. Manducaverunt, &

saturati

saturati sunt nimis, & desiderium eorum attulit eis Dominus: non sunt fraudati a desiderio suo.

Postcommunio.

Quasumus omnipotens Deus: ut qui celestia alimenta percipimus, per haec contra omnia adversa muniamur. Per Dominum.

Alia Postcommunio.

Mundet & muniat nos, quasumus Domine, divini sacramenti munus oblatum: & intercedente beata Virgine Dei genitrice Maria, cum beatis Apostolis tuis Petro & Paulo, atque beato **N.** & omnibus Sanctis; a cunctis nos reddat & perversitatibus expiatis, & adversitatibus expeditos.

Tertia ad libitum.

Benedicamus Domino. **R.** Deo gratias.

FERIA IV. CINERUM.

Ante Missam benedicuntur cineres facti de ramis olivarum, si ve aliarum arborum, praecedenti anno benedictis, hoc modo.

Finita Nona, Sacerdos indutus pluviali violaceo, vel sine casula, cum ministris similiter indutis, procedit ad benedicendum cineres in vase aliquo super Altari positos. Et primo cantatur a Choro sequens Antiphona.

EXaudi nos Domine, quoniam benigna est misericordia tua: secundum multitudinem miserationum tuarum respice nos Domine.

Psalmus. Salvum me fac Deus: quoniam intraverunt aquae usque ad animam meam. **V.** Gloria Patri. **Repetitur, E**xaudi nos.

Deinde Sacerdos in cornu Epistolae, non vertens se ad populum, manibus junctis (quod servatur etiam in Orationibus omnium benedictionum quoad manus junctas) dicit Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo. **Oramus.**

Oratio.

Omnipotens sempiternus Deus, parce poenitentibus, propitiare supplicantibus: & mittere digneris sanctum Angelum tuum de caelis, qui bene dicat, & sanctificet hos cineres, ut sint remedium salubre. omnibus nomen sanctum tuum humiliter implorantibus, ac semetipsos pro conscientia delictorum suorum accusantibus, ante conspectum divinae clementiae tuae facinora sua deplorantibus, vel serenissimam pietatem tuam suppliciter obnixaeque flagrantibus: & presta per invocationem sanctissimi nominis tui; ut, quicumque per eos aspersi fuerint, pro redemptione peccatorum suorum, corporis sanitatem, & animae tutelam percipiant. Per Christum Dominum nostrum. **R.** Amen.

Oramus.

DEUS, qui non mortem, sed poenitentiam desideras peccatorum: fragilitatem conditionis humanae benignissime respice, & hos cineres, quos causa proferenda humilitatis, atque promerenda veniae, capitibus nostris imponi decernimus, bene dicere pro tua pietate dignare: ut, qui nos cinere-

13

rem

rem esse, & ob pravitatis nostræ demeritum in pulverem reversuros cognoscimus; peccatorum omnium veniam, & præmia penitentibus repromissa, misericorditer consequi mereamur. Per Christum Dominum nostrum. *℟.* Amen.

Orémus.

DEUS, qui humilitatione flesteris, & satisfactione placaris; aurem tuam pietatis inclina precibus nostris; & capitibus servorum tuorum, horum cinerum aspersione contactis, effunde propitius gratiam tuam benedictionis: ut eos & spiritu compunctionis repleas, & quæ justè postulaverint, efficaciter tribuas; & concessa perpetuo stabilita, & intacta manere decernas. Per Christum Dominum nostrum. *℟.* Amen.

Orémus.

OMnipotens sempiternus Deus, qui Ninivitis in cinere & cilicio penitentibus, indulgentiæ tuæ remedia præstitisti: concede propitius; ut sic eos imitemur habitu, quatenus veniæ prosequamur obtentu. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

℟. Postea Celebrans, imposito incenso in thuribulo, ter aspergit cineres aquâ benedictâ, dicendo Antiphonam, Asperges, sine cantu & sine Psalmo, & ter adolet incenso. Deinde dignior Sacerdos ex Clero accedens ad Altare, imponit cinerem Celebranti non genuflexo. Si verò non adfit alius Sacerdos ipse met Celebrans, genibus flexis coram Altari, sibi ipsi cineres imponit in capite, nihil dicens: & cantatur statim à Choro Antiphona.

Immutemur habitu, in cinere & cilicio: jejunemus, & ploremus ante Dominum: quia multum misericors est dimittere peccata nostra Deus noster.

Alia Antiphona.

Inter vestibulum & Altare plorabunt Sacerdotes ministri Domini, & dicent: Parce Domine, parce populo tuo: & ne claudas orationem tuam te Domine.

Sequitur

℟. Emendemus in melius, quæ ignoranter peccavimus: ne subito præoccupati die mortis, queramus spatium penitentiae, & invenire non possimus. Attende Domine, & miserere: quia peccavimus tibi. *℣.* Adjuva nos Deus salutaris noster: & propter honorem nominis tui Domine libera nos. Attende Domine. *℟.* Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto. Attende.

℟. Sacerdos verò, dum cantatur Antiphonæ, & Responsorium, detecto capite, primò imponit cineres digniori Sacerdoti, à quo ipse accepit, deinde ministris paratis, genibus flexis coram Altari, dicens: Meménto homo, quia pulvis es, & in pulverem revertéris.

Postea veniunt alii, primò Clerus per ordinem, deinde populus: & genibus flexis ante Altare singulatim recipiunt cineres à Sacerdote, ut dictum est de Ministris. Completâ Cinerum impositione Sacerdos dicit, Dominus vobiscum.

Orémus.

Concede nobis Domine, præsidia militiæ Christiænæ sanctis inchoare jejuniis: ut contra spirituales nequitiâs pugnaturi, continentiam

tinentiam

tinentiâ muniâmur auxiliis. Per Christum Dominum nostrum. *℟.* Amen.

℟. Deinde dicitur Missa.

Statio ad S. Sabinam.

Introitus.

Misereris omnium Domine, & nihil odisti eorum quæ fecisti, dissimulans peccata hominum propter penitentiam, & parcens illis: quia tu es Dominus Deus noster. *Psalmus.* Miserere mei Deus, miserere mei: quoniam in te confidit anima mea. *℟.* Gloria Patri.

Oratio

Presta Domine fidelibus tuis: ut jejuniarum veneranda solennia, & congrua pietate suscipiant, & secunda devotione percurrant. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

℟. Ab hac die, usque ad Dominicam de Passione, post Orationem diei dicuntur duæ sequentes Orationes.

Ad poscenda suffragia Sanctorum.

Oratio.

Ac cunctis nos, quæsumus Domine, mentis & corporis defende periculis: & intercedente beata & gloriosa semper virgine Dei genitrice Maria, cum beatis Apostolis tuis Petro & Paulo, atque beato *N.* & omnibus Sanctis, salutem nobis tribue benignus & pacem; ut, destructis adversitatibus & erroribus universis, Ecclesia tua secunda tibi serviat libertate.

Pro vivis & defunctis.

Oratio.

OMnipotens sempiternus Deus, qui vivorum dominaris simul & mortuorum, omniumque miseris, quos tuos fide & opere futuros esse prænoscis: te supplices exoramus; ut, pro quibus effundere preces decrevimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne retinet, vel futurum jam exutos corpore suscepit, intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuæ clementiâ, omnium delictorum suorum veniam consequantur. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Lectio Joëlis Prophetae.

Hæc dicit Dominus: Convertimini ad me in toto corde vestro, in jejuniis, & in fletu, & in planctu. Et scindite corda vestra, & non vestimenta vestra, & convertimini ad Dominum Deum vestrum: quia benignus & misericors est, pateriens & multæ misericordiæ, & præstabilis super malitia. Quis scit si convertatur, & ignoscat, & relinquat post se benedictionem, sacrificium & libamen Domino Deo vestro? Canite tuba in Sion, sanctificate jejunium; vocate cœtum, congregate populum, sanctificate ecclesiam, coadunate senes, congregate parvulos, & fugentes ubera: egrediatur sponsus de cubili suo, & sponsa de thalamo suo. Inter vestibulum & altare plorabunt sacerdotes ministri Domini, & dicent: Parce Domine, parce populo tuo: & ne des hereditatem tuam in opprobrium, ut dominentur

eis

eis nationes. Quare dicunt in populis: Ubi est Deus eorum? Zelatus est Dominus terram suam, & pepercit populo suo. Et respondit Dominus, & dixit populo suo: Ecce ego mittam vobis frumentum, & vinum, & oleum, & replebimini eis: & non dabo vos ultra opprobrium in Gentibus: dicit Dominus omnipotens.

Graduale. Miserere mei Deus, miserere mei: quoniam in te confidit anima mea. ✠. Misit de celo, & liberavit me: dedit in opprobrium conculcantes me.

Tractus. Domine, non secundum peccata nostra, quæ fecimus nos: neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. ✠. Domine, ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericordie tue, quia pauperes facti sumus nimis. ✠. Adjuva nos Deus salutaris noster: & propter gloriam nominis tui Domine, libera nos: & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum.

Supradictus Tractus ab hac die dicitur Feria II. IV. & VI. usque ad Feriam IV. majoris Hebdomadæ, nisi proprius assignetur.

Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum jejunatis, nolite fieri sicut hypocritæ tristes. Exterminant enim facies suas, ut appareant hominibus jejunantes. Amen dico vobis, quia receperunt mercedem suam. Tu autem, cum jejunas, unge caput tuum, & fa-

ciem tuam lava, ne videaris hominibus jejunans, sed Patri tuo, qui est in abscondito: & Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra: ubi ærugo, & tineæ demolitur: & ubi fures effodiunt, & furantur. Thesaurizate autem vobis thesauros in celo: ubi neque ærugo, neque tineæ demolitur, & ubi fures non effodiunt, nec furantur. Ubi enim est thesaurus tuus, ibi est & cor tuum.

Offertorium. Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me, nec delectasti inimicos meos super me: Domine clamavi ad te, & sanasti me.

Secreta.

Fac nos, quæsumus Domine, his munibus offerendis convenienter aptari: quibus ipsius venerabilis sacramenti celebramus exordium. Per Dominum.

Alia Secreta usque ad Dominicam Passionis.

Exaudi nos Deus salutaris noster: ut per hujus sacramenti virtutem, a cunctis nos mentis & corporis hostibus tuearis; gratiam tribuens in presenti, & gloriam in futuro.

Deus, cui soli cognitus est numerus electorum in superna felicitate locandus: tribue quæsumus; ut intercedentibus omnibus Sanctis tuis, universorum, quos in oratione commendatos suscepimus, & omnium fidelium nomina, beatæ prædestinationis liber adscripta retineat. Per Dominum nostrum.

Præfatio. Qui corporali jejunio.

Et

Et dicitur quotidie usque ad Dominicam Passionis, etiam in Festis, si in eis propria non habeatur.

Communio. Qui meditabitur in lege Domini die ac nocte, dabit fructum suum in tempore suo.

Postcommunio. Percipite nobis, Domine, præbeant sacramenta subsidium: ut tibi grata sint nostra jejunia, & nobis proficiant ad medelam. Per Dominum nostrum.

Alia Postcommuniones.

Mundet & muniat nos, quæsumus Domine, divini sacramenti munus oblatum: & intercedente beatâ Virgine Dei genitrice Mariâ, cum beatis Apostolis tuis Petro & Paulo, atque beato N. & omnibus Sanctis; a cunctis nos reddat & perversitatibus expiatis, & adversitatibus expeditis.

Purificent nos, quæsumus omnipotens & misericors Deus, sacramenta quæ sumpsimus: & intercedentibus omnibus Sanctis tuis, præsta: ut hoc tuum sacramentum non sit nobis reatus ad poenam, sed intercessio salutaris ad veniam: sit ablutio scelerum, sit fortitudo fragilium, sit contra omnia mundi pericula firmamentum: sit vivorum atque mortuorum fidelium, remissio omnium delictorum. Per Dominum nostrum.

Deinde Sacerdos absolute dicit: Orémus. Et Diaconus (si in Officio Diaconatus serviat) versus ad populum junctis manibus dicit: Humiliate capita vestra Deo. Alioquin ipse Sacerdos, stans in eodem loco ante librum, & non vertens se ad populum.

Oratio.

Inclinantes se, Domine, majestati tuæ, propitiatus intende: ut qui divino munere sunt refecti, cœlestibus semper nutriantur auxiliis. Per Dominum nostrum.

Et hic modus dicendi Orationem super populum servatur tantummodo in Missis de Feria usque ad quartam Feriam majoris Hebdomadæ. Deinde

Benedicamus Domino. R. Deo gratias.

FERIA V.

Statio ad S. Georgium.

Introitus.

Dum clamarem ad Dominum, exaudivit vocem meam ab his, qui appropinquant mihi: & humiliavit eos, qui est ante sæcula, & manet in æternum: iacta cogitatum tuum in Domino, & ipse te enutriet. **Psalmus.** Exaudi Deus orationem meam, & ne despexeris deprecationem meam: intende mihi, & exaudi me. ✠. Gloria Patri.

Oratio.

Deus, qui culpâ offenderis, poenitentia placaris: preces populi tui supplicantis propitius respice; & flagella tuæ iracundiæ, quæ pro peccatis nostris meremur, averte. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Alia Orationes, ut supra in Feria IV. Cinerum. Pag. 71.

K

Lectio

Lectio Isaiae Prophetae.

IN diebus illis: Aegrotavit Ezechias usque ad mortem: & introivit ad eum Isaías filius Amos Propheta, & dixit ei: Hæc dicit Dominus: Dispone domui tuæ, quia morieris tu, & non vives. Et convertit Ezechias faciem suam ad parietem, & oravit ad Dominum, & dixit: Obsecro Domine, memento quæso, quomodo ambulaverim coram te in veritate, & in corde perfecto, & quod bonum est in oculis tuis fecerim. Et flevit Ezechias fletu magno. Et factum est verbum Domini ad Isaíam, dicens: Vade, & dic Ezechia: Hæc dicit Dominus Deus David patris tui: Audivi orationem tuam, & vidi lachrymas tuas: ecce ego adjiciam super dies tuos quindecim annos: & de manu regis Assyriorum eruam te, & civitatem istam, & protegam eam, ait Dominus omnipotens.

Graduale. Jacta cogitatum tuum in Domino, & ipse te enutriet. *Psalm. 14.*
✠. Dum clamarem ad Dominum, exaudivit vocem meam ab his, qui appropinquant mihi.

Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum.

IN illo tempore: Cum introisset Jesus Capharnaum, accessit ad eum Centurio, rogans eum, & dicens: Domine, puer meus jacet in domo paralyticus, & male torquetur. Et ait illi Jesus: Ego veniam, & curabo eum. Et respondens Centurio, ait: Domine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, & sanabitur puer meus. Nam & ego homo sum

sub potestate constitutus, habens sub me milites, & dico huic: Vade, & vadit: & alii, Veni, & venit: & servo meo, Fac hoc, & facit. Audiens autem Jesus miratus est: & sequentibus se dixit: Amen dico vobis, non inveni tantam fidem in Israël. Dico autem vobis, quod multi ab Oriente & Occidente venient, & recumbent cum Abraham, & Isaac, & Jacob in regno celorum: filii autem regni ejicientur in tenebras exteriores: ibi erit fletus, & stridor dentium. Et dixit Jesus Centurioni: Vade, & sicut credidisti, fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora.

Offertorium. Ad te Domine levavi animam meam: Deus meus in te confido, non erubescam: neque irideant me inimici mei: etenim universi, qui te expectant, non confundentur.

Secreta. Sacrificiis presentibus, Domine quæsumus, intende placatus: ut & devotioni nostræ proficiant, & salutem. Per Dominum nostrum.

Alia Secreta, ut in Feria IV. Cinerum. Pag. 72.

Communio. Acceptabis sacrificium justitiæ: oblationes, & holocausta, super altare tuum Domine.

Postcommunio. Cœlestis doni benedictione percipere, supplices te Deus omnipotens deprecamur: ut hoc idem nobis & sacramenti causa sit, & salutis. Per Dominum nostrum.

Alia Postcommuniones, ut in Feria IV. Cinerum. Pag. 73.

Super populum. Oremus. Humiliare capita vestra Deo.

Oratio.

Oratio.

Parce Domine, parce populo tuo: ut dignis flagellationibus castigatus, in tua miseratione respiret. Per Dominum nostrum.

FERIA VI.

Statio ad SS. Joannem & Paulum.

Introitus.

Audivit Dominus, & misertus est mihi: Dominus factus est adjutor meus. *Psalmus. 124.*
Domine, quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me. ✠. Gloria Patri.

Oratio.

Inchoata jejunia, quæsumus Domine, benigno favore prosequere: ut observantiam, quam corporaliter exhibemus, mentibus etiam sinceris exercere valeamus. Per Dominum nostrum.

Alia Orationes, ut in Feria IV. Cinerum. Pag. 71.

Lectio Isaiae Prophetae.

Hæc dicit Dominus Deus: Clama, ne cesses: quasi tuba exalta vocem tuam, & annuntia populo meo scelera eorum, & domui Jacob peccata eorum. Me etenim de die in diem querunt, & scire vias meas volunt: quasi gens, quæ justitiam fecerit, & iudicium Dei sui non dereliquerit: rogant me iudicia justitiæ: appropinquare Deo volunt. Quare jejunavimus, & non aspexisti: humiliavimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die jeju-

nii vestri invenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & contentiones jejunatis & percutitis pugnò impiè. Nolite jejunare sicut usque ad hanc diem, ut audiatur in excelsis clamor vester. Numquid tale est jejunium, quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? numquid contorquere quasi circulum caput suum, & saccum & cinerem sternere? numquid istud vocabis jejunium, & diem acceptabilem Domino? Nonne hoc est magis jejunium quod elegi? dissolve colligationes impietatis, solve fasciculos deprimentes; dimitte eos, qui confracti sunt, liberos, & omne onus dirumpe. Frange esurienti panem tuum, & egenos vagosque induc in domum tuam: cum videris nudum, operi eum; & carnem tuam ne despexeris. Tunc erumpet quasi mane lumen tuum, & sanitas tua citius oriatur, & anteibit faciem tuam justitia tua, & gloria Domini colliget te. Tunc invocabis, & Dominus exaudiet: clamabis, & dicet: Ecce adsum. Quia misericors sum, Dominus Deus tuus.

Graduale. Unam petii à Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo Domini. ✠. Ut videam voluptatem Domini: & protegar à templo sancto ejus.

Tractus. Domine, non secundum peccata nostra, quæ fecimus nos: neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. ✠. Domine, ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito antici-

K 2

pent

pent nos misericórdiæ tuæ, quia pauperes facti sumus nimis. *Ps.* Adjuva nos Deus salutaris noster: & propter glóriam nóminis tui Dómine libera nos; & propitius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Sequéntia sancti Evangélii
secundum Matthæum.

IN illo témpore: dixit Jesus discipulis suis: Audístis quia dictum est: Díliges próximum tuum, & ódio habébis inimicum tuum. Ego autem dico vobis: Dígite inimicos vestros, benefácite his qui odérunt vos: & oráte pro persequéntibus, & calumniántibus vos: ut sitis filii Patris vestri, qui in cælis est: qui solem suum oriri facit super bonos & malos: & pluit super justos & iniustos. Si enim díligitis eos qui vos díligunt, quam mercèdem habébitis? nóne & publicáni hoc faciunt? Et si salutáveritis fratres vestros tantum, quid ámplius fácitis? nóne & ethnici hoc faciunt? Estóte ergo vos perfecti, sicut & Pater vester cælestis perfectus est. Atténdite nè justitiam vestram faciátis coram homínibus, ut videámini ab eis: alióquin mercèdem non habébitis apud Patrem vestrum, qui in cælis est. Cum ergo facis eleémósynam, noli tubá canere ante te, sicut hypócritæ faciunt in synagógis, & in vicis, ut honorificéntur ab homínibus. Amen dico vobis, recepérunt mercèdem suam. Te autem faciente eleémósynam, nè sciat sinistra tua quid faciat dextera tua: ut sit eleémósyna tua in

abscondito, & Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi.

Offertorium. Dómine, vivífica me secundum elóquium tuum: ut sciam testimónia tua.

Secreta.

Sacrificium, Dómine, observántiæ quadragesimális, quod offerimus, præsta quæsumus, ut tibi & mentes nostras reddat acceptas, & continéntiæ promptiórís nobis tríbuat facultatem. Per Dóminum nostrum.

Alia Secreta, ut in Feria IV. Cinerum. Pag. 72.

Communio. Servíte Dómino in timóre, & exultáte ei cum tremóre: apprehéndite disciplinam, nè pereátis de via justa.

Postcommunio.

Spíritum nobis, Dómine, tuæ charitátis infunde: ut, quos uno pane cælesti satiásti, tua fácias pietáte concordes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, Qui tecum vivit & regnat in unitate ejusdem Spíritus Sancti Deus, per ómni sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Alia Postcommuniones, ut in Feria IV. Cinerum. Pag. 73.

Super populum. Orémus.
Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Tuere Dómine pópulum tuum, & ab ómnibus peccátis clementer emúnda: quia nulla ei nocébit adversitas, si nulla ei dominetur iniquitas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, Qui tecum vivit.

SABBATO.

Statio ad S. Triphonem.

Introitus.

Udít Dóminus, & misértus est mihi: Dóminus factus est adjutor meus. *Psalmus.* Exaltábo te

Dómine, quóniam suscepísti me: nec delectásti inimicos meos super me. *Ps.* Glória Patri.

Oratio.

Adesto Dómine supplicatióibus nostris, & concède: ut hoc solémne jejunium, quod animabus corporibúsq; curándis salúbriter institútum est, devóto fervório celebrémus. Per Dóminum nostrum.

Alia Orationes, ut in Feria IV. Cinerum. Pag. 71.

Lectio Isaíæ Prophætæ.

Hæc dicit Dóminus Deus: Si abstúleris de médio tui catenam, & desieris exténdere dígitum, & loqui quod non prodest. Cum effúderis esuriénti ánimam tuam, & ánimam afflíctam repléveris, oriétur in ténébris lux tua, & tenebræ tuæ erunt sicut merídes. Et réquiem tibi dabit Dóminus semper, & implébit splendóribus ánimam tuam, & ossa tua liberábit; & eris quasi hortus irriguus, & sicut fons aquarum, cujus non deficient aquæ. Et ædificabúntur in te deserta sæculórum: fundaménta generatióis & generatióis fuscitábis: & vocáberis ædificátor sépium, avértens fémitas in quiétem. Si

avérteris à sabbato pedem tuum, facere voluntatem tuam in die sancto meo, & vocáveris sabbatum delicatum, & sanctum Dómini gloriósum, & glorificáveris eum dum non facis vias tuas, & non invenitur voluntas tua, ut loquáris sermónem: Tunc delectáberis super Dómino, & sustollam te super altitúdines terræ, & cibábo te hereditate Jacob patris tui. Os enim Dómini locútum est.

Graduale. Unam petii à Dómino, hanc requíram, ut inhábitem in domo Dómini. *Ps.* Ut vídeam voluntatem Dómini: & prótegar à templo sancto ejus.

Sequéntia sancti Evangélii
secundum Marcum.

IN illo témpore: Cúm serò esset, erat navis in médio mari, & Jesus solus in terra. Et videns discipulos suos laborántes in remigándo (erat enim ventus contrarius eis) & circa quartam vigíliam noctis venit ad eos ámbulans supra mare: & volébat præterire eos. At illi ut vidérunt eum ambulántem supra mare, putavérunt phantásma esse, & exclamavérunt. Omnes enim vidérunt eum, & conturbáti sunt. Et statim locútus est cum eis, & dixit eis: Confídite, ego sum, nolíte timére. Et ascendit ad illos in navim, & cessávit ventus. Et plus magis intra se stupébant: non enim intellexérunt de panibus: erat enim cor eórum obcæcátum. Et cùm transfretássent, venérunt in terram Genésareth, & applicuerunt. Cúmque egréssi essent de navis, continuò cognovérunt eum:

& percurrentes universam regionem illam, cepérunt in grabatis eos, qui se malè habébant, circumferre, ubi audiébant eum esse. Et quocúmque introibat, in vicos, vel in villas, aut civitates, in plateis ponébant infirmos, & deprecabántur eum, ut vel fimbriam vestimentí ejus tangerent: & quotquot tangébant eum, salvi fiebant.

Offertorium. Dómine, vivífica me secundum eloquium tuum: ut sciam testimónia tua.

Secreta.

Suscipe Dómine sacrificium, cuius te voluisti dignanter immolatione placari: præsta quæsumus, ut hujus operatione mundati, beneplacitum tibi nostræ mentis offeramus affectum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Alia Secreta, ut in Feria IV. Cinerum. Pag. 72.

Communio. Servíte Dómino in timóre, & exultáte ei cum tremóre: apprehendite disciplinam, nè pereátis de via justa.

Postcommunio.

Cœlestis vitæ múnere vegetati, quæsumus Dómine: ut quod est nobis in præsentí vita mysterium, fiat æternitátis auxilium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum.

Alia Postcommuniones, ut in Feria IV. Pag. 73.

Super populum. Orémus.
Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Fidéles tui Deus, per tua dona firméntur: ut eadem & perci-

piendo requirant, & quærendo finè fine percipiant. Per Dóminum nostrum.

DOMINICA I.

In Quadragesima.

Statio ad S. Joannem in Laterano.

Introitus

Invocabit me, & ego exaudiam eum: eripiam eum, & glorificabo eum: longitudine dierum

adimplébo eum. **Psalms.** Qui habitat in adiutorio Altissimi: in protectione Dei celi commorabitur. **Gloria Patri.**

Oratio.

DEUS, qui Ecclesiám tuam annua quadragesimali observatione purificas: præsta familiæ tuæ: ut quod à te obtinere abstinento nítitur, hoc bonis opéribus exequatur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum.

Oratio.

Acunctis nos, quæsumus Dómine, mentis & corporis defende periculis: & intercedente beata & gloriósa semper Virgine Dei genitrice Maria, cum beatis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beato N. & omnibus Sanctis, salutem nobis tribue benignus & pacem; ut, destrúctis adversitatibus & erroribus universis, Ecclesiá tua secúra tibi sérviat libertate.

Pro vivis & defunctis. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris si-

mul

mul. & mortuórum; omniumque miseréris; quos tuos fide & ópere futuros esse prænoscis: te supplices exoramus; ut, pro quibus effundere præces decrevimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne retinet, vel futurum jam exutos corpore suscepit, intercedéntibus omnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, omnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Lectio Epistolæ Beati Pauli Apóstoli ad Corinthios.

Fratres, Exhortámur vos, nè in vacuum grátiam Dei recipiátis: Ait enim: Témpace accepto exaudívi te, & in die salutis adjuvi te. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis. Némni dantes ullam offensiónem; ut non vituperétur ministérium nostrum: sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patientia; in tribulationibus, in necessitatibus, in angustis, in plagis, in carceribus, in seditionibus, in laboribus, in vigiliis, in jejuniis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suavitate, in Spiritu Sancto, in charitate non ficta; in verbo veritatis, in virtute Dei; per arma justitiæ à dextris, & à sinistris; per glóriam, & ignobilitatem; per infamiam, & bonam famam; ut seductóres, & veraces: sicut qui ignóti, & cogniti: quasi morientes; & ecce vivimus: ut castigati, & non mortificati: quasi tristes, semper autem gaudentes; sicut egéntes, multos

autem locupletantes: tanquam nihil habentes, & omnia possidentes.

Graduale. Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in omnibus viis tuis. **In** manibus portábunt te, nè unquam offendas ad lapidem pedem tuum.

Tractus. Qui habitat in adiutorio Altissimi, in protectione Dei celi commorabitur. **Dicet Dómino:** Susceptor meus es tu, & refúgium meum, Deus meus sperábo in eum. **Quoniam** ipse liberávit me de láqueo venántium, & à verbo áspero. **Scápolis** suis obumbrábit tibi, & sub pennis ejus sperábis. **Scuto** circumdabit te veritas ejus: non timébis à timóre nocturno. **A sagitta** volante per diem, à negotio perambulante in tenebris, à ruína & demónio meridiano. **Cadent** à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis: tibi autem non appropinquábit. **Quoniam** Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in omnibus viis tuis. **In** manibus portábunt te, nè unquam offendas ad lapidem pedem tuum. **Super áspidem & basilíscum** ambulábis, & conculcábis leónem & draconem. **Quoniam** in me sperávit, liberábo eum: prótegábo eum; quoniam cognóvit nomen meum. **Invocabit** me, & ego exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione. **Erípíam** eum, & glorificábo eum: longitudine dierum adimplébo eum: & ostendam illi salutáre meum.

Sequéntia

Sequentia sancti Evangelii
secundum Matthæum.

IN illo tempore: Ductus est Jesus in desertum à Spiritu, ut tentaretur à diabolo. Et cum jejunasset quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, postea esurijt. Et accedens tentator, dixit ei: Si Filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant. Qui respondens, dixit: Scriptum est: Non in solo pane vivit homo: sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei. Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam civitatem, & statuit eum super pinnaculum templi, & dixit ei: Si Filius Dei es, mitte te deorsum. Scriptum est enim: Quia Angelis suis mandavit de te, & in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. Ait illi Jesus: Rursum scriptum est: Non tentabis Dominum Deum tuum. Iterum assumpsit eum diabolus in montem excelsum valde: & ostendit ei omnia regna mundi, & gloriam eorum, & dixit ei: Hæc omnia tibi dabo, si cadens adoraveris me. Tunc dicit ei Jesus: Vade Satana: Scriptum est enim: Dominum Deum tuum adorabis, & illi soli servies. Tunc reliquit eum diabolus: & ecce Angeli accesserunt, & ministrabant ei. **Credo.**

Offertorium. Scâpulis suis obumbrabit tibi Dominus, & sub penis ejus sperabis? scuto circumdabit te veritas ejus.

Secreta.

Sacrificium quadragesimalis intuitu sollemniter immolamus, te Domine deprecantes: ut cum epu-

larum restrictione carnalium, à noxiis quoque voluptatibus temperemus. Per Dominum nostrum.

Alia Secreta.

EXaudi nos Deus salutâris noster: ut per hujus sacramenti virtutem, à cunctis nos mentis & corporis hostibus tuearis; gratiam tribuens in præsentî, & gloriam in futuro.

DEUS, cui soli cõgnitus est numerus electõrum in superna felicitate locandus: tribue quæsumus; ut intercedentibus omnibus Sanctis tuis, universõrum, quos in oratione commendatos suscepimus, & omnium fidelium nomina, beatæ prædestinatiõnis liber adscripta retineat. Per Dominum nostrum.

Communio. Scâpulis suis obumbrabit tibi Dominus, & sub penis ejus sperabis: scuto circumdabit te veritas ejus.

Postcommunio.

Tui nos, Domine, sacramenti libatio sancta restauret: & à vetustate purgatos, in mystèrii salutâris faciat transire consortium. Per Dominum nostrum.

Alia Postcommuniones.

Mundet & muniat nos, quæsumus Domine, divini sacramenti munus oblâtum: & intercedente beata Virgine Dei genitricè Maria, cum beatis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beato N. & omnibus Sanctis; à cunctis nos reddat & perversitatibus expiâtos, & adversitatibus expeditos.

Purificent nos, quæsumus omnipotens & misericors Deus, sacramenta quæ sumpsimus: & intercedentibus omnibus Sanctis tuis,

præsta;

præsta; ut hoc tuum sacramentum non sit nobis reatus ad poenam, sed intercessio salutâris ad veniam: sit ablutio scelerum, sit fortitudo fragilium, sit contra omnia mundi pericula firmamentum: sit vivõrum atque mortuõrum fidelium, remissio omnium delictõrum. Per Dominum nostrum.

FERIA II.

Statio ad S. Petrum ad Vincula.

Introitus.

Sicut oculi servõrum in manibus dominõrum suõrum: ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nobis: miserere nobis Domine, miserere nobis. **Psalmus.** Ad te levavi oculos meos: qui habitas in cælis. **Gloria Patri.**

Oratio.

Converte nos Deus salutâris noster: & ut nobis jejunium quadragesimale proficiat, mentes nostras cælestibus instrue disciplinis. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Alia Orationes ut in Dominica præcedenti. Pag. 78.

Lectio Ezechiëlis Prophætæ.

Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ipse requiram oves meas, & visitabo eas. Sicut visitat pastor gregem suum, in die quando fuerit in medio ovium suarum dissipatarum: sic visitabo oves meas, & liberabo eas de omnibus lo-

cis, in quibus dispersæ fuerant in die nubis & caliginis. Et educam eas de populis, & congregabo eas de terris, & inducam eas in terram suam: & pascam eas in montibus Israël, in rivis, & in cunctis sedibus terræ. In pascuis uberrimis pascam eas, & in montibus excelsis Israël erunt pascua earum: ibi requiescent in herbis virentibus, & in pascuis pinguibus pascentur super montes Israël. Ego pascam oves meas: & ego eas accubare faciam, dicit Dominus Deus. Quod perierat, requiram, & quod abjectum erat, reducam, & quod confractum fuerat, alligabo, & quod infirmum fuerat, consolidabo, & quod pingue & forte, custodiam: & pascam illas in judicio, dicit Dominus omnipotens.

Graduale. Protector noster aspice Deus, & respice super servos tuos. **V.** Domine Deus virtutum, exaudi preces servõrum tuõrum.

Tractus. Domine, non secundum peccata nostra, quæ fecimus nos: neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. **V.** Domine, ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericordiæ tuæ, quia pauperes facti sumus nimis. **V.** Adjuva nos Deus salutâris noster: & propter gloriam nominis tui Domine, libera nos: & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum.

Sequentia sancti Evangelii
secundum Matthæum.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum venerit Fi-

L

lius

lius hominis in maiestate sua, & omnes Angeli cum eo, tunc sedebit super sedem maiestatis sue: & congregabuntur ante eum omnes gentes; & separabit eos ab invicem, sicut pastor segregat oves ab hædis: & statuet oves quidem à dextris suis, hædos autem à sinistris. Tunc dicet Rex his, qui à dextris ejus erunt: Venite Benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum à constitutione mundi. Esurivi enim, & dedistis mihi manducare: sitivi, & dedistis mihi bibere: hospes eram, & collegistis me: nudus, & cooperuistis me: infirmus, & visitastis me: in carcere eram, & venistis ad me. Tunc respondebunt ei iusti, dicentes: Domine, quando te vidimus esuriëntem, & pavimus te: sitiëntem, & dedimus tibi potum? quando autem te vidimus hospitem, & collegimus te: aut nudum, & cooperuimus te? aut quando te vidimus infirmum, aut in carcere, & venimus ad te? Et respondens Rex, dicet illis: Amen dico vobis, quâmdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis. Tunc dicet & his, qui à sinistris erunt: Discédite à me maledicti in ignem ætérnum, qui paratus est diabolo, & angelis ejus. Esurivi enim, & non dedistis mihi manducare: sitivi, & non dedistis mihi potum: hospes eram, & non collegistis me: nudus, & non cooperuistis me: infirmus, & in carcere, & non visitastis me. Tunc respondébunt ei & ipsi, dicentes: Domine, quando te vidimus esuriëntem, aut sitiëntem, aut hõspi-

tem, aut nudum, aut infirmum, aut in carcere, & non ministravimus tibi? Tunc respondébit illis, dicens: Amen dico vobis: Quâmdiu non fecistis uni de minoribus his, nec mihi fecistis. Et ibunt hi in supplicium ætérnum; iusti autem in vitam ætérnam.

Offertorium. Levabo oculos meos, & considerabo mirabilia tua Domine, ut doceas me justitias tuas: da mihi intellectum, & discam mandata tua.

Secreta.

Munera tibi Domine oblata sanctifica: nósque à peccatorum nostrorum maculis emunda. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Alia Secreta ut in Dominica præcedenti. Pag. 80.

Communio. Amen dico vobis, quod uni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis: venite Benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum ab initio sæculi.

Postcommunio.

Salutaris tui, Domine, munere satiati, supplices exoramus: ut cujus lætæmur gustu, renovemur effectu. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Alia Postcommuniones ut in Dominica præcedenti. Pag. 80.

Super populum. Oremus.
Humiliatè capita vestra Deo.

Oratio.

Abolve, quæsumus Domine, nostrorum vincula peccatorum: & quidquid pro eis meremur, propitiatus averte. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit.

FERIA

FERIA III.

Statio ad S. Anastasiam.

Introitus.

Domine, refugium factus es nobis à generatione & progénie: à sæculo & in sæculum tu es. **Psal.**
mus. Priusquam montes fierent, aut formaretur terra & orbis: à sæculo & usque in sæculum tu es Deus. **Glória Patri.**

Oratio.

Respice Domine familiam tuam, & præsta: ut apud te mens nostra tuo desiderio fulgeat, quæ se carnis maceratione castigat. Per Dominum nostrum.

Alia Orationes, ut in Dominica præcedenti. Pag. 78.

Lectio Isaie Prophætæ.

In diebus illis: Locutus est Isaías Propheta, dicens: Quærite Dominum, dum inveniri potest: invocate eum, dum propè est. Derelinquat impius viam suam, & vir iniquus cogitationes suas, & revertatur ad Dominum, & miseretur ejus, & ad Deum nostrum: quoniam multus est ad ignoscendum. Non enim cogitationes meæ, cogitationes vestræ: neque via vestra, via mea, dicit Dominus. Quia sicut exaltantur cæli à terra, sic exaltatæ sunt viæ meæ à viis vestris, & cogitationes meæ à cogitationibus vestris. Et quomodo descendit imber, & nix de cælo, & illuc ultra non revertitur, sed inebriat terram, & infundit eam, &

germinare eam facit, & dat semen serenti, & panem comedenti: sic erit verbum meum, quod egredietur de ore meo: non revertetur ad me vacuum, sed faciet quæcunque volui, & prosperabitur in his, ad quæ misi illud: ait Dominus omnipotens.

Graduale. Dirigatur oratio mea, sicut incensum in conspectu tuo, Domine. **✠.** Elevatio manuum mearum, sacrificium vespertinum.

Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum.

In illo tempore: Cum intrasset Jesus Jerosolymam, commota est universa civitas, dicens: Quis est hic? Populi autem dicebant: Hic est Jesus Propheta à Nazareth Galilææ. Et intravit Jesus in templum Dei, & ejiciebat omnes vendentes, & ementes in templo: & mensas numulariorum, & cathedras vendentium columbas evertit: & dicit eis: Scriptum est: Domus mea domus orationis vocabitur: vos autem fecistis illam speluncam latronum. Et accesserunt ad eum cæci, & claudi in templo: & sanavit eos. Videntes autem Principes sacerdotum, & Scribæ, mirabilia quæ fecit, & pueros clamantes in templo, & dicentes: Hosanna Filio David: indignati sunt, & dixerunt ei: Audis quid isti dicunt? Jesus autem dixit eis: Utique. Nunquam legistis: Quia ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem? Et relictis illis, abiit foras extra civitatem in Bethaniam: ibique mansit.

Offertorium. In te speravi Domine:

L 2

mine: dixi: Tu es Deus meus, in manibus tuis tempora mea.

Secreta.

Oblatis, quæsumus Dómine, placare munéribus: & à cunctis nos defende periculis. Per Dóminum nostrum.

Alia Secreta, ut in Dominica præcedenti. Pag. 80.

Communio. Cum invocarem te, exaudisti me, Deus justitiæ meæ: in tribulatione dilatasti me: miserere mihi Dómine, & exaudi orationem meam.

Postcommunio.

Quæsumus omnipotens Deus: ut illius salutâris capiâmus effectum, cujus per hæc mystéria pignus accepimus. Per Dóminum nostrum.

Alia Postcommuniones, ut in Dominica præcedenti. Pag. 80.

Super populum. Orémus.

Humiliâte capita vestra Deo.

Oratio.

Ascendant ad te, Dómine, preces nostræ: & ab Ecclesiâ tuâ cunctam repelle nequitiam. Per Dóminum nostrum Jesum.

FERIA IV.

Quatuor Temporum Quadragesimæ.

Statio ad S. Mariam Majorem.

Introitus.

Reminiscere miserationum tuarum Dómine, & misericordiæ tuæ, quæ à sæculo sunt: nè unquam dominentur nobis inimici nostri:

libera nos Deus Israël ex omnibus angustis nostris. **Psalms.** Ad te Dómine levavi animam meam: Deus meus in te confido, non erubescam. **Glória Patri.**

Post Kyrie elíson. dicitur, Orémus. Flectamus genua. **R.** Leváte. **Oratio.**

Preces nostras, quæsumus Dómine, clementer exaudi: & contra cuncta nobis adversantia, dexteram tuæ majestatis extende. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum.

Lectio libri Exodi.

In diæbus illis: Dixit Dóminus ad Móysen: Ascende ad me in montem, & esto ibi: daboque tibi tabulas lapideas, & legem ac mandata quæ scripsi: ut doceas filios Israël. Surrexerunt Móyses & Josue minister ejus: ascendensque Móyses in montem Dei, senioresque ait: Expectate hic donec revertamur ad vos. Habétis Aaron & Hur vobiscum: si quid natum fuerit quæstionis, referétis ad eos. Cumque ascendisset Móyses, operuit nubes montem, & habitavit glória Dómini super Sinai, tegens illum nube sex diæbus: séptimo autem die vocavit eum de medio caliginis. Erat autem species glóriæ Dómini, quasi ignis ardens super verticem montis, in conspectu filiorum Israël. Ingressusque Móyses medium nebulæ, ascendit in montem: & fuit ibi quadraginta diæbus, & quadraginta noctibus.

Graduale. Tribulationes cordis mei dilatæ sunt: de necessitatibus meis eripe me Dómine. **V.** Vide

humili-

humilitatem meam, & laborem meum: & dimitte omnia peccata mea.

Hic non dicitur, Flectamus genua. sed V. Dóminus vobiscum.

Orémus. Oratio.

Devotionem populi tui, quæsumus Dómine, benignus intende: ut, qui per abstinéntiam macerantur in corpore, per fructum boni operis reficiantur in mente. Per Dóminum nostrum.

Alia Orationes, ut in Dominica præcedenti. Pag. 78.

Lectio libri Regum.

In diæbus illis: Venit Elías in Bersabée Juda, & dimisit ibi puerum suum, & perrexit in desertum, viam unius diæi. Cumque venisset, & sederet super unam juniperum, petivit animæ suæ ut moreretur, & ait: Súfficit mihi Dómine, tolle animam meam: neque enim melior sum, quam patres mei. Proiecitque se, & obdormivit in umbra juniperi, & ecce Angelus Dómini tetigit eum, & dixit illi: Surge, & comede. Respexit, & ecce ad caput suum subcinericius panis, & vas aquæ: comedit ergo & bibit, & rursum obdormivit. Reversusque est Angelus Dómini secundo, & tetigit eum, dixitque illi: Surge, comede: grandis enim tibi restat via. Qui cum surrexisset, comedit & bibit, & ambulavit in fortitudine cibi illius quadraginta diæbus, & quadraginta noctibus, usque ad montem Dei Horeb.

Tractus. De necessitatibus meis eripe me Dómine, vide humilitatem meam, & laborem meum, &

dimitte omnia peccata mea. **V.** Ad te Dómine levavi animam meam: Deus meus in te confido, non erubescam: neque irrideant me inimici mei. **V.** Etenim universi, qui te expectant, non confundentur: confundantur omnes facientes vana.

Sequéntia sancti Evangelii secundum Matthæum.

In illo tempore: Respondérunt Jesu quidam de Scribis & Phariseis, dicentes: Magister, volumus à te signum vidére. Qui respondens, ait illis: Generatio mala & adultera signum quærit: & signum non dabitur ei, nisi signum Jonæ Prophætæ. Sicut enim fuit Jonas in ventre ceti tribus diæbus, & tribus noctibus; sic erit Filius hominis in corde terræ tribus diæbus, & tribus noctibus. Viri Ninivæ surgent in judicio cum generatione ista, & condemnabunt eam: quia pœniténtiam egerunt in prædicatione Jonæ. Et ecce plus quam Jonas hic. Regina Austri surget in judicio cum generatione ista, & condemnabit eam: quia venit à finibus terræ audire sapiéntiam Salomónis; & ecce plus quam Salomón hic. Cum autem immundus spíritus exierit ab homine, ambulat per loca árida, quærens requiem, & non invenit. Tunc dicit: Revertar in domum meam: unde exivi. Et veniens, invenit eam vacantem, scopis mundatam, & ornâtam. Tunc vadit, & assumit septem alios spíritus secum nequiores se, & intrantes habitant ibi: & fiunt novissima hominis illius

L 3

pejora

pejora prioribus. Sic erit & generatióni huic pessimæ. Adhuc eo loquente ad turbas, ecce mater ejus & fratres stabant foris, quærentes loqui ei. Dixit autem ei quidam: Ecce mater tua, & fratres tui foris stant, quærentes te. At ipse respondens dicenti sibi, ait: Quæ est mater mea, & qui sunt fratres mei? Et extendens manum in discipulos suos, dixit: Ecce mater mea, & fratres mei. Quicumque enim fecerit voluntatem Patris mei, qui in cælis est, ipse meus frater, & soror, & mater est.

Offertorium. Meditabor in mandatis tuis, quæ dilexi valde: & levabo manus meas ad mandata tua, quæ dilexi.

Secreta.

Hostias tibi, Domine, placationis offerimus: ut & delicta nostra miseratus absolvas, & nuntiantia corda tu dirigas. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

Alia Secreta, ut in Dominica præcedenti. Pag. 80.

Communio. Intellige clamorem meum: intende voci orationis meæ, Rex meus, & Deus meus: quoniam ad te orabo Domine.

Postcommunio.

Tui Domine perceptiõne sacramenti, & a nostris mundemur occultis, & ab hostium liberemur insidiis. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit.

Alia Postcommuniones, ut in Dominica præcedenti. Pag. 80.

Super populum. Orémus.
Humiliate capita vestra Deo.

Oratio.

Mentes nostras, quæsumus Domine, lumine tuæ claritatis illustra: ut videre possimus, quæ agenda sunt, & quæ recta sunt, agere valeamus. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus Sancti.

FERIA V.

Statio ad S. Laurentium in paneperna.

Introitus.

Confessio & pulchritudo in conspectu ejus: sanctitas & magnificentia in sanctificatione ejus.

Psalmus. Cantate Domino canticum novum: cantate Domino omnis terra. *Glória Patri.*

Oratio.

Devotionem populi tui, quæsumus Domine, benignus intende: ut qui per abstinentiam macerantur in corpore, per fructum boni operis reficiantur in mente. Per Dominum nostrum.

Alia Orationes, ut in Dominica præcedenti. Pag. 78.

Lectio Ezechiëlis Prophætæ.

In diebus illis: Factus est sermo Domini ad me, dicens: Quid est quod inter vos parabolam veritatis in proverbium istud in terra Israël, dicentes: Patres comedérunt uvam acerbam, & dentes fi-

liorum

liorum obstupescunt? Vivo ego, dicit Dominus Deus, si erit ultra vobis parabola hæc in proverbium in Israël. Ecce omnes animæ, meæ sunt: ut anima patris, ita & anima filii mea est: anima, quæ peccaverit, ipsa morietur. Et vir si fuerit justus, & fecerit judicium & justitiam, in montibus non comederit, & oculos suos non levaverit ad idola domus Israël: & uxorem proximi sui non violaverit, & ad mulierem menstruatam non accesserit: & hominem non contristaverit: pignus debitori reddiderit: per vim nihil rapuerit: panem suum esuriienti dederit, & nudum operuerit vestimento: ad usuram non commodaverit, & amplius non acceperit: ab iniquitate averterit manum suam, & judicium verum fecerit inter virum & virum: in præceptis meis ambulaverit, & judicia mea custodierit, ut faciat veritatem: hic justus est, vitæ vivet, ait Dominus omnipotens.

Graduale. Custodi me Domine, ut pupillam oculi: sub umbra alarum tuarum protege me. *Glória Patri.* De vultu tuo judicium meum prodeat: oculi tui videant æquitatem.

Sequentia sancti Evangelii
secundum Matthæum.

In illo tempore: Egressus Jesus secéssit in partes Tyri & Sidonis. Et ecce mulier Chananæa à finibus illis egressa clamavit, dicens ei: Miserere mei Domine fili David: filia mea malè à demonio vexatur. Qui non respondit ei verbum. Et accedentes discipuli ejus rogabant eum, dicentes: Dimitte eam, quia

clamat post nos. Ipse autem respondens, ait: Non sum missus nisi ad oves, quæ periérunt domus Israël. At illa venit, & adoravit eum, dicens: Domine adjuva me. Qui respondens, ait: Non est bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus. At illa dixit: Etiam Domine: nam & catelli edunt de micis, quæ cadunt de mensa dominorum suorum. Tunc respondens Jesus, ait illi: O mulier, magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. Et sanata est filia ejus ex illa hora.

Offertorium. Immittet Angelus Domini in circuitu timéntium eum, & eripiet eos; gustate, & videte, quoniam suavis est Dominus.

Secreta.

Sacrificia, Domine quæsumus, propitius ista nos salvent, quæ medicinalibus sunt instituta jejuniis. Per Dominum nostrum.

Alia Secreta, ut in Dominica præcedenti. Pag. 80.

Communio. Panis, quem ego dederò, caro mea est pro sæculi vita.

Postcommunio.

Tuorum nos, Domine, largitate donorum, & temporalibus attolle præsidiis, & renova sempiternis. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Alia Postcommuniones, ut in Dominica præcedenti. Pag. 80.

Super populum. Orémus.
Humiliate capita vestra Deo.

Oratio.

DA, quæsumus Domine, populis Christianis, & quæ profitentur agnoscere: & cælestem mu-

nus

nus diligere, quod frequentant.
Per Dóminum nostrum Jesum Chri-
stum Filium tuum.

FERIA VI.

Quatuor Temporum Quadra-
gesimæ.

Statio ad SS. duodecim Apostolos.

Introitus.

DE necessitatibus
meis eripe me
Dómine: vide
humilitatem me-
am, & labórem
meum, & dimit-
te omnia peccata mea. *Psalmus.*

Ad te Dómine levavi animam me-
am: Deus meus in te confido, non
erubescam. *Glória Patri.*

Oratio.

ESto, Dómine, propitius plebi
tuæ: & quam tibi facis esse de-
votam, benigno réfove miseratus
auxílio. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ut in Domini-
ca præcedenti. Pag. 78.

Lectio Ezechiélis Prophætæ.

HÆc dicit Dóminus Deus: Ani-
ma, quæ peccaverit, ipsa mo-
rietur: filius non portabit iniqui-
tatem patris, & pater non portabit
iniquitatem filii: justitia justi su-
per eum erit, & impietas impii erit
super eum. Si autem impius egerit
pœnitentiam ab omnibus peccatis
suis, quæ operatus est, & custodie-
rit omnia præcepta mea, & fecerit
judicium & justitiam: vita vivet,
& non morietur. Omnium iniqui-
tatum ejus, quas operatus est, non

recordabor: in justitia sua, quam
operatus est, vivet. Numquid vo-
luntatis meæ est mors impii, dicit
Dóminus Deus, & non ut conver-
tatur à viis suis, & vivat? Si au-
tem avérterit se justus à justitia sua,
& fecerit iniquitatem secundum
omnes abominationes, quas ope-
rari solet impius, numquid vivet?
Omnes justitiæ ejus, quas fecerat,
non recordabuntur: in prævarica-
tione, qua prævaricatus est, & in
peccato suo, quod peccavit, in ipsis
morietur. Et dixistis: Non est
æqua via Dómini. Audite ergo
domus Israël: Numquid via mea
non est æqua, & non magis viæ ve-
stræ pravæ sunt? Cum enim avér-
terit se justus à justitia sua, & fe-
cerit iniquitatem, morietur in eis:
in injustitia, quam operatus est,
morietur. Et cum avérterit se im-
pius ab impietate sua, quam ope-
ratus est, & fecerit judicium & ju-
stitiam: ipse animam suam vivifi-
cabit. Considerans enim, & avér-
tens se ab omnibus iniquitatibus
suis, quas operatus est, vitam vivet,
& non morietur, ait Dóminus om-
nipotens.

Graduale. Salvum fac servum
tuum Deus meus sperantem in te.
Glória. Auribus percipe Dómine ora-
tionem meam.

Tractus. Dómine, non secun-
dum peccata nostra, quæ fecimus
nos: neque secundum iniquitates
nostras retribuas nobis. *Glória.* Dó-
mine, nè memineris iniquitatum
nostrarum antiquarum: citò anti-
cipent nos misericordiæ tuæ, quia
pauperes facti sumus nimis. *Glória.*
Adjuva nos Deus salutaris noster:

& propter glóriam nómínis tui
Dómine libera nos: & propitius
esto peccatis nostris propter no-
men tuum.

Sequéntia sancti Evangelii se-
cundum Joannem.

IN illo tempore: Erat dies festus
Judæorum, & ascendit Jesus Je-
rosolymam. Est autem Jerosoly-
mis probatica piscina, quæ cogno-
minatur Hebræicè Bethesda, quin-
que porticus habens. In his jacé-
bat multitudo magna languentium,
cæcorum, claudorum, aridorum,
expectantium aquæ motum. An-
gelus autem Dómini descendebat
secundum tempus in piscinam: &
movebatur aqua. Et qui prior de-
scendisset in piscinam post moti-
onem aquæ, sanus fiebat à quacum-
que detinebatur infirmitate. Erat
autem quidam homo ibi, triginta
& octo annos habens in infirmita-
te sua. Hunc cum vidisset Jesus
jacentem, & cognovisset quia jam
multum tempus haberet, dicit ei:
Vis sanus fieri? Respondit ei lan-
guidus: Dómine, hominem non
habeo, ut cum turbata fuerit aqua,
mittat me in piscinam: dum venio
enim ego, alius ante me descendit.
Dicit ei Jesus: Surge, tolle graba-
tum tuum, & ambula. Et statim
sanus factus est homo ille: & su-
stulit grabatum suum, & ambulá-
bat. Erat autem sabbatum in die
illo. Dicebant ergo Judæi illi qui
sanatus fuerat: Sabbatum est, non
licet tibi tollere grabatum tuum.
Respondit eis: Qui me sanum fe-
cit, ille mihi dixit: Tolle graba-
tum tuum, & ambula. Interroga-

verunt ergo eum: Quis est ille
homo, qui dixit tibi: Tolle graba-
tum tuum, & ambula? Is autem,
qui sanus fuerat effectus, nesciebat
quis esset. Jesus enim declinavit
à turba constituta in loco. Postea
invenit eum Jesus in templo, & di-
xit illi: Ecce sanus factus es: jam
noli peccare, nè deterius tibi ali-
quid contingat. Abiit ille homo:
& nuntiavit Judæis, quia Jesus ef-
fet, qui fecit eum sanum.

Offertorium. Benedic anima
mea Dómino, & noli oblivisci o-
mnes retributiones ejus: & reno-
vabitur, sicut aquilæ, juventus tua.

Secreta.

Suscipe, quæsumus Dómine, mú-
nera nostris oblata servitiis: &
tua propitius dona sanctifica. Per
Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ut in Dominica
præcedenti. Pag. 80.

Communio. Erubescant, & con-
turbentur omnes inimici mei: aver-
tantur retrorsum, & erubescant val-
de velociter.

Postcommunio.

Per hujus, Dómine, operati-
onem mystérii, & vitia nostra
purgentur, & iusta desideria com-
pleantur. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcommuniones, ut in
Dominica præcedenti. Pag. 80.

Super populum. Oremus.
Humiliatè capita vestra Deo.

Oratio.

EXaudi nos misericors Deus:
& mentibus nostris gratiæ tuæ
lumen ostende. Per Dóminum no-
strum Jesum Christum Filium tu-
um: Qui tecum vivit & regnat.

SABBATO.

Quatuor Temporum Quadragesimæ.

Statio ad S. Petrum.

Introitus.

Ntret oratio mea in conspectu tuo: inclina aurem tuam ad preces meas, Domine. *Psal.*
mus. Domine Deus salutis meæ: in die clamavi, & nocte coram te. *Ps.*
 Glória Patri.

Post Kyrie eleison, dicitur, Orémus. Flectamus genua. *R.* Levate.
 Oratio.

Populum tuum, quæsumus Domine, propitius respice: atque ab eo flagella tuæ iracundiæ clementer averte. Per Dominum nostrum.

Lectio libri Deuteronomii.

Deut.
26. c. **I**N diebus illis: Locutus est Moyses ad populum, dicens: Quando compléveris decimam cunctarum frugum tuarum, loqueris in conspectu Domini Dei tui: Abstuli quod sanctificatum est de domo mea, & dedi illud Levitæ & advenæ, & pupillo ac viduæ, sicut iussisti mihi: non præterivi mandata tua, nec sum oblitus imperii tui. Obedivi voci Domini Dei mei, & feci omnia sicut præcepisti mihi. Respice de sanctuario tuo, & de excelsu cælorum habitaculo, & benedic populo tuo Israël, & Terræ, quam dedisti nobis, sicut iurasti patribus nostris, terræ lacte & melle mananti. Hodie Dominus Deus

tuus præcepit tibi, ut facias mandata hæc atque iudicia: & custodias & impleas ex toto corde tuo, & ex tota anima tua. Dominum elegisti hodie, ut sit tibi Deus, & ambules in viis ejus, & custodias caeremonias illius, & mandata atque iudicia, & obedias ejus imperio. Et Dominus elegit te hodie, ut sis ei populus peculiâris, sicut locutus est tibi, & custodias omnia præcepta illius: & faciat te excelsum cunctis gentibus quas creavit in laudem, & nomen, & gloriam suam: ut sis populus sanctus Domini Dei tui, sicut locutus est.

Psal.
79. c. **G**raduale. Propitius esto Domine peccatis nostris: ne quando dicant Gentes: Ubi est Deus eorum? *Ps.* Adjuva nos Deus salutaris noster, & propter honorem nominis tui Domine, libera nos. *Orémus.* Flectamus genua. *R.* Levate.

Oratio.

Protector noster aspice Deus: ut qui malorum nostrorum pondere premimur, percepta misericordia, libera tibi mente famulemur. Per Dominum nostrum.

Lectio libri Deuteronomii.

Deut.
11. c. **I**N diebus illis: Dixit Moyses filiis Israël: Si custodieritis mandata, quæ ego præcipio vobis, & feceritis ea, ut diligatis Dominum Deum vestrum, & ambulatis in omnibus viis ejus, adherentes ei, disperdet Dominus omnes gentes istas ante faciem vestram, & possidebitis eas, quæ majores & fortiores vobis sunt. Omnis locus, quem calcaverit pes vester; vester erit.

A de-

A deserto, & à Libano, à flumine magno Euphrate, usque ad mare Occidentale erunt termini vestri. Nullus stabit contra vos: terrorem vestrum & formidinem dabit Dominus Deus vester super omnem terram quam calcaturi estis, sicut locutus est vobis Dominus Deus vester.

Psal.
83. c. **G**raduale. Protector noster aspice Deus, & respice super servos tuos. *Ps.* Domine Deus virtutum, exaudi preces servorum tuorum. *Orémus.* Flectamus genua. *R.* Levate.

Oratio.

Adesto, quæsumus Domine, supplicationibus nostris: ut esse, te largiente, mereamur & inter prospera humiles, & inter adversa securi. Per Dominum nostrum.

Lectio libri Machabæorum.

2. Machab.
11. c. **I**N diebus illis: Orationem faciebant omnes sacerdotes, dum consummaretur sacrificium, Jonathan inchoante, cæteris autem respondentibus. Et Nehemiæ erat oratio hunc habens modum: Domine Deus omnium creator, terribilis & fortis, justus & misericors, qui solus es bonus Rex, solus præstans, solus justus & omnipotens, & æternus, qui liberas Israël de omni malo, qui fecisti patres electos, & sanctificasti eos: accipe sacrificium pro universo populo tuo Israël, & custodi partem tuam, & sanctifica: ut sciant Gentes, quia tu es Deus noster.

Psal.
89. c. **G**raduale. Convertere Domine aliquantulum, & deprecare super

servos tuos. *Ps.* Domine refugium factus es nobis à generatione & progénie. *Orémus.* Flectamus genua. *R.* Levate.

Oratio.

Preces populi tui, quæsumus Domine, clementer exaudi: ut qui justè pro peccatis nostris affligimur, pro tui nominis gloria misericorditer liberemur. Per Dominum nostrum.

Lectio libri Sapientiae.

Eccl.
16. a. **M**iserere nostri Deus omnium, & respice nos, & ostende nobis lucem miserationum tuarum: & immitte timorem tuum super Gentes, quæ non exquisierunt te, ut cognoscant quia non est Deus nisi tu, & enarrent magnalia tua. Alleva manum tuam super Gentes alienas, ut videant potentiam tuam. Sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis, sic in conspectu nostro magnificaberis in eis, ut cognoscant te, sicut & nos cognovimus, quoniam non est Deus præter te Domine. Innova signa, & immuta mirabilia. Glorifica manum, & brachium dextrum. Excita furorem, & effunde iram. Tolle adversarium, & afflige inimicum. Festina tempus, & memento finis, ut enarrent mirabilia tua, Domine Deus noster.

Psal.
140. c. **G**raduale. Dirigatur oratio mea, sicut incensum in conspectu tuo Domine. *Ps.* Elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum. *Orémus.* Flectamus genua. *R.* Levate.

Oratio.

Actiones nostras, quæsumus Domine, aspirando præveni,

M 2

& ad-

& adjuvando proficere: ut cuncta nostra oratio & operatio à te semper incipiat, & per te cœpta finiatur. Per Dñm nostrum.

Lectio Daniëlis Prophætæ.

IN diëbus illis: Angelus Dñi descendit cum Azaria, & sociis ejus, in fornacem: & excussit flammam ignis de fornace, & fecit medium fornacis quasi ventum roris flantem. Flamma autem effundebatur super fornacem cubitis quadraginta novem: & erupit, & incendit quos reperit juxta fornacem de Chaldeis ministros regis, qui eam incendebant. Et non tetigit eos omnino ignis, neque contrivit, nec quidquam molestiæ intulit. Tunc hi tres quasi ex uno ore laudabant, & glorificabant, & benedicebant Deum in fornace, dicentes: **Hic non respondetur**, Deo gratias.

Hymnus.

Benedictus es Dñe Deus patrum nostrorum. Et laudabilis & gloriosus in sæcula.

Et benedictum nomen gloriæ tuæ, quod est sanctum. Et laudabile & gloriosum in sæcula.

Benedictus es in templo sancto gloriæ tuæ. Et laudabilis & gloriosus in sæcula.

Benedictus es super thronum sanctum regni tui. Et laudabilis & gloriosus in sæcula.

Benedictus es super sceptrum divinitatis tuæ. Et laudabilis & gloriosus in sæcula.

Benedictus es qui sedes super Chérubim, intuens abyssos. Et laudabilis & gloriosus in sæcula.

Benedictus es qui ambulas super pennas ventorum, & super undas maris. Et laudabilis & gloriosus in sæcula.

Benedicant te omnes angeli, & sancti tui. Et laudent te, & glorificent in sæcula.

Benedicant te cœli, terra, mare, & omnia quæ in eis sunt. Et laudent te, & glorificent in sæcula.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto. Et laudabili & glorioso in sæcula.

Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum, Amen. Et laudabili & glorioso in sæcula.

Benedictus es Dñe Deus patrum nostrorum. Et laudabilis & gloriosus in sæcula.

Hic non dicitur, Flectamus genua. **sed** **¶**. Dñus vobiscum.

Orémus. Oratio.

DEUS, qui tribus pueris mitigasti flammam ignium: concede propitius; ut nos famulos tuos non exurat flamma vitiõrum. Per Dñm nostrum.

Alia Oratio, ut in Dominica præcedenti. Pag. 78.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses.

Fratres, Rogamus vos, corripite in quietos, consolamini pusillanimes, suscipite infirmos, patientes estote ad omnes. Videte ne quis malum pro malo alicui reddat: sed semper quod bonum est sectamini in invicem, & in omnes. Semper gaudere. Sinè intermissione orate. In omnibus gratias agite: hæc est enim voluntas Dei in

Christo

Christo Jesu in omnibus vobis. Spiritum nolite extinguere. Prophetias nolite spernere. Omnia autem probate: quod bonum est tenete. Ab omni specie mala abstinete vos. Ipse autem Deus pacis sanctificet vos per omnia: ut integer spiritus vester, & anima, & corpus sinè querela, in adventu Dñi nostri Jesu Christi servetur.

Tractus. Laudate Dñm omnes Gentes: & collaudate eum omnes populi. **¶**. Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: & veritas Dñi manet in ætérnum.

Sequëntia sancti Evangelii secundum Matthæum.

IN illo tempore: Assumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem fratrem ejus, & duxit illos in montem excelsum seorsum: & transfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies ejus sicut sol: vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix. Et ecce apparuerunt illis Moyses & Elias cum eo loquentes. Respondens autem Petrus, dixit ad Jesum: Dñe, bonum est nos hic esse: si vis, faciamus hic tria tabernacula, tibi unum, Moysi unum, & Eliæ unum. Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida obumbravit eos. Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi benè complacui: ipsum audite. Et audientes discipuli, ceciderunt in faciem suam, & timuerunt valde. Et accessit Jesus, & tetigit eos: dixitque eis: Surgite, & nolite timere. Levantes autem oculos suos, neminem viderunt, nisi

solum Jesum. Et descendentibus illis de monte, præcepit eis Jesus, dicens: Nemiini dixeritis visum, donec Filius hominis à mortuis resurgat.

Offertorium. Dñe Deus salutis meæ, in die clamavi, & nocte, coram te: intret oratio mea in conspectu tuo Dñe.

Secreta.

Præsentibus sacrificiis, quaesumus Dñe, jejunia nostra sanctifica: ut quod observantia nostra proficitur extrinsecus, intèrius operetur. Per Dñm nostrum.

Alia Secreta, ut in Dominica præcedenti. Pag. 80.

Communio. Dñe Deus meus in te speravi, libera me ab omnibus persequentibus me, & eripe me.

Postcommunio.

Sanctificationibus tuis, omnipotens Deus, & vitia nostra curentur, & remedia nobis æterna provéniant. Per Dñm nostrum Jesum Christum.

Alia Postcommuniones, ut in Dominica præcedenti. Pag. 80.

Super populum. Orémus.

Humiliate capita vestra Deo.

Oratio.

Fideles tuos, Deus, benedictio desiderata confirmet: quæ eos & à tua voluntate numquam faciat discrepare, & tuis semper indulgeat beneficiis gratulari. Per Dñm nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

DOMINICA II.

In Quadragesima.

Statio ad S. Mariam in Domnica.

Introitus.

Psal.
24.**R**

Eminiscere miserationum tuarum Domine, & misericordiae tuae, quae à saeculo sunt: ne umquam

dominentur nobis inimici nostri: libera nos Deus Israel ex omnibus angustiis nostris.

Psalms. Ad te Domine levavi animam meam: Deus meus in te confido, non erubescam. **V.** Gloria Patri.

Oratio.

DEUS, qui conspicias omni nos virtute destitui: interius, exteriusque custodi; ut ab omnibus adversitatibus muniamur in corpore, & à pravis cogitationibus mundemur in mente. Per Dominum nostrum.**Ad poscenda suffragia Sanctorum.**
Oratio.**A** Cunctis nos, quaesumus Domine, mentis & corporis defende periculis: & intercedente beata & gloriosa semper Virgine Dei genitrice Maria, cum beatis Apostolis tuis Petro & Paulo, atque beato **N.** & omnibus Sanctis, salutem nobis tribue benignus & pacem; ut destructis adversitatibus & erroribus universis, Ecclesia tua secura tibi serviat libertate.**Pro vivis & defunctis.** Oratio.**O**mnipotens sempiternus Deus, qui vivorum dominaris simul & mortuorum, omniumque mise-

reris, quos tuos fide & opere futuros esse praenoscis: te supplices exoramus; ut, pro quibus effundere preces decrevimus, quosque vel praesens saeculum adhuc in carne retinet, vel futurum jam exutos corpore suscepit, intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuae clementia, omnium delictorum suorum veniam consequantur. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Lectio Epistolae Beati Pauli
Apostoli ad Thessalonicenses.**F**ratres, Rogamus vos, & obsecramus in Domino Jesu: ut quemadmodum accepistis à nobis, quomodo oporteat vos ambulare, & placere Deo, sic & ambulatis, ut abundetis magis. Scitis enim quae praecepta dederim vobis per Dominum Jesum. Haec est enim voluntas Dei, sanctificatio vestra: ut abstineatis vos à fornicatione, ut sciat unusquisque vestrum vas suum possidere in sanctificatione, & honore; non in passione desiderii, sicut & Gentes, quae ignorant Deum: & ne quis supergrediatur, neque circumveniat in negotio fratrem suum: quoniam vindex est Dominus de his omnibus, sicut praediximus vobis, & testificati sumus. Non enim vocavit nos Deus in immunditiam, sed in sanctificationem: in Christo Jesu Domino nostro.**Graduale.** Tribulationes cordis mei dilatatae sunt: de necessitatibus meis eripe me Domine. **V.** Vide humilitatem meam, & laborem meum, & dimitte omnia peccata mea.

Tractus.

Psal.
107.**Tractus.** Confitemini Domino, quoniam bonus: quoniam in saeculum misericordia ejus. **V.** Quis loquetur potentias Domini: auditas faciet omnes laudes ejus? **V.** Beati qui custodiunt iudicium, & faciunt justitiam in omni tempore. **V.** Meménto nostri Domine in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo.**Sequentia sancti Evangelii** secundum Matthaeum.Matt.
17.**I**n illo tempore: Assumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem fratrem ejus, & duxit illos in montem excelsum seorsum: & transfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies ejus sicut sol: vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix. Et ecce apparuerunt illis Moyses & Elias cum eo loquentes. Respondens autem Petrus, dixit ad Jesum: Domine, bonum est nos hic esse: si vis, faciamus hic tria tabernacula, tibi unum, Moysi unum, & Eliae unum. Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida obumbravit eos. Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui: ipsum audite. Et audientes discipuli, ceciderunt in faciem suam, & timuerunt valde. Et accessit Jesus, & tetigit eos: dixitque eis: Surgite, & nolite timere. Levantes autem oculos suos, neminem viderunt, nisi solum Jesum. Et descendentibus illis de monte, praecipit eis Jesus, dicens: Nemini dixeritis visionem, donec Filius hominis à mortuis resurgat. **Credo.****Offertorium.** Meditabor in man-

datis tuis quae dilexi valde: & levabo manus meas ad mandata tua, quae dilexi.

Secreta.

Sacrificiis praesentibus, Domine quaesumus, intende placatus: ut & devotioni nostrae proficiant, & saluti. Per Dominum nostrum.

Aliae Secreta.

Exaudi nos Deus salutaris noster: ut per hujus sacramenti virtutem, à cunctis nos mentis & corporis hostibus tuearis; gratiam tribuens in praesenti, & gloriam in futuro.**D**EUS, cui soli cognitus est numerus electorum in superna felicitate locandus: tribue quaesumus; ut intercedentibus omnibus Sanctis tuis, universorum, quos in oratione commendatos suscepimus, & omnium fidelium nomina, beatae praedestinationis liber adscripta retineat. Per Dominum nostrum.**Communio.** Intellige clamorem meum: intende voci orationis meae, Rex meus, & Deus meus: quoniam ad te orabo Domine.

Postcommunio.

Supplices te rogamus, omnipotens Deus: ut quos tuis reficis sacramentis, tibi etiam placitis moribus dignanter deservire concedas. Per Dominum nostrum.

Aliae Postcommuniones.

Mundet & muniat nos, quaesumus Domine, divini sacramenti munus oblatum: & intercedente beata Virgine Dei genitrice Maria, cum beatis Apostolis tuis Petro & Paulo, atque beato **N.** & omnibus Sanctis, à cunctis nos red-

dat

dat & perversitatibus expiatis, & adversitatibus expeditis.

Purificent nos, quæsumus omnipotens & misericors Deus, sacramenta quæ sumpsimus: & intercedentibus omnibus Sanctis tuis, præsta: ut hoc tuum sacramentum non sit nobis reatus ad poenam, sed intercessio salutæ ad veniam: sit ablutio scelerum, sit fortitudo fragilium, sit contra omnia mundi pericula firmamentum: sit vivorum atque mortuorum fidelium, remissio omnium delictorum. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

FERIA II.

Statio ad S. Clementem.

Introitus.

Edime me Domine, & miserere mei: pes enim meus stetit in via recta: in Ecclesiis benedicam

Dominum. **Psalmus.** Judica me Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum: & in Domino sperans, non infirmabor. ✠ Gloria Patri.

Oratio.

Præsta quæsumus omnipotens Deus: ut familia tua, quæ se, affligendo carnem, ab alimentis abstinet; sectando justitiam, à culpa jejûnet. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit.

Aliæ Orationes, ut in Dominica præcedenti. Pag. 94.

Lectio Daniëlis Prophætæ.

In diëbus illis: Oravit Daniël Dominum, dicens: Domine Deus noster, qui eduxisti populum tuum de terra Ægypti in manu forti, & fecisti tibi nomen secundum diem hanc: peccavimus, iniquitatem fecimus, Domine in omnem justitiam tuam: avertatur obsecro ira tua, & furor tuus, à civitate tua Jerusalem, & monte sancto tuo. Propter peccata enim nostra, & iniquitates patrum nostrorum, Jerusalem & populus tuus in opprobrium sunt omnibus per circuitum nostrum. Nunc ergo exaudi Deus noster orationem servi tui, & preces ejus: & ostende faciem tuam super sanctuarium tuum, quod desertum est propter temetipsum. Inclina Deus meus aurem tuam, & audi: aperi oculos tuos, & vide desolationem nostram, & civitatem, super quam invocatum est nomen tuum: neque enim in justificationibus nostris prosternimus preces ante faciem tuam, sed in miserationibus tuis multis. Exaudi Domine, placare Domine: attende & fac: ne moreris propter temetipsum Deus meus: quia nomen tuum invocatum est super civitatem, & super populum tuum, Domine Deus noster.

Graduale. Adjutor meus, & liberator meus esto: Domine ne tardaveris. ✠ Confundantur, & reveantur inimici mei, qui quaerunt animam meam.

Traus. Domine, non secundum peccata nostra, quæ fecimus nos: neque secundum iniquitates

nostras

nostras retribuas nobis. ✠ Domine, ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericordiae tuæ, quia pauperes facti sumus nimis. ✠ Adjuva nos Deus salutæ noster: & propter gloriam nominis tui Domine libera nos: & propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum.

Sequentia sancti Evangelii

secundum Joannem.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Ego vado, & quaeritis me, & in peccato vestro moriemini. Quod ego vado, vos non potestis venire. Dicebant ergo Judæi: Numquid interficiet semetipsum, quia dicit: Quod ego vado, vos non potestis venire? Et dicebat eis: Vos de deorsum estis, ego de supernis sum. Vos de mundo hoc estis, ego non sum de hoc mundo. Dixi ergo vobis, quia moriemini in peccatis vestris: si enim non credideritis quia ego sum, moriemini in peccato vestro. Dicebant ergo ei: Tu quis es? Dixit eis Jesus: Principium, qui & loquor vobis. Multa habeo de vobis loqui, & judicare. Sed qui misit, verax est: & ego quæ audi vi ab eo, hæc loquor in mundo. Et non cognoverunt quia Patrem ejus dicebat Deum. Dixit ergo eis Jesus: Cum exaltaveritis Filium hominis, tunc cognoscetis quia ego sum, & à meipso facio nihil: sed sicut docuit me Pater, hæc loquor: & qui me misit, mecum est, & non reliquit me solum: quia ego, quæ placita sunt ei, facio semper.

Offertorium. Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: providebam Dominum in conspectu meo semper: quoniam à dextris est mihi, ne commovear.

Secreta.

Hæc hostia, Domine, placationis & laudis, tua nos protectione dignos efficiat. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Aliæ Secreta, ut in Dominica præcedenti. Pag. 95.

Communio. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Postcommunio.

Hæc nos communio, Domine, purget à crimine: & cælestis remèdii faciat esse consortes. Per Dominum nostrum Jesum.

Aliæ Postcommuniones, ut in Dominica præcedenti. Pag. 95.

Super populum. Orémus.

Humiliate capita vestra Deo.

Oratio.

Ad isto supplicationibus nostris omnipotens Deus: & quibus fiduciam sperandæ pietatis indulges, consuetae misericordiae tribue benignus effectum. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

FERIA III.

Statio ad S. Balbinam.

Introitus.

Ibi dixit cor meum, quæsi vultum tuum, vultum tuum Domine requiram: ne avertas faciem tuam à

me. **Psalmus.** Dominus illuminatio mea

N

mea

mea & salus mea: quem timebo?
 ✠. Glória Patri.

Oratio.

Perfice, quæsumus Dómine, benignus in nobis observantiæ sanctæ subsidium: ut quæ te auctóre faciēda cognovimus, te operante impleamus. Per Dóminum nostrum.

Alia Orationes, ut in Dominica præcedenti. Pag. 94.

Lectio libri Regum.

IN diebus illis: Factus est sermo Dómini ad Eliam Thesbitem, dicens: Surge, & vade in Saréphta Sidoniórum, & manebis ibi: præcépi enim ibi mulieri viduæ ut pascat te. Surrexit, & abiit in Saréphta. Cumque venisset ad portam civitatis, apparuit ei mulier vidua colligens ligna, & vocavit eam, dixitque ei: Da mihi paululum aquæ in vase, ut bibam. Cumque illa pergeret ut afferret, clamavit post tergum ejus, dicens: Affer mihi, obsecro, & buccellam panis in manu tua. Quæ respondit: Vivit Dóminus Deus tuus, quia non habeo panem, nisi quantum pugillus capere potest farinæ in hydria, & paululum olei in lécytho: eni colligo duo ligna ut ingrediar & faciam illud mihi & filio meo: ut comedamus, & moriamur. Ad quam Elias ait: Noli timere, sed vade, & fac sicut dixisti: verumtamen mihi primum fac de ipsa farina subcinericium panem parvulum, & affer ad me: tibi autem & filio tuo facies postea. Hæc autem dicit Dóminus Deus Israël: Hydria farinæ non deficiet, nec lécy-

thus olei minuetur, usque ad diem in qua Dóminus daturus est pluviam super faciem terræ. Quæ abiit, & fecit juxta verbum E hæ: & comedit ipse, & illa, & domus ejus: & ex illa die hydria farinæ non defecit, & lécythus olei non est imminutus, juxta verbum Dómini, quod locutus fuerat in manu Eliæ.

Graduale. Jacta cogitatum tuum in Dómino, & ipse te enutriet.
 ✠. Dum clamarem ad Dóminum, exaudivit vocem meam ab his, qui appropinquant mihi.

Sequētia sancti Evangelii secundum Matthæum.

IN illo tempore: Locutus est Jesus ad turbas: & ad discipulos suos, dicens: Super cathedram Moysi sederunt Scribæ & Pharisei. Omnia ergo quæcúmque dixerint vobis, servate, & facite: secundum opera verò eorum nolite facere: dicunt enim, & non faciunt. Alligant enim ónera grávia & importabilia, & impónunt in humeros hóminum: dígito autem suo nolunt ea movère. Omnia verò opera sua faciunt ut videántur ab hominibus: dilátant enim phylactéria sua, & magnificant fimbrias. Amant autem primos recubitus in cenis, & primas cathedras in synagógis, & salutaciones in foro, & vocári ab hominibus Rabbi. Vos autem nolite vocári Rabbi. Unus est enim Magister vester, omnes autem vos fratres estis. Et patrem nolite vocare vobis super terram: unus est enim Pater vester, qui in cælis est. Nec vocemini magistri:

quia

FERIA IV.

Statio ad S. Cæciliam.

Introitus.

NE derelinquas me Dómine Deus meus, nè discedas à me: intende in adiutorium meum, Dómine

virtus salutis meæ. **Psalmus.** Dómine, nè in furóre tuo arguas me: neque in ira tua corripas me. ✠. Glória Patri.

Oratio.

Populum tuum, quæsumus Dómine, propitius respice: & quos ab escis carnalibus præcipis abstinere, à nòxiis quoque vitiis cessare concede. Per Dóminum nostrum.

Alia Orationes, ut in Dominica præcedenti. Pag. 94.

Lectio libri Esther.

IN diebus illis: Oravit Mardocheus ad Dóminum, dicens: Dómine Dómine Rex omnipotens, in ditione enim tua cuncta sunt posita: & non est qui possit tuæ resistere voluntati, si decreveris salvare Israël. Tu fecisti cælum & terram, & quidquid cæli ámbitu continetur. Dóminus ómnium es, nec est qui resistat majestati tuæ. Et nunc Dómine Rex Deus Abraham, miserere pópuli tui, quia volunt nos inimici nostri perdere, & hereditatem tuam delere. Nè despicias partem tuam, quam remisisti tibi in Ægypto. Exaudi deprecationem meam, & propitius

quia Magister vester unus est Christus. Qui major est vestrum, erit minister vester. Qui autem se exaltaverit, humiliabitur: & qui se humiliaverit, exaltabitur.

Offertorium. Miserere mei Dómine, secundum magnam misericordiam tuam: dele Dómine iniquitatem meam.

Secreta.

Sanctificationem tuam nobis Dómine his mystériis operare placatus: quæ nos & à terrenis purget vitiis, & ad cælestia dona perducat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Alia Secreta, ut in Dominica præcedenti. Pag. 95.

Communio. Narrabo ómnia mirabilia tua: lætabor & exultabo in te: psallam nómini tuo, Altissime.

Postcommunio.

UT sacris, Dómine, reddamur digni munéribus, fac nos tuis, quæsumus, semper obedire mandatis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Alia Postcommuniones, ut in Dominica præcedenti. Pag. 95.

Super populum. Orémus.
 Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

Propitiare Dómine supplicationibus nostris, & animarum nostrarum medere languoribus: ut remissione percépta, in tua semper benedictione lætemur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculorum. Amen.

N 2

esto

autem ut moreretur mendicus, & portaretur ab Angelis in sinum Abraham. Mortuus est autem & dives, & sepultus est in inferno. Elevans autem oculos suos, cum esset in tormentis, vidit Abraham à longè, & Lazarum in sinu ejus: & ipse clamans, dixit: Pater Abraham, miserere mei, & mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret linguam meam, quia crucior in hac flamma. Et dixit illi Abraham: Fili, recordare quia recepisti bona in vita tua, & Lazarus similiter mala: nunc autem hic consolatur, tu verò cruciaris. Et in his omnibus, inter nos & vos chaos magnum firmatum est: ut hi, qui volunt hinc transire ad vos, non possint, neque inde huc transmeare. Et ait: Rogo ergo te pater ut mittas eum in domum patris mei. Habeo enim quinque fratres, ut testetur illis, ne & ipsi veniant in hunc locum tormentorum. Et ait illi Abraham: Habent Moysen & Prophetas: audiant illos. At ille dixit: Non, Pater Abraham: sed si quis ex mortuis ierit ad eos, penitentiam agent. Ait autem illi: Si Moysen & Prophetas non audiunt; neque si quis ex mortuis resurrexerit, credent.

Offertorium. Precatus est Moyses in conspectu Domini Dei sui, & dixit: Quare Domine irascaris in populo tuo? Parce iræ animæ tuæ: memento Abraham, Isaac, & Jacob, quibus jurasti dare terram fluentem lac & mel. Et placatus est Dominus de malignitate, quam dixit facere populo suo.

Secreta.

Presenti sacrificio, nomini tuo nos, Domine, jejunia dicata sanctificent: ut quod observantia nostra proficetur exteriùs, interiùs operetur effectu. Per Dominum nostrum.

Alia Secreta, ut in Dominica præcedenti. Pag. 95.

Communio. Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in eo, dicit Dominus.

Postcommunio.

Gratia tua nos, quæsumus Domine, non derelinquat: quæ & sacræ nos deditos faciat servituti, & tuam nobis opem semper acquirat. Per Dominum nostrum.

Alia Postcommuniones, ut in Dominica præcedenti. Pag. 95.

Super populum. Orémus.

Humiliate capita vestra Deo.

Oratio.

Adesto Domine famulis tuis, & perpetuam benignitatem largire poscentibus: ut iis, qui te auctore & gubernatore gloriantur, & congregata restaures, & restaurata conserves. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

FERIA VI.

Statio ad S. Vitalem.

Introitus.

Ego autem cum justitia apparebo in conspectu tuo: satiabor dum manifestabitur gloria tua. **Psalmus.**

Audi Domine justitiam meam:

intende

intende deprecationi meæ. **V. Gloria Patri.**

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: ut sacro nos purificante jejunio, sinceris mentibus ad sancta ventura facias pervenire. Per Dominum nostrum.

Alia Orationes, ut in Dominica præcedenti. Pag. 94.

Lectio libri Genesim.

In diebus illis: Dixit Joseph fratribus suis: Audite somnium meum, quod vidi: Putabam nos ligare manipulos in agro: & quasi consurgere manipulum meum, & stare, vestrosque manipulos circumstantes adorare manipulum meum. Respondérunt fratres ejus: Numquid rex noster eris? aut subiciemur ditioni tuæ? Hæc ergo causa somniorum atque sermonum, invidiæ & odii fomitem ministravit. Aliud quoque vidit somnium, quod narrans fratribus, ait: Vidi per somnium, quasi solem, & lunam, & stellas undecim adorare me. Quod cum patri suo & fratribus retulisset, increpavit eum pater suus, & dixit: Quid sibi vult hoc somnium, quod vidisti? num ego & mater tua & fratres tui adorabimus te super terram? Invidébant ei igitur fratres sui: pater verò rem tacitus considerabat. Cumque fratres illius in pascendis gregibus patris morarentur in Sichem, dixit ad eum Israel: Fratres tui pascunt oves in Sichimis: veni, mittam te ad eos. Quo respondente, præstodum ait ei: Vade, & vide si cuncta prospera sint erga fratres tuos, &

pecora: & renuntia mihi quid agatur. Missus de valle Hebron, venit in Sichem: invenitque eum vir errantem in agro, & interrogavit quid quæreretur. At ille respondit: Fratres meos quæro: indica mihi ubi pascant greges: Dixitque ei vir: Recesserunt de loco isto: audivi autem eos dicentes: Eamus in Dóthain. Perréxit ergo Joseph post fratres suos, & invenit eos in Dóthain. Qui cum vidissent eum procul, antequam accederet ad eos, cogitaverunt illum occidere: & mutuo loquebantur: Ecce somniator venit: venite, occidamus eum, & mittamus in cisternam veterem: dicemusque: Fera pessima devoravit eum: & tunc apparébit quid illi profint somnia sua. Audiens autem hoc Ruben, nitebatur liberare eum de manibus eorum, & dicebat: non interficiatis animam ejus, nec effundatis sanguinem: sed projicite eum in cisternam hanc, quæ est in solitudine, manusque vestras servate innoxias: hoc autem dicebat, volens eripere eum de manibus eorum, & reddere patri suo.

Graduale. Ad Dominum cum tribulärer clamavi, & exaudivit me. **V. Domine libera animam meam à labiis iniquis, & à lingua dolosa.**

Tractus. Domine, non secundum peccata nostra, quæ fecimus nos: neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. **V. Domine; ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericordiæ tuæ, quia pauperes facti sumus nimis.** **V. Adjuva nos Deus salutaris noster: & propter gloriam nominis tui Domine**

mine

mine libera nos: & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum.

Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum.

Matt. **I**N illo tempore: Dixit Jesus tur-

bis Judæorum, & principibus sacerdotum parabolam hanc: Homo erat paterfamilias, qui plantavit vineam, & sepem circumdedit ei, & fodit in ea torcular, & ædificavit turrim, & locavit eam agricolis, & peregre profectus est. Cum autem tempus fructuum appropinquasset, misit servos suos ad agricolas, ut acciperent fructus ejus. Et agricolæ, apprehensis servis ejus, alium ceciderunt, alium occiderunt, alium verò lapidaverunt. Iterum misit alios servos plures prioribus, & fecerunt illis similiter. Novissimè autem misit ad eos filium suum, dicens: Verebuntur filium meum. Agricolæ autem videntes filium, dixerunt intra se: Hic est hæres, venite occidamus eum, & habebimus hæreditatem ejus. Et apprehensum eum eiecérunt extra vineam, & occiderunt. Cum ergo venerit dominus vineæ, quid faciet agricolis illis? Ajunt illi: Malos malè perdet: & vineam suam locabit aliis agricolis, qui reddant ei fructum temporibus suis. Dicit illis Jesus: Numquam legistis in Scripturis: Lapidem, quem reprobaverunt ædificantes, hic factus est in caput anguli? A Domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris? Ideò dico vobis, quia auferetur à vobis regnum Dei, & dabitur genti facienti fru-

ctus ejus. Et qui ceciderit super lapidem istum, confringetur: super quem verò ceciderit, conteret eum. Et cum audissent principes sacerdotum & Pharisei parabolas ejus, cognoverunt quòd de ipsis diceret. Et quærentes eum tenere, timuerunt turbas: quoniam sicut prophetam eum habebant.

Offertorium. Domine in auxilium meum respice: confundantur & revereantur, qui quærunt animam meam, ut auferant eam: Domine in auxilium meum respice.

Secreta.

Hæc in nobis sacrificia Deus, & actione permaneant, & operatione firmantur. Per Dominum nostrum.

Alia Secreta, ut in Dominica precedenti. Pag. 95.

Communio. Tu Domine servabis nos, & custodies nos à generatione hac in æternum.

Postcommunio.

Fac nos, quæsumus Domine, accepto pignore salutis æternæ, sic tendere congruenter: ut ad eam pervenire possimus. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Alia Postcommuniones, ut in Dominica precedenti. Pag. 95.

Super populum. Orémus.

Humiliâte capita vestra Deo.

Oratio.

DA, quæsumus Domine, populo tuo salutem mentis & corporis: ut bonis operibus inherendo, tuæ semper virtutis mereatur protectione defendi. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

SABBA-

SABBATO.

Statio ad SS. Marcellinum & Petrum.

Introitus.

I Ex Domini irreprehensibilis, convertens animas: testimonium Domini fidele, sapientiam

præstans parvulis. **Psalmus.** Celi enarrant gloriâ Dei: & opera manuum ejus annuntiat firmamentum. **Glória Patri.**

Oratio.

DA, quæsumus Domine, nostris effectum jejuniis salutarem: ut castigatio carnis assumpta, ad nostrarum vegetationem transeat animarum. Per Dominum nostrum.

Alia Orationes, ut in Dominica precedenti. Pag. 94.

Lectio libri Genesim.

IN diebus illis: Dixit Rebbecca filio suo Jacob: Audivi patrem tuum loquentem cum Esau fratre tuo, & dicentem ei: Affer mihi de venatione tua, & fac cibos ut comedam, & benedicam tibi coram Domino antequam moriar. Nunc ergo, fili mi, acquiesce consiliis meis: & pergens ad gregem, affer mihi duos hædos optimos, ut faciam ex eis escas patri tuo, quibus libenter vescitur: quas cum intuleris, & comederit, benedicat tibi priusquam moriatur. Cui ille respondit: Nosti quòd Esau frater meus homo pilosus sit, & ego lenis: si attrectaverit me pater meus, & senserit, timeo ne putet me sibi voluisse illudere, & inducam super

me maledictionem pro benedictione. Ad quem mater: in me sit, ait, ista maledictio, fili mi: tantum audi vocem meam, & pergens, affer quæ dixi. Abiit, & attulit, deditque matri. Paravit illa cibos, sicut velle noverat patrem illius. Et vestibus Esau valde bonis, quas apud se habebat domi, induit eum: pelliculasque hædorum circumdedit manibus, & colli nuda protexit. Deditque pulmentum, & panes, quos coxerat, tradidit. Quibus illatis dixit: Pater mi? At ille respondit: Audio. Quis es tu fili mi? Dixitque Jacob: Ego sum primogenitus tuus Esau: feci sicut præcepisti mihi: surge, sede, & comede de venatione mea, ut benedicat mihi anima tua. Rursumque Isaac ad filium suum: Quomodo, inquit, tam citò invenire potuisti, fili mi? Qui respondit: Voluntas Dei fuit ut citò occurreret mihi quod volebam. Dixitque Isaac: Accede huc, ut tangam te fili mi, & probem utrum tu sis filius meus Esau, an non. Accessit ille ad patrem, & palpato eo, dixit Isaac: Vox quidem, vox Jacob est. sed manus, manus sunt Esau. Et non cognovit eum, quia pilosæ manus similitudinem majoris expresserant. Benedicens ergo illi, ait: Tu es filius meus Esau? Respondit, Ego sum. At ille, Affer mihi, inquit, cibos de venatione tua, fili mi, ut benedicat tibi anima mea. Quos cum oblatos comedisset, obtulit ei etiam vinum. Quo hausto, dixit ad eum: Accede ad me, & da mihi osculum, fili mi. Accessit, & osculatus est eum. Statimque

O

ut

ut fenfit vestimentorum illius fragrantiam, benedicens illi, ait: Ecce odor filii mei, sicut odor agri pleni, cui benedixit Dominus. Det tibi Deus de rore cœli, & de pinguedine terræ, abundantiam frumenti & vini. Et ferviant tibi populi, & adorent te tribus: esto dominus fratrum tuorum, & incurventur ante te filii matris tuæ. Qui maledixerit tibi, sit ille maledictus; & qui benedixerit tibi, benedictionibus repleatur. Vix Isaac sermonem impleverat: & egresso Jacob foras, venit Esau, coctosque de venatione cibos intulit patri, dicens: Surge pater mi, & comede de venatione filii tui, ut benedicat mihi anima tua. Dixitque illi Isaac: Quis enim es tu? Qui respondit: Ego sum filius tuus primogenitus Esau. Expavit Isaac stupore vehementi; & ultra quam credi potest, admirans, ait: Quis igitur ille est, qui dudum captam venationem attulit mihi, & comedi ex omnibus priusquam tu venires? benedixitque ei, & erit benedictus. Auditis Esau sermonibus patris, irrugit clamore magno: & consternatus, ait: Benedic etiam & mihi, pater mi. Qui ait: Venit germanus tuus fraudulenter, & accepit benedictionem tuam. At ille subjunxit: Juste vocatum est nomen ejus Jacob: supplantavit enim me en altera vice: primogenita mea ante tulit, & nunc secundo surripuit benedictionem meam. Rursusque ad patrem: Numquid non reservasti, ait, & mihi benedictionem? Respondit Isaac: Dominum tuum illum constitui, & omnes fratres

ejus servituti illius subjugavi: frumento & vino stabilivi eum, & tibi post hæc, fili mi, ultra quid faciam? Cui Esau: Num unam, inquit, tantum benedictionem habes, pater? mihi quoque obsecro ut benedicas. Cumque ejulatu magno fletet, motus Isaac, dixit ad eum: In pinguedine terræ, & in rore cœli, desuper erit benedictio tua.

Graduale. Bonum est confiteri Domino, & psallere nomini tuo, Altissime. **✠** Ad annuntiandum manè misericordiam tuam, & veritatem tuam per noctem.

Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam.

IN illo tempore: Dixit Jesus Pharisæis & Scribis parabolam istam: Homo quidam habuit duos filios: & dixit adolescentior ex illis patri: Pater, da mihi portionem substantiæ, quæ me contingit. Et divisit illis substantiam. Et non post multos dies, congregatis omnibus, adolescentior filius peregrè profectus est in regionem longinquam, & ibi dissipavit substantiam suam vivendo luxuriosè. Et postquam omnia consummasset, facta est fames valida in regione illa, & ipse cepit egere. Et abiit, & adhæsit uni civium regionis illius. Et misit illum in villam suam, ut pasceret porcos. Et cupiebat implere ventrem suum de siliquis, quas porci manducabant: & nemo illi dabat. In se autem reversus, dixit: Quanti mercenarii in domo patris mei abundant panibus, ego autem hic fame pereo! Surgam, & ibo ad

patrem

patrem meum, & dicam ei: Pater, peccavi in cœlum, & coram te: jam non sum dignus vocari filius tuus: fac me sicut unum de mercenariis tuis. Et surgens, venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longè esset, vidit illum pater ipsius, & misericordiâ motus est, & accurrens cecidit super collum ejus, & osculatus est eum. Dixitque ei filius: Pater, peccavi in cœlum, & coram te, jam non sum dignus vocari filius tuus. Dixit autem pater ad servos suos: Citò proferte stolam primam, & induite illum, & date annulum in manum ejus, & calceamenta in pedes ejus, & adducite vitulum saginatum, & occidite, & manducemus & epulemur: quia hic filius meus mortuus erat, & revixit: perierat, & inventus est. Et cœperunt epulari. Erat autem filius ejus senior in agro: & cum veniret, & appropinquaret domui, audit symphoniam, & chorum: & vocavit unum de servis, & interrogavit, quid hæc essent. Isque dixit illi: Frater tuus venit, & occidit pater tuus vitulum saginatum, quia salvum illum recepit. Indignatus est autem, & nolēbat introire. Pater ergo illius egressus, cepit rogare illum. At ille respondens dixit patri suo: Ecce tot annis servio tibi, & numquam mandatum tuum præterivi, & numquam dedisti mihi hæc ut cum amicis meis epularer: sed postquam filius tuus hic, qui devoravit substantiam suam cum meretricibus, venit, occidisti illi vitulum saginatum. At ipse dixit illi: Fili, tu semper mecum

es, & omnia mea tua sunt: epulari autem, & gaudere oportebat, quia frater tuus hic, mortuus erat, & revixit; perierat, & inventus est.

Offertorium. Illumina oculos meos, nè umquam obdormiam in morte: nè quando dicat inimicus meus, prævalui adversus eum.

Secreta.

His sacrificiis, Domine, concede placatus: ut qui propriis oramus absolvi delictis, non gravemur externis. Per Dominum nostrum.

Alia Secreta, ut in Dominica præcedenti. Pag. 95.

Communio. Oportet te, fili, gaudere, quia frater tuus mortuus fuerat, & revixit: perierat, & inventus est.

Postcommunio.

Sacramenti tui, Domine, divina libatio, penetrabilia nostri cordis infundat: & sui nos participes potenter efficiat. Per Dominum nostrum.

Alia Postcommuniones, ut in Dominica præcedenti. Pag. 95.

Super populum. Oremus.
Humiliate capita vestra Deo.

Oratio.

Familiam tuam, quæsumus Domine, continua pietate custodi: ut quæ in sola spe gratiæ cœlestis innititur, cœlesti etiam protectione muniatur. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

DOMINICA III.

In Quadragesima.

Statio ad S. Laurentium extra muros.

Introitus.

Culi mei semper ad Dominum, quia ipse evellet de laqueo pedes meos: respice in me, & miserere mei; quoniam unicus & pauper sum ego. **Psalmus.** Ad te Domine levavi animam meam: Deus meus in te confido, non erubescam. **V.** Gloria Patri.

Oratio.

Quæsumus omnipotens Deus: vota humilium respice: atque ad defensionem nostram, dexteram tuæ majestatis extende. Per Dominum nostrum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum.

Oratio.

Acunctis nos, quæsumus Domine, mentis & corporis defende periculis: & intercedente beata & gloriosa semper Virgine Dei genitrice Maria, cum beatis Apostolis tuis Petro & Paulo, atque beato **N.** & omnibus Sanctis, salutem nobis tribue benignus & pacem: ut destructis adversitatibus & erroribus universis, Ecclesia tua secura tibi serviat libertate.

Pro vivis & defunctis.

Oratio.

Omnipotens sempiternus Deus, qui vivorum dominaris simul & mortuorum, omniumque miseris, quos tuos fide & opere futuros esse prænocis: te supplices

exoramus; ut pro quibus effundere preces deerimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne retinet, vel futurum jam exutos corpore suscepit; intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuæ clementiâ, omnium delictorum suorum veniam consequantur. Per Dominum nostrum.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apostoli ad Ephesios.

Fratres, Estote imitatores Dei, sicut filii charissimi: & ambulâte in dilectione, sicut & Christus dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis oblationem & hostiam Deo in odorem suavitatis. Fornicatio autem, & omnis immunditia, aut avaritia, nec nominetur in vobis, sicut decet sanctos: aut turpitudine, aut stultiloquium, aut scurrilitas, quæ ad rem non pertinet: sed magis gratiarum actio. Hoc enim scitote intelligentes: quod omnis fornicator, aut immundus, aut avârus, quod est idolorum servitus, non habet hæreditatem in regno Christi, & Dei. Nemo vos seducat inanibus verbis: propter hæc enim venit ira Dei in filios diffidentie. Nolite ergo effici participes eorum. Eratis enim aliquando tenebræ: nunc autem lux in Domino. Ut filii lucis ambulâte: fructus enim lucis est in omni bonitate, & iustitia, & veritate.

Graduale. Exurge Domine, non prævaleat homo: judicentur Gentes in conspectu tuo. **V.** In convertendo inimicum meum retrorsum, infirmabuntur, & peribunt à facie tua.

Tractus.

Tractus. Ad te levavi oculos meos, qui habitas in celis. **V.** Ecce sicut oculi servorum in manibus domini suorum. **V.** Et sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ: ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri. **V.** Miserere nobis Domine, miserere nobis.

Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam.

In illo tempore: Erat Jesus ejiciens demonium, & illud erat mutum. Et cum ejecisset demonium, locutus est mutus, & admiratae sunt turbae. Quidam autem ex eis dixerunt: In Beelzebub principe demoniorum ejicit demonia. Et alii tentantes, signum de caelo quærebant ab eo. Ipse autem ut vidit cogitationes eorum, dixit eis: Omne regnum in seipsum divisum, desolabitur; & domus supra domum cadet. Si autem & Satan in seipsum divisus est, quomodo stabit regnum ejus? quia dicitis, in Beelzebub me ejicere demonia. Si autem ego in Beelzebub ejicio demonia: filii vestri in quo ejiciunt? Ideo ipsi iudices vestri erunt. Porro si in digito Dei ejicio demonia: profecto pervenit in vos regnum Dei. Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea quæ possidet. Si autem fortior eo superveniens vicerit eum, universa arma ejus auferet, in quibus confidebat, & spolia ejus distribuet. Qui non est mecum, contra me est: & qui non colligit mecum, dispergit. Cum immunus spiritus exierit de homine, ambulat per loca iniqua: quærens requiem: & non inveniens, dicit: Revértar in domum meam unde exivi. Et cum venerit, invenit eam scopis mundatam, & ornâtam. Tunc vadit, & assumit septem alios spiritus secum nequiores se, & ingressi habitant ibi. Et sunt novissima hominis illius pejora prioribus. Factum est autem, cum hæc diceret, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter qui te portavit; & ubera, quæ suxisti. At ille dixit: Quinimodò beati, qui audiunt verbum Dei, & custodiunt illud. **Credo.**

Offertorium. Iustitiæ Domini rectæ, lætificantes corda, & iudicia ejus dulciora super mel & favum: nam & servus tuus custodit ea.

Secreta.

Hæc hostia, Domine quæsumus, emundet nostra delicta: & ad sacrificium celebrandum, subditorum tibi corpora mentesque sanctificet. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Alia Secreta.

Exaudi nos Deus salutaris noster: ut per hujus sacramenti virtutem, à cunctis nos mentis & corporis hostibus tuearis; gratiam tribuens in præfenti, & gloriam in futuro.

DEUS, cui soli cognitus est numerus electorum in superna felicitate locandus: tribue quæsumus; ut intercedentibus omnibus Sanctis tuis, universorum, quos in oratione commendatos suscepimus, & omnium fidelium nomina, beatæ prædestinationis liber ad-

scripta retineat. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum.

Communio. Passer invenit sibi domum, & turtur nidum, ubi reponat pullos suos: altaria tua Domine virtutum, Rex meus, & Deus meus: beati qui habitant in domo tua, in sæculum sæculi laudabunt te.

Postcommunio.

A Cunctis nos, quæsumus Domine, reatibus & periculis propitiatus absolve: quos tanti mysterii tribuis esse participes. Per Dominum nostrum.

Alia Postcommuniones.

Mundet & muniat nos, quæsumus Domine, divini sacramenti munus oblatum: & intercedente beata Virgine Dei genitrice Maria, cum beatis Apostolis tuis Petro & Paulo, atque beato N. & omnibus Sanctis; à cunctis nos reddat & perversitatibus expiatis, & adversitatibus expeditos.

Purificent nos, quæsumus omnipotens & misericors Deus, sacramenta quæ sumpsimus: & intercedentibus omnibus Sanctis tuis, præsta: ut hoc tuum sacramentum non sit nobis reatus ad poenam, sed intercessio salutaris ad veniam: sit ablutio scelerum, sit fortitudo fragilium, sit contra omnia mundi pericula firmamentum: sit vivorum atque mortuorum fidelium, remissio omnium delictorum. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus Sancti Deus per omnia sæcula sæculorum. **re.** Amen.

FERIA II.

Statio ad S. Marcum.

Introitus.

IN Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: in Deo sperabo, non timebo.

quid faciat mihi homo. **Psalmus.** Misere mei Deus, quoniam concitavit me homo: tota die bellans tribulavit me. **Glória Patri.**

Oratio.

Cordibus nostris, quæsumus Domine, gratiam tuam benignus infunde: ut sicut ab escis carnalibus abstinemus, ita sensus quoque nostros à noxiis retrahamus excessibus. Per Dominum nostrum.

Alia Orationes, ut in Dominica præcedenti. Pag. 108.

Lectio libri Regum.

IN diebus illis: Naaman princeps militiæ regis Syriæ, erat vir magnus apud Dominum suum, & honoratus: per illum enim dedit Dominus salutem Syriæ: erat autem vir fortis & dives, sed leprosus. Porro de Syria egressi fuerant latrunculi, & captivam duxerunt de terra Israël puellam parvulam, quæ erat in obsequio uxoris Naaman, quæ ait ad dominam suam: Utinam fuisset dominus meus ad Prophetam, qui est in Samaria: profecto curasset eum à lepra, quam habet. Ingressus est itaque Naaman ad dominum suum, & nuntiavit

vit

vit ei, dicens: Sic & sic locuta est puella de terra Israël. Dixitque ei rex Syriæ: Vade, & mittam litteras ad regem Israël. Qui cum profectus esset, & tulisset secum decem talenta argenti, & sex millia aureos, & decem mutatoria vestimentorum, detulit litteras ad regem Israël, in hæc verba: Cum acceperis epistolam hanc, scito quod miserim ad te Naaman servum meum, ut cures eum à lepra sua. Cumque legisset rex Israël litteras, scidit vestimenta sua, & ait: Numquid Deus ego sum, ut occidere possim, & vivificare, quia iste misit ad me, ut cures hominem à lepra sua? animadvertite, & videte quod occasiones querat adversum me. Quod cum audisset Elisæus vir Dei, scidisse videlicet regem Israël vestimenta sua, misit ad eum dicens: Quare scidisti vestimenta tua? veniat ad me, & sciat esse Prophetam in Israël. Venit ergo Naaman cum equis & curribus, & stetit ad ostium domus Elisæi: misitque ad eum Elisæus nuntium, dicens: Vade, & lavare septies in Jordâne, & recipiet sanitatem caro tua, atque mundaberis. Iratus Naaman recedebat, dicens: Putabam quod egrederetur ad me, & stans invocaret nomen Domini Dei sui, & tangeret manu sua locum lepræ, & curaret me. Numquid non meliores sunt Abana & Pharphar, fluvii Damasci, omnibus aquis Israël, ut laver in eis, & munder? Cum ergo vertisset se, & abiret indignans, accesserunt ad eum servi sui, & locuti sunt ei: Pater, & si rem grandem dixisset tibi Pro-

pheta, certe facere debueras: quanto magis quia nunc dixit tibi: Lavare, & mundaberis? Descendit, & lavit in Jordâne septies juxta sermonem viri Dei, & restituta est caro ejus, sicut caro pueri parvuli, & mundatus est. Reversusque ad virum Dei cum universo comitatu suo, venit, & stetit coram eo, & ait: Verè scio, quod non sit alius Deus in universa terra, nisi tantum in Israël.

Graduale. Deus vitam meam annuntiavi tibi: posuisti lacrymas meas in conspectu tuo. **Misere mei Domine quoniam concitavit me homo: tota die bellans tribulavit me.**

Tractus. Domine, non secundum peccata nostra, quæ fecimus nos: neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. **Misere mei Domine, ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericordie tue, quia pauperes facti sumus nimis.** **Adjuva nos Deus salutaris noster: & propter gloriam nominis tui Domine libera nos: & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum.**

Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam.

IN illo tempore: Dixit Jesus Pharisæis: Utique dicetis mihi hanc similitudinem: Medice cura te ipsum: quanta audivimus facta in Capharnaum, fac & hic in patria tua. Ait autem: Amen dico vobis, quia nemo Propheta acceptus est in patria sua. In veritate dico vobis, multæ viduæ erant in diebus

Eliz

Eliz in Israël, quando clausum est cœlum annis tribus, & mēsisbus sex, cū facta esset fames magna in omni terra, & ad nullam illarum missus est Elias, nisi in Sarēpta Sidōniæ, ad mulierem viduam. Et multi leprosi erant in Israël sub Eliseo Propheta: & nemo eorum mundatus est nisi Naaman Syrus. Et replēti sunt omnes in synagoga ira, hæc audiētes. Et surrexerunt, & eiecērunt illum extra civitatem: & duxerunt illum usque ad supercilium montis, super quem civitas illorum erat ædificata, ut præcipitarent eum. Ipse autem transiens per medium illorum, ibat.

Offertorium. Exaudi Deus orationem meam: & ne despexeris deprecationem meam: intēde in me, & exaudi me.

Secreta.

MUnus, quod tibi Dōmine nostræ servitutis offerimus, tu salutare nobis pēfice sacramentum. Per Dōminum nostrum.

Aliz Secretæ, ut in Dominica præcedenti. Pag. 109.

Communio. Quis dabit ex Sion salutare Israël? cū avēterit Dōminus captivitatem plebis suæ, exultabit Jacob, & lætabitur Israël.

Postcommunio.

Pæsta quæsumus omnipotens & misericors Deus: ut quod ore contingimus, pura mente capiamus. Per Dōminum nostrum.

Aliz Postcommuniones, ut in Dominica præcedenti. Pag. 110.

Super populum. Orémus.
Humiliāte capita vestra Deo.

Oratio.

Subveniat nobis, Dōmine, misericordia tua: ut ab imminētibz peccatorum nostrorum periculis, te mereāmur protegēte eripi, te liberāte salvāri. Per Dōminum nostrum Jesum Christum.

FERIA III.

Statio ad S. Pudentianam.

Introitus.

EGo clamavi, quoniam exaudisti me Deus: inclina aurem tuam, & exaudi verba mea: custodi me

Dōmine, ut pupillam oculi: sub umbra alarum tuarum protege me. **Psalms.** Exaudi Dōmine iustitiam meam: intēde deprecationem meam. **Glória Patri.**

Oratio.

Exaudi nos omnipotens & misericors Deus: & continentia salutaris propitius nobis dona concede. Per Dōminum nostrum.

Aliz Orationes, ut in Dominica præcedenti. Pag. 108.

Lectio libri Regum.

In diēbus illis: Mulier quædam clamabat ad Eliseum Propheta, dicens: Servus tuus vir meus mortuus est, & tu nosti quia servus tuus fuit timens Dōminum: & ecce creditor venit ut tollat duos filios meos ad serviendum sibi. Cui dixit Eliseus: Quid vis ut faciam tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa respondit: Non

habeo

habeo ancilla tua quidquam in domo mea, nisi parum olei, quo ungatur. Cui ait: Vade, pete mutuo ab omnibus vicinis tuis vasa vacua non pauca. Et ingredi, & claudere ostium tuum, cū intrinsecus fueris tu, & filii tui: & mitte inde in omnia vasa hæc: & cū plena fuerint, tolles. Ivit itaque mulier, & clausit ostium super se, & super filios suos: illi offerēbant vasa, & illa infundebat. Cūque plena fuissent vasa, dixit ad filium suum: Affer mihi adhuc vas. Et ille respondit: Non habeo. Stetitque oleum. Venit autem illa, & indicavit homini Dei. Et ille, Vade, inquit, vende oleum, & redde creditorī tuo: tu autem, & filii tui vivite de reliquo.

Graduale. Ab occultis meis munda me Dōmine: & ab aliēnis parce servo tuo. **Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: & emundabor a delicto maximo.**

Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Si peccaverit in te frater tuus, vade, & corripe eum inter te & ipsum solum. Si te audierit, lucratus eris fratrem tuum. Si autem te non audierit, adhibe tecum adhuc unum vel duos, ut in ore duorum vel trium testium stet omne verbum. Quod si non audierit eos: dic ecclesiæ. Si autem ecclesiā non audierit: sit tibi sicut ethnicus & publicanus. Amen dico vobis, quæcūque alligaveritis super terram, erunt ligata & in cœ-

lo: & quæcūque solveritis super terram, erunt soluta & in cœlo. Iterum dico vobis, quia si duo ex vobis consenserint super terram de omni re quæcūque petierint, fiet illis à Patre meo, qui in cœlis est. Ubi enim sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum. Tunc accedens Petrus ad eum, dixit: Dōmine, quoties peccabit in me frater meus, & dimittam ei? usque septies? Dicit illi Jesus: Non dico tibi usque septies, sed usque septuagies septies.

Offertorium. Dextera Dōmini fecit virtutem: dextera Dōmini exaltavit me: non moriar, sed vivam, & narrabo opera Dōmini.

Secreta.

Per hæc veniat, quæsumus Dōmine, sacramenta, nostræ redemptionis effectus: qui nos & ab humanis retrahat semper excessibus: & ad salutaria dona perducatur. Per Dōminum nostrum.

Aliz Secretæ, ut in Dominica præcedenti. Pag. 109.

Communio. Dōmine, quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo? Qui ingreditur sine macula, & operatur iustitiam.

Postcommunio.

Sacris, Dōmine, mystēriis expiati: & veniam, quæsumus, consequamur, & gratiam. Per Dōminum nostrum.

Aliz Postcommuniones, ut in Dominica præcedenti. Pag. 110.

Super populum. Orémus.
Humiliāte capita vestra Deo.

P

Oratio.

Oratio.

Tua nos, Dómine, protectiōne
defēde: & ab omni semper
iniquitate custodi. Per Dóminum
nostrum Jesum Christum.

FERIA IV.

Statio ad S. Xystum.

Introitus.

Ego autem in Dó-
mino sperābo: & læ-
tabor in tua mi-
sericórdia: quia
respexisti humi-
litatem meam. **Psalmus.** In te Dó-
mine sperāvi, non confundar in æ-
térnum: in iustitia tua libera me,
& eripe me. **V. Gloria Patri.**

Oratio.

Presta nobis, quæsumus Dómi-
ne: ut salutaribus jejúniis eru-
diti, à nōxiis quoque vitiis absti-
nētes, propitiatiōnem tuam faci-
lius impetrēmus. Per Dóminum
nostrum Jesum Christum.

**Aliæ Orationes, ut in Dominica
precedenti. Pag. 108.**

Lectio libri Exodi.

Ecce dicit Dóminus Deus: Ho-
nóra patrem tuum, & matrem
tuam, ut sis longævus super ter-
ram, quam Dóminus Deus tuus da-
bit tibi. Non occides. Non mœ-
chaberis. Non furtum facies. Non
loqueris contra proximum tuum
falsum testimonium. Non concu-
piscas domum proximi tui: nec de-
siderabis uxorem ejus, non servum,
non ancillam, non bovem, non aſi-

num, nec omnia quæ illius sunt.
Cunctus autem pópulus vidēbat
voces, & lámpades, & sōnitum
búccinæ, montēque fumantē:
& perterriti, ac pavóre concússi,
steterunt procul, dicētes Móysi:
Lóquere tu nobis, & audiēmus:
non loquātur nobis Dóminus, nè
fortè moriamur. Et ait Móyses
ad pópulum: Nolite timēre: ut
enim probāret vos venit Deus, &
ut terror illius esset in vobis, &
non peccāretis. Stetitque póp-
ulus de longē. Móyses autem ac-
cessit ad caliginē in qua erat De-
us. Dixit præterea Dóminus ad
Móysen: Hæc dices filiis Israël:
Vos vidistis, quòd de cælo locu-
tus sim vobis. Non faciētis deos
argenteos, nec deos aureos faciē-
tis vobis. Altāre de terra faciētis
mihi, & offerētis super eo holo-
causta & pacifica vestra, oves ve-
stras & boves in omni loco, in quo
memória fuerit nominis mei.

Graduale. Misere mei Dómi-
ne, quóniam infirmus sum: sana
me Dómine. **V. Conturbata sunt
omnia ossa mea: & ánima mea tur-
bata est valde.**

Tractus. Dómine, non secun-
dum peccata nostra, quæ fecimus
nos: neque secundum iniquitates
nostras retribuas nobis. **V. Dó-
mine, nè memineris iniquitatum
nostrarum antiquarum: citò anti-
cipent nos misericórdiæ tuæ, quia
pauperes facti sumus nimis. V. Adjuva nos Deus salutaris noster:
& propter glóriam nominis tui Dó-
mine libera nos: & propitius esto
peccatis nostris, propter nomen
tuum.**

Sequētia

Sequētia sancti Evangélii
secundum Matthæum.

Matt. 15. **I**n illo tēpore: Accesserunt ad
Jesum ab Jerosólymis Scribæ, &
Pharisæi, dicētes: Quare discipu-
li tui transgrediuntur tradiōnem
seniōrum? Non enim lavant ma-
nus suas cum panem manducant.
Ipse autem respōdens, ait illis:
Quare & vos transgredimini man-
dātum Dei propter tradiōnem
vestram? Nam Deus dixit: Honó-
ra patrem, & matrem. Et: Qui
maledixerit patri, vel matri, morte
moriatur. Vos autem dicitis: Qui-
cūque dixerit patri, vel matri, mu-
nus quodcūque est ex me, tibi
próderit: & non honorificabit pa-
trem suum, aut matrem suam: &
irritum fecistis mandātum Dei pro-
pter tradiōnem vestram. Hypó-
critæ, benè prophetāvit de vobis
Isaias, dicens: Pópulus hic lábiis
me honórat: cor autem eórum
longè est à me. Sinè causa autem
colunt me, docētes doctrinas &
mandata hominum. Et convocá-
tis ad se turbis, dixit eis: Audite,
& intelligite. Non quod intrat in
os, coínquinat hóminem: sed quod
procedit ex ore, hoc coínquinat
hóminem. Tunc accedētes disci-
puli ejus, dixerunt ei: Scis quia
Pharisæi, audito verbo hoc, scan-
dalizati sunt? At ille respōdens,
ait: Omnis plantatio, quam non
plantavit Pater meus cœléstis, era-
dicabitur. Sinite illos: cæci sunt,
& duces cæcorum. Cæcus autem
si cæco ducatum præster, ambo in
fóveam cadunt. Respōdens au-
tem Petrus, dixit ei: Ediffere no-

bis parabolam istam. At ille dixit:
Adhuc & vos sinè intellectu estis?
Non intelligitis, quia omne quod
in os intrat, in ventrem vadit, & in
secessum emittitur? Quæ autem
procedunt de ore, de corde exe-
unt, & ea coínquinant hóminem:
de corde enim exeunt cogitatiōes
malæ, homicidia, adulteria, forni-
cations, furta, falsa testimonia,
blasphemia. Hæc sunt, quæ coín-
quinant hóminem. Non lotis au-
tem manibus manducare, non coín-
quinat hóminem.

Offertorium. Dómine, fac me-
cum misericórdiam tuam propter
nomen tuum: quia suavis est mi-
sericórdia tua.

Secreta.

Suscipe, quæsumus Dómine, pre-
ces pópuli tui cum oblatiōibus
hostiarum: & tua mystéria cele-
brantes, ab omnibus nos defēde
periculis. Per Dóminum nostrum.

**Aliæ Secreta, ut in Dominica
precedenti. Pag. 109.**

Communio. Notas mihi fecisti
vias vitæ: adimplēbis me lætitiis
cum vultu tuo, Dómine.

Postcommunio.

Sanctificet nos, Dómine, quæ pa-
sti sumus, mensa cœléstis: & à
cunctis erroribus expiātos, super-
nis promissiōibus reddat accēptos.
Per Dóminum nostrum.

**Aliæ Postcommuniones, ut in
Dominica precedenti. Pag. 110.**

Super populum. Orémus.
Humiliāte capita vestra Deo.

Oratio.

Concède quæsumus omni-
potens Deus: ut qui protectiō-
nis tuæ grātiā quærimus, libe-

P 2

rati

rati à malis omnibus, secuta tibi mente serviāmus. Per Dñm nostrum Jesum Christum.

FERIA V.

Statio ad SS. Cosmam & Damianum.

Introitus.

S Alus populi ego sum, dicit Dñs: de quacumque tribulatione clamaverint ad me, exaudiam eos:

& ero illorum Dñs in perpetuum. **Psalmus.** Attendite popule meus legem meam: inclinate aurem vestram in verba oris mei. **Gloria Patri.**

Oratio.

Magnificet te, Dñe, sanctorum tuorum Cosmæ & Damiani beata sollemnitas: qua & illis gloriā sempiternam, & opem nobis ineffabili providentia contulisti. Per Dñm nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Alie Orationes, ut in Dominica præcedenti. Pag. 108.

Lectio Jeremiæ Prophætæ.

In diebus illis: Factum est verbum Dñi ad me, dicens: Stas in porta domus Dñi: & prædica ibi verbum istud, & dic: Audite verbum Dñi omnis Juda, qui ingredimini per portas has, ut adoratis Dñm. Hæc dicit Dñs exercituum Deus Israël: Bonas facite vias vestras, & studia vestra: & habitabo vobiscum in loco isto. Nolite confidere in verbis

mendacii, dicentes: Templum Dñi, templum Dñi, templum Dñi est. Quoniam si bene direxeritis vias vestras, & studia vestra: si feceritis iudicium inter virum & proximum ejus, advenæ, & pupillo, & viduæ non feceritis calumniam, nec sanguinem innocentem effuderitis in loco hoc, & post deos alienos non ambulaveritis in malum vobismetipsis: habitabo vobiscum in loco isto; in terra, quam dedi patribus vestris à sæculo & usque in sæculum: ait Dñs omnipotens.

Graduale. Oculi omnium in te sperant Dñe: & tu das illis escam in tempore opportuno. **Aperis tu manum tuam, & imple omne animal benedictione.**

Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam.

In illo tempore: Surgens Jesus de synagoga, introivit in domum Simonis. Socrus autem Simonis tenebatur magnis febribus: & rogaverunt illum pro ea. Et stans super illam, imperavit febre: & dimisit illam. Et continuo surgens, ministrabat illis. Cum autem sol occidisset, omnes qui habebant infirmos variis languoribus, ducabant illos ad eum. At ille singulis manus imponens, curabat eos. Exhibant autem demonia à multis, clamantia & dicentia: Quia tu es Filius Dei: & increpans non sinebat ea loqui, quia sciebant ipsum esse Christum. Facta autem die egressus ibat in desertum locum, & turbæ requirebant eum, & venerunt usque ad ipsum: & detine-

bant

FERIA VI.

Statio ad S. Laurentium in Lucina.

Introitus.

Ac mecum, Dñe, signum in bonum: ut videant qui me oderunt, & confundantur: quoniam tu Dñe adjuvisti me, & consolatus es me. **Psalmus.** Inclina Dñe aurem tuam, & exaudi me: quoniam inops & pauper sum ego. **Gloria Patri.**

Oratio.

Jejunia nostra, quæsumus Dñe, benigno favore prosequere: ut sicut ab alimentis abstinemus in corpore; ita à vitiis jejunemus in mente. Per Dñm nostrum Jesum Christum.

Alie Orationes, ut in Dominica præcedenti. Pag. 108.

Lectio libri Numeri.

In diebus illis: Convenérunt filii Israël adversum Moysen & Aaron: & versi in seditionem, dixerunt: Date nobis aquam, ut bibamus. Ingressusque Moyses & Aaron, dimissa multitudo, tabernaculum foederis, corruerunt proni in terram, clamaveruntque ad Dñm, atque dixerunt: Dñe Deus audi clamorem hujus populi, & aperi eis thesaurum tuum fontem aquæ vivæ, ut satiati, cesset murmuratio eorum. Et apparuit gloria Dñi super eos. Locutusque est Dñs ad Moysen, dicens: Tolle virgam, & congrega

populum

bant illum ne discederet ab eis. Quibus ille ait: Quia & aliis civitatibus oportet me evangelizare regnum Dei: quia ideo missus sum. Et erat prædicans in synagogis Galilææ.

Offertorium. Si ambulávero in medio tribulationis, vivificabis me Dñe: & super iram inimicorum meorum extendes manum tuam, & salvum me faciet dextera tua.

Secreta.

In tuorum, Dñe, pretiosa morte iustorum sacrificium illud offerimus, de quo martyrium sumpsit omne principium. Per Dñm nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Alie Secreta, ut in Dominica præcedenti. Pag. 109.

Communio. Tu mandasti, mandata tua custodiri nimis: utinam dirigantur viæ meæ ad custodiendas justificationes tuas.

Postcommunio.

Sit nobis, Dñe, sacramenti certi certa salvatio: quæ cum beatorum martyrum tuorum Cosmæ & Damiani meritis imploratur. Per Dñm nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Alie Postcommuniones, ut in Dominica præcedenti. Pag. 110.

Super populum. Orémus.

Humiliatæ capita vestra Deo.

Oratio.

Subjectum tibi populum, quæsumus Dñe, propitiatio cælestis amplifcet: & tuis semper faciat servire mandatis. Per Dñm nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitate.

P 3

pópulum, tu & Aaron frater tuus, & loquimini ad petram coram eis, & illa dabit aquas. Cumque eduxeris aquam de petra, bibet omnis multitudo, & iumenta ejus. Tulit igitur Móyses virgam, quæ erat in conspectu Dómini, sicut præceperat ei, congregata multitudo ante petram, dixitque eis: Audite rebelles & increduli: Num de petra hac vobis aquam poterimus ejicere? Cumque elevasset Móyses manum, percutiens virga bis sili-
cem, egressæ sunt aquæ largissimæ, ita ut pópulus biberet & iumenta. Dixitque Dóminus ad Móysen & Aaron: quia non credidistis mihi, ut sanctificaretis me coram filiis Israël, non introducetis hos pópulos in terram, quam dabo eis. Hæc est aqua contradictionis, ubi iurgati sunt filii Israël contra Dóminum, & sanctificatus est in eis.

Graduale. In Deo sperávit cor meum, & adjutus sum: & restituit caro mea, & ex voluntate mea confitebor illi. **V.** Ad te Dómine clamavi: Deus meus nē sileas, nē discedas à me.

Tractus. Dómine, non secundum peccata nostra, quæ fecimus nos: neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. **V.** Dómine, nē memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: citò anticipent nos misericordiæ tuæ, quia pauperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutaris noster: & propter glóriam nóminis tui Dómine libera nos: & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum.

Sequéntia sancti Evangelii secundum Joánnem.

IN illo tempore: Venit Jesus in civitatem Samariæ, quæ dicitur Sichar: juxta prædium, quod dedit Jacob Joseph filio suo. Erat autem ibi fons Jacob. Jesus ergo fatigatus ex itinere, sedebat sic supra fontem. Hora erat quasi sexta. Venit mulier de Samaria haurire aquam. Dicit ei Jesus: Da mihi bibere. (Discipuli enim ejus abierant in civitatem ut cibos emerent.) Dicit ergo ei mulier illa Samaritana: Quomodo tu Judæus cum sis, bibere à me poscis, quæ sum mulier Samaritana? non enim contumuntur Judæi Samaritanis. Respondit Jesus, & dixit ei: Si scires donum Dei, & quis est, qui dicit tibi: Da mihi bibere: tu forsitan petisses ab eo, & dedisset tibi aquam vivam. Dicit ei mulier: Dómine, neque in quo haurias habes, & puteus altus est: unde ergo habes aquam vivam? Numquid tu major es patre nostro Jacob, qui dedit nobis puteum, & ipse ex eo bibit, & filii ejus, & pecora ejus? Respondit Jesus, & dixit ei: Omnis qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum: qui autem biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sitiet in æternum: sed aquam, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam. Dicit ad eum mulier: Dómine, da mihi hanc aquam, ut non sitiam, neque veniam huc haurire. Dicit ei Jesus: Vade, voca virum tuum, & veni huc. Respondit mulier, & dixit: Non habeo virum. Dicit ei Jesus: Benè dixisti,

quia

quia non habeo virum: quinque enim viros habuisti; & nunc, quem habes, non est tuus vir: hoc verè dixisti. Dicit ei mulier: Dómine, video quia Propheta es tu. Patres nostri in monte hoc adoraverunt, & vos dicitis, quia Jerosólymis est locus, ubi adorare oportet. Dicit ei Jesus: Mulier, crede mihi, quia venit hora, quando neque in monte hoc, neque in Jerosólynis adorabitis Patrem. Vos adoratis quod nescitis: nos adoramus quod scimus, quia salus ex Judæis est. Sed venit hora, & nunc est, quando veri adoratores adorabunt Patrem in spíritu & veritate. Nam & Pater tales quærit, qui adorent eum. Spiritus est Deus: & eos, qui adorant eum, in spíritu & veritate oportet adorare. Dicit ei mulier: Scio, quia Messias venit (qui dicitur Christus.) Cum ergo venerit ille, nobis annuntiabit omnia. Dicit ei Jesus: Ego sum, qui loquor tecum. Et continuo venerunt discipuli ejus: & mirabantur quia cum muliere loquebatur. Nemo tamen dixit: Quid quæris, aut quid loqueris cum ea? Reliquit ergo hydriam suam mulier, & abiit in civitatem, & dicit illis hominibus: Venite, & videte hominem, qui dixit mihi omnia quæcumque feci: numquid ipse est Christus? Exierunt ergo de civitate, & veniebant ad eum. Interea rogabant eum discipuli, dicentes: Rabbi, manduca. Ille autem dicit eis: Ego cibum habeo manducare, quem vos nescitis. Dicebant ergo discipuli ad invicem: Numquid aliquis attulit ei manducare? Dicit eis Jesus: Meus

cibus est, ut faciam voluntatem ejus, qui misit me, ut perficiam opus ejus. Nónne vos dicitis, quod adhuc quatuor menses sunt, & messis venit? Ecce dico vobis: Levate oculos vestros, & videte regiones, quia albæ sunt jam ad messem. Et qui metit, mercedem accipit, & congregat fructum in vitam æternam: ut, & qui seminat, simul gaudet, & qui metit. In hoc enim est verbum verum: quia alius est qui seminat, & alius est qui metit. Ego misi vos metere, quod vos non laborastis: alii laboraverunt, & vos in labores eorum introistis. Ex civitate autem illa multi crediderunt in eum Samaritanorum, propter verbum mulieris testimonium perhibentis: Quia dixit mihi omnia quæcumque feci. Cum venissent ergo ad illum Samaritani, rogaverunt eum, ut ibi maneret. Et mansit ibi duos dies. Et multo plures crediderunt in eum propter sermonem ejus. Et mulier dicebant: Quia jam non propter tuam loquelam credimus: ipsi enim audivimus, & scimus, quia hic est verè Salvator mundi.

Offertorium. Intende voci orationis meæ: Rex meus, & Deus meus: quóniam ad te orábo, Dómine.

Secreta.

Respice, quæsumus Dómine, propitius ad múnera, quæ facramus: ut tibi grata sint, & nobis salutaria semper existant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Alia Secreta, ut in Dominica præcedenti. Pag. 109.

Commu.

Communio. Qui biberit aquam, quam ego dabo ei, dicit Dominus, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam.

Postcommunio.

Hujus nos, Domine, percéptio sacraménti mundet à crimine: & ad cœlestia regna perducat. Per Dominum nostrum.

Aliz Postcommuniones, ut in Dominica præcedenti. Pag. 110.

Super populum. Orémus.
Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

Præsta quæsumus omnipotens Deus: ut qui in tua protectiōne confidimus, cuncta nobis aduersantia, te adjuuante, vincamus. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

SABBATO.

Statio ad S. Susannam.

Introitus.

Verba mea auri-
bus percipe Domine, intellige clamorem meum: intende voci orationis meæ, rex meus, & Deus meus. **Psalms.**
Quoniam ad te orabo Domine: manè exaudies vocem meam. **Gloria Patri.**

Oratio.

Præsta quæsumus omnipotens Deus: ut qui se, affigendo carnem, ab alimentis abstinent; se-
tando iustitiam, à culpa jejūnent. Per Dominum nostrum.

Aliz Orationes, ut in Dominica præcedenti. Pag. 108.

Lectio Daniélis Prophætæ.

In diēbus illis: Erat vir habitans in Babylōne, & nomen ejus Joakim: & accēpit uxorem nōmine Susannam, filiam Helciæ, pulchram nimis; & timētem Deum: parētes enim illius, cum essent iusti, erudiērunt filiam suam secundum legem Mōysi. Erat autem Joakim dives valde, & erat ei pomarium vicinum domui suæ: & ad ipsum confluēbant Judæi, eo quod esset honorabilior omnium. Et constituti sunt de pōpulo duo senes iudices in illo anno: de quibus locutus est Dominus: Quia egressa est iniquitas de Babylōne à senioribus iudicibus, qui videbantur regere pōpulum. Isti frequentabant domum Joakim, & veniebant ad eos omnes qui habebant iudicia. Cum autem pōpulus revertisset per meridiem, ingrediebatur Susanna, & deambulabat in pomario viri sui. Et videbant eam senes quotidie ingredientem, & deambulātem: & exarsērunt in concupiscētiā ejus: & evertērunt sensum suum, & declinaverunt oculos suos ut non viderent cœlum; neque recordarentur iudiciōrum iustōrum. Factum est autem, cum observarent diem aptum, ingressa est aliquādo sicut heri & nudius tertius, cum duabus solis puellis, voluitque lavari in pomario: astus quippe erat: & non erat ibi quisquam, præter duos senes absconditos, & contemplantes eam. Dixit ergo puellis: Afferte mihi oleum, & smigmata.

& ostia pomarii claudite, ut laver. Cum autem egressæ essent puellæ, surrexerunt duo senes, & accurrerunt ad eam, & dixerunt: Ecce ostia pomarii clausa sunt, & nemo nos videt, & nos in concupiscētiā tui sumus; quāobrem assentire nobis, & commiscere nobiscum. Quod si nolueris, dicemus contra te testimonium, quod fuerit tecum iuvenis, & ob hanc causam emiseris puellas à te. Ingemuit Susanna, & ait: Angustia sunt mihi undique: si enim hoc egero, mors mihi est: si autem non egero, non effugiam manus vestras. Sed melius est mihi absque opere incidere in manus vestras, quā peccare in conspectu Domini. Et exclamavit voce magna Susanna: exclamaverunt autem & senes adversus eam. Et cucurrit unus ad ostia pomarii, & aperuit. Cum ergo audissent clamorem famuli domus in pomario, irruerunt per posticum ut viderent quidnam esset. Postquam autem senes locuti sunt, erubuērunt servi vehementer: quia nunquam dictus fuerat sermo huiusmodi de Susanna. Et facta est dies crastina. Cumque venisset pōpulus ad Joakim virum ejus, venerunt & duo seniores pleni iniqua cogitatione adversus Susannam, ut interficerent eam. Et dixerunt coram pōpulo: Mittite ad Susannam filiam Helciæ uxorem Joakim. Et statim miserunt. Et venit cum parentibus, & filiis, & universis cognatis suis. Flēbant igitur sui, & omnes qui nōverant eam. Consurgentes autem duo seniores in medio pōpuli, posuerunt

manus suas super caput ejus. Quædens suspexit ad cœlum: erat enim cor ejus fiduciam habens in Domino. Et dixerunt seniores: Cum deambularemus in pomario soli, ingressa est hæc cum duabus puellis: & clausit ostia pomarii, & dimisit à se puellas. Venitque ad eam adolescens, qui erat absconditus, & concubuit cum ea. Porro nos cum essemus in angulo pomarii, videntes iniquitatem, cucurrimus ad eos, & vidimus eos pariter commisceri. Et illum quidem non quævimus comprehendere, quia fortior nobis erat, & apertis ostiis exiit: hanc autem cum apprehendissemus, interrogavimus, quisnam esset adolescens, & noluit indicare nobis: hujus rei testes sumus. Crepidit eis multitudo quasi senibus, & iudicibus pōpuli, & condemnaverunt eam ad mortem. Exclamavit autem voce magna Susanna, & dixit: Deus æternæ, qui absconditorum es cognitor, qui nosti omnia, antequam fiant, tu scis quoniam falsum testimonium tulerunt contra me: & ecce morior, cum nihil horum fecerim, quæ isti malitiose composuerunt adversum me. Exaudivit autem Dominus vocem ejus. Cumque duceretur ad mortem, suscitavit Dominus Spiritum sanctum pueri junioris, cujus nomen Daniel: Et exclamavit voce magna: Mundus ego sum à sanguine hujus. Et conversus omnis pōpulus ad eum, dixit: Quis est iste sermo, quem tu locutus es? Qui cum staret in medio eorum, ait: Sic fatui filii Israël, non iudicantes, neque quod verum est cognoscen-

tes, condemnastis filiam Israël? Revertimini ad iudicium, quia falsum testimonium locuti sunt adversus eam. Reversus est ergo populus cum festinatione. Et dixit ad eos Daniel: Separate illos ab invicem procul, & dijudicabo eos. Cum ergo divisi essent alter ab altero, vocavit unum de eis, & dixit ad eum: inveterate dierum malorum, nunc venerunt peccata tua, quæ operabaris prius; iudicans iudicia injusta, innocentes opprimens, & dimittens noxios, dicente Domino: Innocentem & justum non interficies. Nunc ergo si vidisti eam, dic sub qua arbore videris eos colloquentes sibi. Qui ait: Sub schino. Dixit autem Daniel: Recte mentitus es in caput tuum. Ecce enim Angelus Dei, accepta sententia ab eo, scindet te medium. Et, amoto eo, iussit venire alium, & dixit ei: Semen Chanaan, & non Juda, species decipit te, & concupiscentia subvertit cor tuum: sic faciebatis filiabus Israël, & illæ timentes loquebantur vobis: sed filia Juda non sustinuit iniquitatem vestram. Nunc ergo dic mihi, sub qua arbore comprehenderis eos colloquentes sibi. Qui ait: Sub prino. Dixit autem ei Daniel: Recte mentitus es & tu in caput tuum: manet enim Angelus Domini, gladium habens, ut fecerit te medium, & interficiat vos. Exclamavit itaque omnis cætus voce magna, & benedixerunt Deum, qui salvat sperantes in se. Et consurrexerunt adversus duos seniores (convicerat enim eos Daniel ex ore suo falsum dixisse testimonium) feceruntque

eis sicut male egerant adversus proximum: & interfecerunt eos, & salvatus est sanguis innoxius in die illa.

Graduale. Si ambulem in medio umbræ mortis, non timebo mala: quoniam tu mecum es, Domine. Virga tua, & baculus tuus, ipsa me consolata sunt.

Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem.

In illo tempore: Perrexit Jesus in montem Olivæ: & diluculo iterum venit in templum, & omnis populus venit ad eum, & sedens docebat eos. Adducunt autem Scribæ, & Pharisei, mulierem in adultério deprehensam: & statuerunt eam in medio, & dixerunt ei: Magister, hæc mulier modò deprehensa est in adultério. In lege autem Moyses mandavit nobis huiusmodi lapidare. Tu ergo quid dicis? Hoc autem dicebant tentantes eum, ut possent accusare eum. Jesus autem inclinans se deorsum, digito scribebat in terra. Cum ergo perseverarent, interrogantes eum, erexit se, & dixit eis: Qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat. Et iterum se inclinans, scribebat in terra. Audiētes autem unus post unum exibant, incipientes à seniores: & remansit solus Jesus, & mulier in medio stans. Erigens autem se Jesus, dixit ei: Mulier, ubi sunt, qui te accusabant? nemo te condemnavit? Quæ dixit: Nemo, Domine. Dixit autem Jesus: Nec ego te condemnabo: Vade, & jam amplius noli peccare.

Cher.

DOMINICA IV.

In Quadragesima.

Statio ad S. Crucem in Jerusalem.

Introitus.

Lætare Jerusalelem: & conventum facite omnes qui diligitis eam: gaudete cum lætitia: qui in tristitia fuistis: ut exultetis, & satiæmini ab uberibus consolationis vestræ. **Psalms.** Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in domum Domini ibimus. **Gloria Patri.**

Oratio.

Concède quæsumus omnipotens Deus: ut qui ex merito nostræ actionis affligimur, tuæ gratiæ consolatione respiremus. Per Dominum nostrum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum.

Oratio.

Acunctis nos, quæsumus Domine, mentis & corporis defende periculis: & intercedente beata & gloriosa semper Virgine Dei genitrice Maria, cum beatis Apostolis tuis Petro & Paulo, atque beato N. & omnibus Sanctis, salutem nobis tribue benignus & pacem: ut, destructis adversitatibus & erroribus universis, Ecclesia tua secura tibi terviat libertate.

Pro vivis & defunctis.

Oratio.

Omnipotens sempiternus Deus, qui vivorum dominaris simul & mortuorum, omniumque miseris, quos tuos fide & opere futu-

Offertorium. Gressus meos dirige secundum eloquium tuum: ut non dominetur mei omnis injustitia, Domine.

Secreta.

Concède quæsumus omnipotens Deus: ut huius Sacrificii munus oblatum, fragilitatem nostram ab omni malo purget semper, & muniat. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum.

Alia Secreta, ut in Dominica precedenti. Pag. 109.

Communio. Nemo te condemnavit, mulier? nemo, Domine: nec ego te condemnabo: jam amplius noli peccare.

Postcommunio.

Quæsumus omnipotens Deus: ut inter ejus membra numeremur, cujus corpori ecommunicamus, & sanguini. Qui tecum vivit & regnat.

Alia Postcommuniones, ut in Dominica precedenti. Pag. 110.

Super populum. **Oremus.** Humiliate capita vestra Deo.

Oratio.

Pratende Domine fidelibus tuis dexteram cælestis auxilii: ut te toto corde perquirant, & quæ digne postulant, consequi mereantur. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

ros esse prænóscis: te supplices exoramus; ut pro quibus effundere preces decrevimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne retinet, vel futurum jam exutos corpore suscepit; intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuæ cleméntiâ, omnium delictorum suorum véniam consequantur. Per Dóminum nostrum.

Lectio Epistolæ beati Pauli
Apóstoli ad Galatas.

Fratres, Scriptum est: Quóniam Abraham duos filios habuit: unum de ancilla, & unum de libera. Sed qui de ancilla, secundum carnem natus est: qui autem de libera, per repromissionem: quæ sunt per allegoriam dicta. Hæc enim sunt duo testamenta. Unum quidem in monte Sina, in servitutem generans: quæ est Agar: Sina enim mons est in Arábia, qui conjunctus est ei, quæ nunc est Jerúsalem; & servit cum filiis suis. Illa autem, quæ sursum est Jerúsalem, libera est, quæ est mater nostra. Scriptum est enim: Lætare stérilis, quæ non paris: erúmpe, & clama, quæ non párturis: quia multi filii desértæ, magis quam ejus quæ habet virum. Nos autem fratres secundum Isaac promissionis filii sumus. Sed quómodo tunc is, qui secundum carnem natus fuerat, persequébatur eum, qui secundum spíritum: ita & nunc. Sed quid dicit Scriptura? Ejice ancillam, & filium ejus: non enim hæres erit filius ancillæ cum filio liberæ. Itaque, fratres, non sumus ancillæ filii, sed liberæ: qua libertate Christus nos liberávit.

Graduale. Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in domum Dómini ibimus. **✠.** Fiat pax in virtute tua: & abundantia in turribus tuis.

Tractus. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem. **✠.** Montes in circuitu ejus: & Dóminus in circuitu populi sui, ex hoc nunc & usque in sæculum.

Sequentia sancti Evangelii
secundum Joannem.

In illo tempore: Abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberiadis: & sequebatur eum multitudo magna, quia videbant signa, quæ faciebat super his qui infirmabantur. Subiit ergo in montem Jesus: & ibi sedebat cum discipulis suis. Erat autem proximum pascha, dies festus Judæorum. Cum sublevasset ergo oculos Jesus, & vidisset, quia multitudo máxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Unde ememus panes, ut manducent hi? Hoc autem dicebat tentans eum: ipse enim sciébat, quid esset facturus. Respondit ei Philippus: ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis, ut unusquisque modicum quid accipiat. Dicit ei unus ex discipulis ejus, Andréas frater Simónis Petri: Est puer unus hic, qui habet quinque panes hordeáceos, & duos pisces: sed hæc quid sunt inter tantos? Dixit ergo Jesus: Facite homines discumbere. Erat autem scenum multum in loco. Discubuerunt ergo viri, número quasi quinque

mília.

mília. Accépit ergo Jesus panes: & cum grátias egisset, distribuit discumbentibus: similiter & ex piscibus quantum volébant. Ut autem impléti sunt, dixit discipulis suis: Colligite quæ superaverunt fragmenta, nè péreant. Collegérunt ergo, & impleverunt duodecim cophinos fragmentorum, ex quinque panibus hordeáceis, quæ superfuérunt his qui manducaverant. Illi ergo homines cum vidissent quod Jesus fécerat signum, dicebant. Quia hic est verè Propheta, qui venturus est in mundum. Jesus ergo cum cognovisset, quia venturi essent ut ráperent eum, & facerent eum regem, fugit iterum in montem ipse solus. **Credo.**

Offertorium. Laudáte Dóminum, quia benignus est: psállite nómini ejus, quóniam suavis est: omnia quæcúmque voluit, fecit in cælo & in terra.

Secreta.

Sacrificiis præsentibus, Dómine quæsumus, inténde placatus: ut & devotióni nostræ proficiant, & salutí. Per Dóminum nostrum.

Alia Secreta.

Exaudi nos Deus salutáris noster: ut per hujus sacramenti virtutem, à cunctis nos mentis & corporis hóstibus tueáris; grátiam tribuens in præsentí, & glóriam in futuro.

DEUS, cui soli cógnotus est número electórum in supérna felicitate locándus: tribue quæsumus; ut intercedentibus omnibus Sanctis tuis, universórum, quos in oratióne commendáto suscepimus, & omnium fidélium nómina, beáte

prædestinationis liber adscripta retineat. Per Dóminum nostrum.

Communio. Jerúsalem, quæ ædificátur ut civitas, cujus participatio ejus in idípsum: illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dómini, ad confiténdum nómini tuo, Dómine.

Postcommunio.

DA nobis, quæsumus misericors Deus: ut sancta tua, quibus incessanter explémur, sinceris tractémus obsequiis, & fideli semper mente sumámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Alia Postcommuniones.

Mundet & muniat nos, quæsumus Dómine, divini sacraménti munus oblátum: & intercedente beáta Vírgine Dei genitrice María, cum beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beáto **N.** & omnibus Sanctis; à cunctis nos reddat & perversitatibus expiátos, & adversitatibus expeditos.

Purificent nos, quæsumus omnipotens & misericors Deus, sacraménta quæ sumpsimus: & intercedentibus omnibus Sanctis tuis, præsta; ut hoc tuum sacraméntum non sit nobis reátus ad pœnam, sed intercessio salutáris ad véniam: sit ablútió scélerum, sit fortitúdo fragilium, sit contra ómnia mundi perícula firmaméntum: sit vivórum atque mortuórum fidélium, remissio ómnium delictórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum. **✠.** Amen.

FERIA II.

Statio ad SS. Quatuor Coronatos.

Introitus.

DEUS in nomine tuo saluum me fac, & in virtute tua libera me: Deus exaudi orationem meam:

auribus percipe verba oris mei.

Psalmus. Quoniam alieni insurrexerunt in me: & fortes quasi erunt animam meam. *Glória Patri.*

Oratio.

Presta quæsumus omnipotens Deus: ut observationes sacras annua devotione recolentes, & corpore tibi placeamus, & mente. Per Dominum nostrum.

Alie Orationes, ut in Dominica præcedenti. Pag. 123.

Lectio libri Regum.

IN dièbus illis: Venérunt duæ mulieres meretrices ad regem Salomõnem, steteruntque coram eo, quarum una ait: Obsecro mi domine, ego & mulier hæc habitabamus in domo una, & peperimus apud eam in cubiculo. Tertia autem die postquam ego peperimus, peperit & hæc: & eramus simul, nullusque alius nobiscum in domo, exceptis nobis duabus. Mortuus est autem filius mulieris hujus nocte. Dormiens quippe oppressit eum. Et consurgens intempeste noctis silentio, tulit filium meum de latere meo ancillæ tuæ dormientis, & collocavit in sinu suo: suum autem filium, qui erat mortuus,

posuit in sinu meo. Cumque surrexisssem manè ut darem lac filio meo, apparuit mortuus: quem diligentius intuens clara luce, deprehendi non esse meum quem genueram. Responditque altera mulier: Non est ita ut dicis, sed filius tuus mortuus est: meus autem vivit. Et contrario illa dicebat: Mentiris: filius quippe meus vivit; & filius tuus mortuus est. Atque in hunc modum contendebant coram rege. Tunc rex ait: Hæc dicit, Filius meus vivit, & filius tuus mortuus est. Et ista respondit, Non, sed filius tuus mortuus est, meus autem vivit. Dixit ergo rex: Afferte mihi gladium. Cumque attulisset gladium coram rege, Dividite, inquit, infantem vivum in duas partes, & date dimidiam partem uni, & dimidiam partem alteri. Dixit autem mulier, cujus filius erat vivus, ad regem: (commota sunt quippe viscera ejus super filio suo.) Obsecro domine, date illi infantem vivum, & nolite interficere eum. Et contrario illa dicebat: Nec mihi, nec tibi sit, sed dividatur. Respondit rex, & ait: Date huic infantem vivum, & non occidatur: hæc est enim mater ejus. Audivit itaque omnis Israël judicium quod judicasset rex, & timuerunt regem, videntes sapientiam Dei esse in eo ad faciendum judicium.

Graduale. Esto mihi in Deum protectorem, & in locum refugii: ut saluum me facias. *Deus in te speravi: Domine, non confundar in æternum.*

Tractus. Domine, non secundum peccata nostra, quæ fecimu

nos:

nos: neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. *Deumine, nè memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericordie tuæ, quia pauperes facti sumus nimis.* *Deumine libera nos: & propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum.*

Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem.

IN illo tempore: Propè erat Pascha Judæorum, & ascendit Jesus Jerosolymam: & invenit in templo vendentes boves, & oves, & columbas, & numularios sedentes. Et cum fecisset quasi flagellum de funiculis, omnes ejecit de templo, oves quoque, & boves, & numulariorum effudit æs, & mensas subvertit. Et his qui columbas vendebant, dixit: Auferte ista hinc, & nolite facere domum Patris mei domum negotiationis. Recordati sunt vero discipuli ejus quia scriptum est: Zelus domus tuæ comedit me. Responderunt ergo Judæi, & dixerunt ei: Quod signum ostendis nobis quia hæc facis? Respondit Jesus, & dixit eis: Solvite templum hoc, & in tribus diebus excitabo illud. Dixerunt ergo Judæi: Quadraginta & sex annis ædificatum est templum hoc, & tu in tribus diebus excitabis illud? Ille autem dicebat de templo corporis sui. Cum ergo resurrexisset a mortuis, recordati sunt discipuli ejus, quia hoc dicebat, & crediderunt Scripturæ, & sermóni quem

dixit Jesus. Cum autem esset Jerosolymis in Pascha in die festo, multi crediderunt in nomine ejus, videntes signa ejus quæ faciebat. Ipse autem Jesus non credebatur se metipsum eis, eo quod ipse nosset omnes, & quia opus ei non erat ut quis testimonium perhiberet de homine: ipse enim sciebat quid esset in homine.

Offertorium. Jubiláte Deo omnis terra, servite Domino in lætitia: intrate in conspectu ejus in exultatione: quia Dominus ipse est Deus.

Secreta.

Oblatum tibi Domine sacrificium vivificet nos semper, & muniat. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Alie Secretæ, ut in Dominica præcedenti. Pag. 125.

Communio. Ab occultis meis munda me Domine: & ab alienis parce servo tuo.

Postcommunio.

Sumptis, Domine, salutaribus sacramentis: ad redemptionis æternæ, quæsumus, proficiamus augmentum. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Alie Postcommuniones, ut in Dominica præcedenti. Pag. 125.

Super populum. Oremus. Humiliatè capita vestra Deo.

Oratio.

Deprecationem nostram, quæsumus Domine, benignus exaudi: & quibus supplicandi præstas affectum, tribue defensionis auxilium. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

FERIA

FERIA III.

Statio ad S. Laurentium in Damaso.

Introitus.

Exaudi Deus orationem meam, & ne despexeris deprecationem meam: intende in me, & exaudi me.

Psalms. Contristatus sum in exercitatione mea: & conturbatus sum à voce inimici, & à tribulatione peccatoris. **Glória Patri.**

Oratio.

Sacræ nobis, quæsumus Domine, observationis jejunia; & piæ conversationis augmentum, & tuæ propitiationis continuum præstent auxilium. Per Dominum nostrum.

Alia Orationes, ut in Dominica præcedenti. Pag. 123.

Lectio libri Exodi.

Exod. 32. b. **I**n diebus illis: Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Descende de monte: peccavit populus tuus, quem eduxisti de terra Ægypti. Reverserunt cito de via, quam ostendisti eis: feceruntque sibi vitulum conflatilem, & adoraverunt, atque immolantes ei hostias, dixerunt: Isti sunt dii tui Israël, qui te eduxerunt de terra Ægypti. Rursusque ait Dominus ad Moysen: Cerno quod populus iste duræ cervicis sit: dimitte me, ut irascatur furor meus contra eos, & deleam eos, faciámque te in gentem magnam. Moyses autem orabat Dominum Deum suum, dicens:

Cur, Domine, irascitur furor tuus contra populum tuum, quem eduxisti de terra Ægypti, in fortitudine magna, & in manu robusta? Ne quæso dicant Ægyptii: Callidè eduxit eos, ut interficeret in montibus, & deleteret e terra: quiescat ira tua, & esto placabilis super nequitiam populi tui. Recordare Abraham, Isaac, & Israël, servorum tuorum, quibus jurasti per te ipsum, dicens: Multiplicabo semen vestrum sicut stellas cæli: & universam terram hanc, de qua locutus sum, dabo semini vestro, & possidebitis eam semper. Placatusque est Dominus ne faceret malum quod locutus fuerat adversus populum suum.

Graduale. Exurge Domine, fer opem nobis: & libera nos propter nomen tuum. **Deus** auribus nostris audivimus: & patres nostri annuntiaverunt nobis opus, quod operatus es in diebus eorum, in diebus antiquis.

Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem.

In illo tempore: Jam die festo mediante, ascendit Jesus in templum, & docebat. Et mirabantur Judæi, dicentes: Quomodo hic litteras scit, cum non didicerit? Respondit eis Jesus, & dixit: Mea doctrina non est mea, sed ejus, qui misit me. Si quis voluerit voluntatem ejus facere: cognoscet doctrinam, utrum ex Deo sit, an ego à meipso loquar. Qui à semetipso loquitur, gloriam propriam querit. Qui autem querit gloriam ejus, qui misit eum, hic verax est,

& in-

Secreta.

Hæc hostia, Domine quæsumus, emundet nostra delicta: & ad sacrificium celebrandum, subditorum tibi corpora mentesque sanctificet. Per Dominum nostrum.

Alia Secreta, ut in Dominica præcedenti. Pag. 125.

Communio. Letabimur in salutari tuo: & in nomine Domini Dei nostri magnificabimur.

Postcommunio.

Hujus nos, Domine, perceptio sacramenti mundet à crimine: & ad cælestia regna perducat. Per Dominum nostrum.

Alia Postcommuniones, ut in Dominica præcedenti. Pag. 125.

Super populum. Orémus.
Humiliate capita vestra Deo.

Oratio.

Miserere Domine populo tuo: & continuis tribulationibus laborantem, propitius respirare concede. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

FERIA IV.

Statio ad S. Paulum.

Introitus.

Cum sanctificatus fuero in vobis, congregabo vos de universis terris: & effundam super vos aquam mundam, & mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris: & dabo vobis spiritum novum. **Psalms.** Benedicam Dominum in omni tem-

R

pore:

& in iustitia in illo non est. Nonne Moyses dedit vobis legem: & nemo ex vobis facit legem? quid me queritis interficere? Respondit turba, & dixit: Damonium habes: quis te querit interficere? Respondit Jesus, & dixit eis: Unum opus feci, & omnes miramini. Propterea Moyses dedit vobis circumcisionem: (non quia ex Moysse est, sed ex patribus:) & in Sabbato circumciditis hominem. Si circumcisionem accipit homo in Sabbato, ut non solvatur Lex Moysi: mihi indignamini quia totum hominem sanum feci in Sabbato? Nolite judicare secundum faciem, sed iustum judicium judicate. Dicebant ergo quidam ex Hierosolymis: Nonne hic est, quem querunt interficere? Et ecce palam loquitur, & nihil ei dicunt. Numquid verè cognoverunt principes quia hic est Christus? Sed hunc scimus unde sit: Christus autem cum venerit, nemo scit unde sit. Clamabat ergo Jesus in templo docens, & dicens: Et me scitis, & unde sim scitis: & à meipso non veni, sed est verus, qui misit me, quem vos nescitis. Ego scio eum: quia ab ipso sum, & ipse me misit. Querébant ergo eum apprehendere: & nemo misit in illum manus, quia nondum venerat hora ejus. De turba autem multi crediderunt in eum.

Offertorium. Expectans expectavi Dominum, & respexit me: & exaudivit deprecationem meam: & immisit in os meum canticum novum, hymnum Deo nostro.

pore: semper laus ejus in ore meo.

Glória Patri.

Post Kyrie eleison, dicitur, Orémus. Flectamus genua. R. Levate.

Oratio.

DEUS, qui & iustis præmia meritorum, & peccatoribus per jejunium veniam præbes: miserere supplicibus tuis; ut reatus nostri confessio, indulgentiam valeat percipere delictorum. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Lectio Ezechiélis Prophætæ.

HÆc dicit Dominus Deus: Sanctificabo nomen meum magnum, quod pollutum est inter Gentes, quod polluistis in medio earum: ut sciant Gentes quia ego Dominus, cum sanctificatus fuero in vobis coram eis. Tollam quippe vos de gentibus, & congregabo vos de universis terris, & adducam vos in terram vestram. Et effundam super vos aquam mundam, & mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris, & ab universis idolis vestris mundabo vos. Et dabo vobis cor novum, & spiritum novum ponam in medio vestri: & auferam cor lapideum de carne vestra, & dabo vobis cor carneum. Et spiritum meum ponam in medio vestri: & faciam ut in præceptis meis ambulatis, & iudicia mea custodiatis & operemini. Et habitabitis in terra, quam dedi patribus vestris: & eritis mihi in populum, & ego ero vobis in Deus: dicit Dominus omnipotens.

Graduale. Venite filii, audite me: timorem Domini docebo vos.

Accedite ad eum, & illuminamini: & facies vestra non confundentur. Hic dicitur, Dominus vobiscum. sine Flectamus genua.

Orémus. Oratio.

Presta, quæsumus omnipotens Deus: ut quos jejunia votiva castigant, ipsa quoque devotio sancta lætificet; ut terrenis affectibus mitigatis, facilius cœlestia capiamus. Per Dominum nostrum.

Alia Orationes, ut in Dominica præcedenti. Pag. 123.

Lectio Isaiæ Prophætæ.

HÆc dicit Dominus Deus: Lavamini, mundi estote, auferite malum cogitationum vestrarum ab oculis meis: quiescite agere perversè, discite benefacere: querite iudicium, subvenite oppresso, iudicate pupillo, defendite viduam. Et venite, & arguite me, dicit Dominus: si fuerint peccata vestra ut coccinum, quasi nix dealbabuntur: & si fuerint rubra quasi vermiculus, velut lana alba erunt. Si volueritis, & audieritis me, bona terræ comedetis: dicit Dominus omnipotens.

Graduale. Beata gens, cujus est Dominus Deus eorum: populus quem elegit Dominus in hereditatem sibi. Verbo Domini cœli firmati sunt: & spiritu oris ejus omnis virtus eorum.

Tractus. Domine, non secundum peccata nostra, quæ fecimus nos: neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. Domine, ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericordiae tuae, quia pauperes

pauperes facti sumus nimis. *Adjuva nos Deus salutaris noster: & propter gloriam nominis tui Domine, libera nos: & propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum.*

Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem.

In illo tempore: Præteriens Jesus, vidit hominem cæcum à nativitate: & interrogaverunt eum discipuli ejus: Rabbi, quis peccavit, hic, aut parentes ejus, ut cæcus nasceretur? Respondit Jesus: Neque hic peccavit, neque parentes ejus: sed ut manifestentur opera Dei in illo. Me oportet operari opera ejus, qui misit me, donec dies est: venit nox, quando nemo potest operari. Quamdiu sum in mundo, lux sum mundi. Hæc cum dixisset, expuit in terram, & fecit lutum ex sputo, & linxit lutum super oculos ejus, & dixit ei: Vade, lava in natatoria Siloë (quod interpretatur Missus.) Abiit ergo, & lavit, & venit videns. Itaque vicini, & qui viderant eum prius, quia mendicus erat, dicebant: Nonne hic est, qui sedebat, & mendicabat? Alii dicebant: Quia hic est. Alii autem: Nequaquam, sed similis est ei. Ille verò dicebat: Quia ego sum. Dicebant ergo ei: Quomodo aperti sunt tibi oculi? Respondit: Ille homo, qui dicitur Jesus, lutum fecit, & unxit oculos meos, & dixit mihi: Vade ad natatoria Siloë, & lava. Et abii, lavi, & video. Et dixerunt ei: Ubi est ille? Ait: Nescio. Adducunt eum ad Phariseos, qui cæcus fue-

rat. Erat autem Sabbatum, quando lutum fecit Jesus, & aperuit oculos ejus. Iterum ergo interrogabant eum Pharisei, quomodo vidisset. Ille autem dixit eis: Lutum mihi posuit super oculos, & lavi, & video. Dicebant ergo ex Phariseis quidam: Non est hic homo à Deo, qui Sabbatum non custodit. Alii autem dicebant: Quomodo potest homo peccator hæc signa facere? Et schisma erat inter eos. Dicunt ergo cæco iterum: Tu quid dicis de illo, qui aperuit oculos tuos? Ille autem dixit: Quia Propheta est. Non crediderunt ergo Judæi de illo, quia cæcus fuisset & vidisset, donec vocaverunt parentes ejus, qui viderat: & interrogaverunt eos, dicentes: Hic est filius vester, quem vos dicitis quia cæcus natus est? Quomodo ergo nunc videt? Responderunt eis parentes ejus, & dixerunt: Scimus quia hic est filius noster, & quia cæcus natus est: quomodo autem nunc videat, nescimus: aut quis ejus aperuit oculos, nos nescimus: ipsum interrogate: ætatem habet, ipse de se loquatur. Hæc dixerunt parentes ejus, quoniam timebant Judæos: jam enim conspiraverant Judæi, ut si quis eum confiteretur esse Christum, extra Synagoga fieret. Propterea parentes ejus dixerunt: Quia ætatem habet, ipsum interrogate. Vocaverunt ergo rursum hominem, qui fuerat cæcus, & dixerunt ei: Da gloriam Deo. Nos scimus quia hic homo peccator est. Dixit ergo eis ille: Si peccator est, nescio: unum scio, quia cæcus cum

essem, modò video. Dixérunt ergo illi: Quid fecit tibi? quomodo aperuit tibi óculos? Respondit eis: Dixi vobis jam, & audistis: quid iterum vultis audire? numquid & vos vultis discipuli ejus fieri? Maledixerunt ergo ei, & dixerunt: Tu discipulus illius sis: nos autem Móysi discipuli sumus. Nos scimus quia Móysi locutus est Deus: hunc autem nescimus unde sit. Respondit ille homo, & dixit eis: In hoc enim mirabile est quia vos nescitis unde sit, & aperuit meos óculos: scimus autem quia peccatores Deus non audit: sed si quis Dei cultor est, & voluntatem ejus facit, hunc exaudit. A sæculo non est auditum, quia quis aperuit óculos cæci nati. Nisi esset hic à Deo, non póterat facere quidquam. Respondérunt, & dixerunt ei: In peccatis natus es totus, & tu doces nos? Et ejecérunt eum foras. Audivit Jesus quia ejecérunt eum foras, & cum invenisset eum, dixit ei: Tu credis in Fílium Dei? Respondit ille, & dixit: Quis est, Dómine, ut credam in eum? Et dixit ei Jesus: Et vidisti eum, & qui loquitur tecum, ipse est. At ille ait: Credo Dómine. * Et pròcicens adorávit eum.

Offertorium. Benedicite Gentes Dóminum Deum nostrum, & obaudite vocem laudis ejus: qui posuit animam meam ad vitam, & non dedit commoveri pedes meos: benedíctus Dóminus, qui non amóvit deprecationem meam, & misericórdiam suam in me.

Secreta.

Supplices te rogámus, omnipotens Deus: ut his sacrificiis peccata nostra mundentur; quia tunc veram nobis tribuis & mentis & corporis sanitatem. Per Dóminum nostrum.

Alia Secreta, ut in Dominica præcedenti. Pag. 125.

Communio. Lutum fecit ex spūto Dóminus, & linívit óculos meos: & ábii, & lavi, & vidi, & credidi Deo.

Postcommunio.

Sacramenta, quæ sumpsimus Dómine Deus noster, & spiritalibus nos repleant alimentis; & corporalibus tueantur auxiliis. Per Dóminum nostrum.

Alia Postcommuniones, ut in Dominica præcedenti. Pag. 125.

Super populum. Oremus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Pateant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, precibus supplicántium: & ut peténtibus desiderata concédas; fac eos quæ tibi sunt placita postuláre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA V.

Statio ad SS. Sylvestrum, & Martinum.

Introitus.

Lætetur cor quæréntium Dóminum: quæríte Dóminum & confirmámini: quæríte faciém

ejus semper. **Psalmus.** Confrémini Dómino,

Dómino, & invocáte nomen ejus: annuntiáte inter Gentes ópera ejus. **Glória Patri.**

Oratio.

Presta quæsumus omnipotens Deus: ut quos jejúnia votiva castigant, ipsa quoque devotio sancta lætíficet; ut terrénis affectibus mitigátis, facilius cœlestia capiamus. Per Dóminum nostrum.

Alia Orationes, ut in Dominica præcedenti. Pag. 123.

Lectio libri Regum.

In diébus illis: Venit mulier Sunamítis ad Elisèum in montem Carméli: cumque vidisset eam vir Dei è contrà, ait ad Giézi puerum suum: Ecce Sunamítis illa. Vade ergo in occúrsum ejus; & dic ei: Rectè nè ágitur circa te, & circa virum tuum, & circa fílium tuum? Quæ respondit: Rectè. Cumque venisset ad virum Dei in montem, apprehéndit pedes ejus: & accéssit Giézi ut amovèret eam. Et ait homo Dei: Dimitte illam: anima enim ejus in amaritúdine est, & Dóminus celávit à me, & non indicávit mihi. Quæ dixit illi: Numquid petívi fílium à Dómino meo? numquid non dixi tibi: Nè illúdas me? Et ille ait ad Giézi: Accíngelumbos tuos, & tolle báculo meum in manu tua, & vade. Si occurrerit tibi homo, non salutes eum: & si salutáverit te quispiam, non respondeas illi: & pones báculo meum super faciém pueri. Porro mater pueri ait: Vivit Dóminus, & vivit anima tua, non dimittam te. Surrexit ergo, & secutus est eam. Giézi autem præcé-

serat ante eos, & posuerat báculo super faciém pueri, & non erat vox, neque sensus: reversusque est in occúrsum ejus, & nuntiávit ei, dicens: Non surrexit puer. Ingressus est ergo Elisèus domum, & ecce puer mórtuus jacebat in lectulo ejus: ingressusque clausit ostium super se, & super puerum: & orávit ad Dóminum. Et ascéndit, & incubuit super puerum: posuitque os suum super os ejus, & óculos suos super óculos ejus; & manus suas super manus ejus: & incurvávit se super eum: & calefacta est caro pueri. At ille revérsum, deambulávit in domo, semel huc atque illuc: & ascéndit, & incubuit super eum: & oscitávit puer septies, aperuitque óculos. At ille vocávit Giézi, & dixit ei: Voca Sunamítidem hanc. Quæ vocata, ingressa est ad eum. Qui ait: Tolle fílium tuum. Venit illa, & corruit ad pedes ejus, & adorávit super terram: tulitque fílium suum, & egressa est, & Elisèus revérsum est in Gálgala.

Graduale. Respice Dómine in testamentum tuum: & ánimas pauperum tuorum nè obliviscáris in finem. **Exúrge Dómine, júdica causam tuam: memor esto opprobrii servórum tuorum.**

Sequéntia sancti Evangélii secundum Lucam.

In illo témpore: Ibat Jesus in civitatem, quæ vocátur Naim: & ibant cum eo discipuli ejus, & turba copiósa. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defunctus efferebátur fílius únicus

matris suæ: & hæc vidua erat: & turba civitatis multa cum illa. Quam cum vidisset Dóminus, misericórdia motus super eam, dixit illi: Noli flere. Et accessit, & tetigit loculum. (Hi autem, qui portabant, steterunt.) Et ait: Adollescens, tibi dico, surge. Et resedit qui erat mortuus, & cepit loqui. Et dedit illum matri suæ. Accépit autem omnes timor: & magnificábant Deum, dicentes: Quia Prophéta magnus surrexit in nobis: & quia Deus visitávit plebem suam.

Psalm. 69. **Offertorium.** Dómine ad adiuvandum me festina: confundantur omnes, qui cogitant servis tuis mala.

Secreta.

Purifica nos misericors Deus: ut Ecclesiæ tuæ preces, quæ tibi gratæ sunt, pia múnera deferentes, fiant expiatis méntibus gratiores. Per Dóminum nostrum.

Psalm. 70. **Alia Secreta, ut in Dominica præcedenti. Pag. 125.**

Communio. Dómine memorabor justitiæ tuæ solus: Deus docuisti me à juventute mea: & usque in senectam & senium, Deus nò derelinquas me.

Postcommunio.

Cœlestia dona capientibus, quæsumus Dómine, non ad iudicium provenire patiáris, quæ fidelibus tuis ad remédium providisti. Per Dóminum nostrum.

Alia Postcommuniones, ut in Dominica præcedenti. Pag. 125.

Super populum. Orémus.

Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

Populi tui Deus institutor & rector, peccata, quibus impugnatur, expelle: ut semper tibi placitus, & tuo munimine sit securus. Per Dóminum nostrum. Jesum Christum.

FERIA VI.

Psalm. 117. **Statio ad S. Eusebium.**

Introitus.

Meditatio cordis mei in conspectu tuo semper: Dómine adjutor meus, & redemptor meus. *Psalm. 117.*

Cœli enarrant glóriam Dei: & opera mánuum ejus annúntiat firmamentum. *Psalm. 117.* **V.** Glória Patri.

Oratio.

DEUS, qui ineffabilibus mundum renovas sacramentis: presta quæsumus; ut Ecclesiæ tuæ & æternis proficiat institutis, & temporalibus non destituatur auxiliis. Per Dóminum nostrum.

Alia Orationes, ut in Dominica præcedenti. Pag. 123.

Lectio libri Regum.

In diébus illis: Egrotávit filius mulieris matrisfamilias, & erat languor fortissimus, ita ut non remaneret in eo hálitus. Dixit ergo ad Eliam: Quid mihi & tibi vir Dei? Ingressus es ad me, ut rememorarentur iniquitates meæ, & interficeres filium meum? Et ait ad eam Eliam: Da mihi filium tuum. Tulitque eum de sinu ejus, & portavit in cenáculum ubi ipse manebat,

bat, & posuit super lectulum suum, & clamavit ad Dóminum, & dixit: Dómine Deus meus, etiamne viduam, apud quam ego utcumque sustentor, afflixisti, ut interficeres filium ejus? Et expándit se, atque mensus est super puerum tribus vicibus; & clamavit ad Dóminum, & ait: Dómine Deus meus, revertatur obsecro ánima pueri hujus in viscera ejus. Et exaudivit Dóminus vocem Eliæ: & reversa est ánima pueri intra eum, & revixit. Tulitque Elias puerum, & deposuit eum de cenáculo in inferiorem domum, & tradidit matri suæ, & ait illi: En vivit filius tuus. Dixitque mulier ad Eliam: Nunc in isto cognóvi, quóniam vir Dei es tu, & verbum Dómini in ore tuo verum est.

Psalm. 117. **Graduale.** Bonum est confidere in Dómino, quàm confidere in homine. *Psalm. 102.* **V.** Bonum est sperare in Dómino, quàm sperare in principibus.

Tractus. Dómine, non secundum peccata nostra, quæ fecimus nos: neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. *Psalm. 71.* **V.** Dómine, nò memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: citò anticipent nos misericórdiæ tuæ, quia pauperes facti sumus nimis. *Psalm. 117.* **V.** Adjuva nos Deus salutaris noster: & propter glóriam nóminis tui Dómine, libera nos: & propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum.

Sequéntia sancti Evangelii
secundum Joánnem.

Joan. 11. 2. **I**n illo tempore: Erat quidam languens Lázarus à Bethánia,

de castello Mariæ, & Marthæ sororis ejus. (Mariá autem erat, quæ unxit Dóminum unguento, & extérfit pedes ejus capillis suis: cujus frater Lázarus infirmabatur.) Miserunt ergo soróres ejus ad eum, dicentes: Dómine, ecce quem amas infirmatur. Audiens autem Jesus, dixit eis: Infirmitas hæc non est ad mortem, sed pro glória Dei, ut glorificetur Filius Dei per eam. Diligebat autem Jesus Martham, & sorórem ejus Mariam, & Lázarus. Ut ergo audivit quia infirmabatur, tunc quidem mansit in eodem loco duobus diébus. Deinde post hæc dixit discipulis suis: Eamus in Judæam iterum. Dicunt ei discipuli: Rabbi, nunc quærebant te Judæi lapidare, & iterum vadis illuc? Respondit Jesus: Nonne duodecim sunt horæ diéi? Si quis ambuláverit in die, non offéndit, quia lucem hujus mundi videt: si autem ambuláverit in nocte, offéndit, quia lux non est in eo. Hæc ait, & post hæc dixit eis: Lázarus amicus noster dormit: sed vado ut à somno excitem eum. Dixerunt ergo discipuli ejus: Dómine, si dormit, salvus erit. Dixerat autem Jesus de morte ejus: illi autem putaverunt quia de dormitióne somni diceret. Tunc ergo Jesus dixit eis manifestè: Lázarus mortuus est: & gaudeo propter vos, ut credátis, quóniam non eram ibi. Sed eamus ad eum. Dixit ergo Thomas, qui dicitur Didymus, ad condiscipulos: Eamus & nos, ut moriámur cum eo. Venit itaque Jesus, & invénit eum quatuor dies jam in monumento habentem

habentem. (Erat autem Bethania juxta Jerosolymam quasi stadiis quindecim.) Multi autem ex Judæis venerant ad Martham & Mariam, ut consolarentur eas de fratre suo. Martha ergo ut audivit quia Jesus venit, occurrit illi: Martha autem domi sedebat. Dixit ergo Martha ad Jesum: Domine, si fuisses hic, frater meus non fuisset mortuus: sed & nunc scio, quia quæcumque poposceris à Deo, dabit tibi Deus. Dicit illi Jesus: Resurget frater tuus. Dicit ei Martha: Scio quia resurget in resurrectione in novissimo die. Dixit ei Jesus: Ego sum resurrectio, & vita: qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, vivet: & omnis, qui vivit, & credit in me, non morietur in æternum. Credis hoc? Ait illi: Utique Domine, ego credidi, quia tu es Christus Filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti. Et cum hæc dixisset, abiit, & vocavit Mariam sororem suam silentio, dicens: Magister adest, & vocat te. Illa ut audivit, surgit citò, & venit ad eum: nondum enim venerat Jesus in castellum: sed erat adhuc in illo loco, ubi occurrerat ei Martha. Judæi ergo, qui erant cum ea in domo, & consolabantur eam, cum vidissent Mariam, quia citò surrexit & exiit, secuti sunt eam, dicentes: Quia vadit ad monumentum, ut ploret ibi. Maria ergo, cum venisset ubi erat Jesus, videns eum, cecidit ad pedes ejus, & dicit ei: Domine, si fuisses hic, non esset mortuus frater meus. Jesus ergo, ut vidit eam plorantem, & Judæos, qui venerant cum ea, plo-

rantem, infremuit spiritu, & turbavit seipsum, & dixit: Ubi posuistis eum? Dicunt ei: Domine, veni, & vide. Et lacrymatus est Jesus. Dixerunt ergo Judæi: Ecce quomodo amabat eum. Quidam autem ex ipsis dixerunt: Non poterat hic, qui aperuit oculos cæci nati, facere ut hic non moreretur? Jesus ergo rursus fremens in semetipso, venit ad monumentum. Erat autem spelunca: & lapis superpositus erat ei. Ait Jesus: Tollite lapidem. Dicit ei Martha, soror ejus qui mortuus fuerat: Domine, jam scet; quatríduanus est enim. Dicit ei Jesus: Nónne dixi tibi, quóniam si credideris, videris glóriam Dei? Tulerunt ergo lapidem. Jesus autem, elevatis sursum oculis, dixit: Pater grátias ago tibi quóniam audisti me. Ego autem sciëbam quia semper me audis, sed propter populum, qui circumstat, dixi: ut credant quia tu me misisti. Hæc cum dixisset; voce magna clamavit: Lázare veni foras. Et statim prodiiit qui fuerat mortuus, ligatus pedes & manus institis, & facies illius sudário erat ligata. Dixit eis Jesus: Sóluite eum, & sinite abire. Multi ergo ex Judæis, qui venerant ad Mariam & Martham, & viderant quæ fecit Jesus, crediderunt in eum.

Offertorium. Pópulum húmilem saluum facies Domine, & oculos superbórum humiliabis: quóniam quis Deus præter te, Domine?

Secreta.

Munera nos, Domine, quæsumus, oblata purificent:

& te

& te nobis jùgiter faciant esse placatum. Per Dóminum nostrum.

Alia Secreta, ut in Dominica præcedenti. Pag. 125.

Communio. Videns Dóminus flentes soróres Lázari ad monumentum, lacrymatus est eoram Judæis, & exclamavit: Lázare, veni foras: & prodiiit, ligatis manibus & pedibus, qui fuerat quatríduanus mortuus.

Postcommunio.

Hæc nos, quæsumus Domine, participatio sacramenti, & à propriis reatibus indefinenter expediat, & ab omnibus tucatur adversis. Per Dóminum nostrum.

Alia Postcommuniones, ut in Dominica præcedenti. Pag. 125.

Super populum. Orémus.
Humiliatè capita vestra Deo.

Oratio.

DA nobis, quæsumus omnipotens Deus: ut qui infirmitatibus nostræ conscii, de tua virtute confidimus, sub tua semper pietate gaudeamus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

SABBATO.

Statio ad S. Nicolai in carcere.

Introitus.

Sitientes venite ad aquas, dicit Dóminus: & qui non habetis pretium, venite, & bibite cum lætitia. **Psalmus.**

Attendite pópule meus legem meam: inclinatè autem vestram in verba oris mei. **V.** Glória Patri.

Oratio.

Fiat, Domine quæsumus, per grátiam tuam fructuosus nostræ devotiõnis affectus: quia tunc nobis proderunt suscepta jejúnia, si tuæ sint placita pietati. Per Dóminum nostrum.

Alia Orationes, ut in Dominica præcedenti. Pag. 123.

Lectio Isaiæ Prophætæ.

Hæc dicit Dóminus: In tempore placito exaudivi te, & in die salutis auxiliatus sum tui: & servavi te, & dedi te in fœdus pópuli, ut suscitarès terram, & possideres hereditates dissipatas: ut diceres his qui vincti sunt: Exite, & his, qui in tenebris: Revelamini. Super vias pascuntur, & in omnibus planis pascua eórum. Non esuriunt, neque sitiunt, & non percutiet eos æstus & sol: quia misericors eórum reget eos, & ad fontes aquarum potabit eos. Et ponam omnes montes meos in viam, & semitæ meæ exaltabuntur. Ecce isti de longè venient, & ecce isti ab Aquilone, & mari, & isti de terra Australi. Laudate cœli, & exulta terra, jubilate montes laudem: quia consolatus est Dóminus pópulum suum, & pauperum suorum miserébitur. Et dixit Sion: Dereliquit me Dóminus, & Dóminus oblitus est mei. Numquid oblitus est potest mulier infantem suum, ut non misereatur filio úteri sui? & si illa oblita fuerit, ego tamen non obliviscar tui, dicit Dóminus omnipotens.

Graduale. Tibi Domine derelictus est pauper: pupillo tu eris

S

adjutor.

adjutor. *V.* Ut quid Domine recessisti longè, despicias in opportunitatibus, in tribulatione? dum superbit impius, incénditur pauper.

Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem.

Joan. 8. b. **I**n illo tempore: Locutus est Jesus turbis Judæorum, dicens: Ego sum: lux mundi: qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitæ. Dixérunt ergo ei Pharisei: Tu de te ipso testimonium perhibes: testimonium tuum non est verum. Respondit Jesus, & dixit eis: Et si ego testimonium perhibeo de meipso, verum est testimonium meum: quia scio unde veni, & quò vado: vos autem nescitis unde venio, aut quò vado. Vos secundum carnem judicatis: ego non iudico quemquam: & si iudico ego, iudicium meum verum est, quia solus non sum: sed ego, & qui misit me, Pater. Et in lege vestra scriptum est, quia duorum hominum testimonium verum est. Ego sum, qui testimonium perhibeo de meipso: & testimonium perhibet de me, qui misit me, Pater. Dicebant ergo ei: Ubi est Pater tuus? Respondit Jesus: Neque me scitis, neque Patrem meum: si me sciretis, forsan & Patrem meum sciretis. Hæc verba locutus est Jesus in gazophylacio, docens in templo, & nemo apprehendit eum, quia necdum venerat hora ejus.

Psalm. 17. **Offertorium.** Factus est Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus: & sperabo in eum.

Secreta.

Oblationibus nostris, quaesumus Domine, placare susceptis: & ad te nostras etiam rebelles compelle propitius voluntates. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Psalm. 22. **Alia Secreta, ut in Dominica præcedenti. Pag. 125.**

Communio. Dominus regit me, & nihil mihi deerit: in loco pascuæ ibi me collocavit: super aquam refectiõnis educavit me.

Postcommunio.

Tua nos, quaesumus Domine, sancta purificent: & operatione sua tibi placitos esse perficiant. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Alia Postcommuniones, ut in Dominica præcedenti. Pag. 125.

Super populum. Orémus.
Humiliatè capita vestra Deo.

Oratio.

DEUS, qui sperantibus in te misereri potius eligis, quam irasci: da nobis dignè flere mala quæ fecimus; ut tuæ consolationis gratiam invenire mereamur. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorū. *R.* Amen.

Ante Vesperas cooperiuntur Cruces, & Imagines.

Ab hac die usque ad Sabbatum sanctum exclusivè non dicitur Psalmus: Iudica me, ante Confessionem: neque Gloria Patri, ad Lavabo.

DOMI-

DOMINICA

De Passione.

Statio ad S. Petrum.

Introitus.

Psalm. 42. **I**udica me Deus, & discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo & doloso eripe me: quia tu es Deus meus, & fortitudo mea. *Psalmus.* Emitte lucem tuam, & veritatem tuam: ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua. *Judica.*

Psalm. 42. **Non dicitur, Gloria Patri, ad Introitum usque ad Pascha, nisi in Missa de Festo, si occurrerit: sed finito Psalmo, absolute repetitur Introitus usque ad Psalmum.**

Oratio.
Quaesumus omnipotens Deus: familiam tuam propitius respice; ut te largiente, regatur in corpore, & te servante, custodiatur in mente. Per Dominum nostrum.

Ab hac die usque ad Feriam V. in Cena Domini, post Orationem diei dicitur, vel contra persecutores Ecclesie.

Oratio.

Ecclésiæ tuæ, quaesumus Domine, preces placatus admitte: ut, destructis adversitatibus & erroribus universis; secūra tibi serviet libertate. Per Dominum nostrum. *Vel pro Papa. Oratio.*

DEUS omnium fidelium Pastor & rector, famulum tuum *N.*

quem Pastorem Ecclesiæ tuæ præesse voluisti, propitius respice: da ei, quaesumus, verbo & exemplo, quibus præest, proficere; ut ad vitam, unā cum grege sibi credito, perveniat sempiternam. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Non dicitur tertia Oratio.

Lectio Epistolæ Beati Pauli Apostoli ad Hebræos.

Hebr. 9. c. **F**ratres: Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius & perfectius tabernaculum non manufactum, id est, non huius creationis; neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introivit semel in Sancta, æterna redemptione inventa. Si enim sanguis hircorum, & taurorum, & cinis vitulæ aspersus, inquinatos sanctificat ad emundationem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad serviendum Deo viventi? & ideo novi Testamenti mediator est: ut morte intercedente, in redemptionem earum pravariationum, quæ erant sub priori testamento, repromissionem accipiant qui vocati sunt æternæ hereditatis: in Christo Jesu Domino nostro.

Psalm. 142. **Graduale.** Eripe me Domine de inimicis meis: doce me facere voluntatem tuam. *V.* Liberator meus Domine de gentibus iracundis: ab insurgentibus in me exaltabis me: à viro iniquo eripies me. *Psalm. 17.*

S 2

Tractus.

Tractus. Sape expugnaverunt me à juventute mea. **V.** Dicat nunc Israël: Sape expugnaverunt me à juventute mea. **V.** Etenim non potuerunt mihi: supra dorsum meum fabricaverunt peccatores. **V.** Prolongaverunt iniquitates suas: Dominus justus concidet cervices peccatorum.

Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem.

In illo tempore: Dicebat Jesus turbis Judæorum: Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico vobis, quare non creditis mihi? Qui ex Deo est, verba Dei audit. Propterea vos non auditis, quia ex Deo non estis. Respondérunt ergo Judæi, & dixerunt ei: Nónne bene dicimus nos, quia Samaritanus es tu, & dæmónium habes? Respondit Jesus: Ego dæmónium non habeo: sed honorifico Patrem meum, & vos inhonorastis me. Ego autem non quero glóriam meam: est qui querat, & judicet. Amen, amen dico vobis: si quis sermónem meum serváverit, mortem non videbit in ætérnum. Dixerunt ergo Judæi: Nunc cognóvimus quia dæmónium habes. Abraham mórtuus est, & Prophétæ: & tu dicis: Si quis sermónem meum serváverit, non gustábit mortem in ætérnum. Numquid tu major es patre nostro Abraham, qui mórtuus est? & Prophétæ mórtui sunt. Quem teípsum facis? Respondit Jesus: Si ego glorifico meípsum, glória mea nihil est: est Pater meus, qui glorificat me, quem vos dicitis quia Deus

vester est, & non cognovistis eum, ego autem novi eum: Et si dixero quia non scio eum, ero similis vobis, mendax. Sed scio eum, & sermónem ejus servo. Abraham pater vester exultávit, ut vidéret diem meum: vidit, & gávisus est. Dixerunt ergo Judæi ad eum: Quinquaginta annos nondum habes, & Abraham vidisti? Dixit eis Jesus: Amen, amen dico vobis, ántequam Abraham fieret, ego sum. Tulérunt ergo lapides, ut jácerent in eum: Jesus autem abscondit se, & exiit de templo. **Credo.**

Offertorium. Confitebor tibi Domine in toto corde meo: retribue servo tuo: vivam, & custodiam sermónes tuos: vivifica me secundum verbum tuum, Domine.

Secreta.

Hæc múnera, quæsumus Domine, & vîcula nostræ pravitatís absolvant, & tuæ nobis misericórdiæ dona concilient. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Altera Secreta, vel contra persecutores Ecclesiæ:

Prótege nos, Domine, tuis mystériis serviéntes: ut divinis rebus inhæréntes; & corpore tibi famulémur, & mente. Per Dóminum nostrum.

Vel pro Papa.

Obláris, quæsumus Domine, placâre muneribus: & famulum tuum **N.** quem pastórem Ecclesiæ tuæ præfisse voluisti, assídua protectiône gubérna. Per Dóminum nostrum.

Præfatio de Cruce, quæ dicitur quotidie usque ad Feriam V. in

Cæna

Cæna Domini, etiam in Missa de Festo, nisi propriam habuerit.

Communio. Hoc corpus, quod pro vobis tradétur: hic calix novi Testaménti est in meo sanguine, dicit Dóminus: hoc facite, quotiescúmque sùmitis, in meam commemorationem.

Postcommunio.

Adesto nobis Domine Deus noster: & quos tuis mystériis recreásti, perpétuis defénde subsidiis. Per Dóminum nostrum.

Altera Postcommunio, vel contra persecutores Ecclesiæ:

Quæsumus Domine Deus noster: ut quos divína tribuis participatiône gaudere, humanis non finas subjacere periculis. Per Dóminum nostrum.

Vel pro Papa.

Hæc nos, quæsumus Domine, divíni sacraménti percéptio próteget: & famulum tuum **N.** quem pastórem Ecclesiæ tuæ præfisse voluisti; unâ cum commissio sibi grege, salvet semper & múnlat. Per Dóminum nostrum.

FERIA II.

Statio ad S. Chrysogonum.

Introitus.

Miserere mihi Domine, quóniam conculcávit me homo: tota die bellans tribulávit me. **Psalmus.**

Conculcáverunt me inimíci mei tota die: quóniam multi bellántes adversum me. Miserere mihi.

Oratio.

Sanctifica, quæsumus Domine, nostra jejúnia: & cunctárum nobis indulgéntiam propítius largíre culpárum. Per Dóminum nostrum.

Altera Oratio. Ecclesiæ, vel Deus ómnium. ut supra in Dominica Passionis. Pag. 139.

Lectio Jonæ Prophétæ.

In diébus illis: Factum est verbum Dómini ad Jonam Prophétam secúndò, dicens: Surge, & vade in Niniven civitátem magnam: & prædica in ea prædicationem, quam ego loquor ad te. Et surrexit Jonas, & abiit in Niniven juxta verbum Dómini. Et Ninive erat civitas magna itinere trium diérum. Et cæpit Jonas introire in civitátem itinere diéi unius: & clamávit, & dixit: Adhuc quadraginta dies, & Ninive subvertétur. Et crediderunt viri Ninivítæ in Deum: & prædicáverunt jejúnium, & vestiti sunt saccis à majóre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Ninive: & surrexit de solio suo, & abjécit vestiméntum suum à se, & indútus est sacco, & sedit in cinere. Et clamávit, & dixit in Nínive ex ore regis, & principum ejus, dicens: Hómines & juménta, & boves, & pécora non gustent quidquam: nec pascántur, & aquam non bibant. Et operiántur saccis hómines, & juménta, & clament ad Dóminum in fortitudinē, & convertátur vir à via sua mala, & ab iniquitatē, quæ est in manibus eórum. Quis scit, si convertátur & ignóscat Deus: & revertá-

S 3

tur

tur à furóre iræ suæ, & non peribimus? Et vidit Deus ópera eórum, quia convérſi ſunt de via ſua mala: & miſértus eſt pópulo ſuo Dóminus Deus noſter.

Graduale. Deus exáudi oratió-
nem meam: áuribus pécipe ver-
ba oris mei. *Ps.* Deus in nómine
tuo ſálvum me fac: & in virtúte
tua libéra me.

Tractus. Dómine, non ſecún-
dum peccáta noſtra, quæ ſecimus
nos: neque ſecúndum iniquitátes
noſtras retríbuas nobis. *Ps.* Dó-
mine, nè memineris iniquitátum
noſtrarum antiquárum: citò antí-
cipent nos miſericórdiæ tuæ, quia
páuperes facti ſumus nimis. *Ps.*
Adjuva nos Deus ſalutáris noſter:
& propter glóriam nóminis tui Dó-
mine libéra nos: & propítius eſto
peccátis noſtris propter nomen
tuum.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndum Joánnem.

Joan. **I**N illo témpore: Miſérunt prin-
cipes & Phariſæi miſtros, ut
apprehénderent Jeſum. Dixit er-
go eis Jeſus: adhuc módicum tem-
pus vobíſcum ſum: & vado ad eum,
qui me miſit. Quærétis me, & non
inveniétis: & ubi ego ſum, vos
non potéſtis veníre. Dixérunt er-
go Judæi ad ſemetípſos: Quò hic
itúrus eſt, quia non inveniémus
eum? numquid in diſperſiónem
Géntium itúrus eſt, & doctúrus
Gentes? Quis eſt hic ſermo, quem
dixit: Quærétis me, & non inve-
niétis: & ubi ſum ego, vos non
potéſtis veníre? In novíſſimo au-
tem die magno feſtívitátis ſtabat

Jeſus, & clamábat dicens: Si quis
ſtitit, véniat ad me, & bibat. Qui
credit in me, ſicut dicit Scriptúra,
flúmina de ventre ejus fluent aquæ
vivæ. Hoc autem dixit de Spíri-
tu, quem accépturi erant credén-
tes in eum.

Offertorium. Dómine convér-
tere, & éripe ánimam meam: ſál-
vum me fac propter miſericórdiam
tuam.

Secreta.

Concède nobis, Dómine Deus
noſter: ut hæc hóſtia ſalutá-
ris, & noſtrórum fiat purgatio de-
lietórum, & tuæ propitiatio maje-
ſtátis. Per Dóminum noſtrum.

Altera Secreta, vel Prótege nos.
vel Oblátis. *Pag.* 140.

Communio. Dóminus virtútum
ipſe eſt rex glóriæ.

Postcommunio.

Sacraménti tui, quæſumus Dó-
mine, participatio ſalutáris, &
purificatióem nobis tríbuat, &
medélam. Per Dóminum noſtrum.

Altera Postcommunio, vel Quæ-
ſumus Dómine. **vel** Hæc nos quæ-
ſumus. *Pag.* 141.

Super populum. *Orémus.*

Humiliáte cápita veſtra Deo.

Oratio.

DA, quæſumus Dómine, pópu-
lo tuo ſalútem mentis & cór-
poris: ut bonis opéribus inhæ-
réndo, tua ſemper mereátur pro-
tectiõe deféndi. Per Dóminum
noſtrum Jeſum Chriſtum Filium
tuum: Qui tecum vivit & regnat
in unitáte Spíritus Sancti Deus per
omnia ſæcula ſæculórum. *R.*

Amen.

FERIA

FERIA III.

Statio ad S. Cyriacum.

Introitus.

Ps. **E**xpecta Dómi-
nū, viriliter a-
ge: & confortê-
tur cōt tuum, &
ſūſtine Dómi-
num. *Psalmus.*

Dóminus illuminatió mea, & ſalus
mea: quem timébo? Expecta Dó-
minum.

Oratio.

Noſtra tibi, Dómine quæſumus,
ſint accépta jejúnia: quæ nos
& expiádo, grátia tua dignos effi-
ciant; & ad remédia perdúcant æ-
térna. Per Dóminum noſtrum.

Altera Oratio, vel Ecclésiæ tuæ.
vel Deus ómnium fidélium. *Pag.* 139.

Lectio Daniélis Prophætæ.

Dan. **I**N diébus illis: Congregáti ſunt
Babylónii ad regem, & dixé-
runt ei: Trade nobis Daniélem,
qui Bel destrúxit, & draconem in-
terfecit, alióquin interficiémus te,
& domum tuam. Vidit ergo rex
quòd irrúerent in eum vehemén-
ter: & neceſſitate compulſus trá-
didit eis Daniélem. Qui miſérunt
eum in lacum leónum, & erat ibi
diébus ſex. Porro in lacu erant
leónes ſeptem, & dabántur eis duo
córpora quotidie, & duæ oves: &
tunc non data ſunt eis, ut devorá-
rent Daniélem. Erat autem Há-
bacuc Prophéta in Judæa; & ipſe
córerat pulméntum, & intráverat
panes in alvéolo: & ibat in cam-
pum ut ferret meſſóribus. Dixit
que Angelus Dómini ad Hábacuc:

Fer prándium, quod habes, in Ba-
bylónem Daniéli: qui eſt in lacu
leónum. Et dixit Hábacuc: Dó-
mine, Babylónem non vidi; & la-
cum nécio. Et apprehéndit eum
Angelus Dómini in vértice ejus, &
portávit eum capillo cápitis ſui, po-
ſuitque eum in Babylóne ſupra la-
cum in ímpetu ſpíritus ſui. Et cla-
mávit Hábacuc, dicens: Dániel
ſerve Dei, tolle prándium, quod
miſit tibi Deus. Et ait Dániel: Re-
cordárus es mei Deus, & non dere-
liquiſti diligéntes te. Surgénsque
Dániel comédit. Porro Angelus
Dómini reſtituit Hábacuc confé-
ſtim in loco ſuo. Venit ergo rex
die ſéptimo, ut lugeret Daniélem:
& venit ad lacum, & introſpéxit,
& ecce Dániel ſedens in médio leó-
num. Et exclamávit voce magna
rex, dicens: Magnus eſt Dómine
Deus Daniélis. Et extráxit eum
de lacu leónum. Porro illos, qui
perditionis ejus cauſa fuerant, in-
tromiſit in lacum, & devoráti ſunt
in mómento coram eo. Tunc rex
ait: Páveant omnes habitántes in
univérſa terra Deum Daniélis: quia
ipſe eſt Salvátor, faciens ſigna &
mirábília in terrâ: qui liberávit
Daniélem de lacu leónum.

Graduale. Diſcerne cauſam me-
am Dómine: ab hómine iníquo &
dolóſo éripe me. *Ps.* Emitte lu-
cem tuam, & veritátem tuam: ipſa
mè deduxérunt & adduxérunt in
montem ſanctum tuum.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndum Joánnem.

Joan. **I**N illo témpore: Ambulábat Je-
ſus in Galilæam; non enim volé-

bat

bat in Judæam ambulare, quia quærebant eum Judæi interficere. Erat autem in proximo dies festus Judæorum, Scenopégia. Dixerunt autem ad eum fratres ejus: Transi hinc, & vade in Judæam, ut & discipuli tui videant opera tua, quæ facis. Nemo quippe in occulto quid facit, & quærit ipse in palam esse: si hæc facis, manifesta te ipsum mundo. Neque enim fratres ejus credebant in eum. Dicit ergo eis Jesus: Tempus meum nondum advenit: tempus autem vestrum semper est paratum. Non potest mundus odisse vos: me autem odit: quia ego testimonium perhibeo de illo quod opera ejus mala sunt. Vos ascendite ad diem festum hunc: ego autem non ascendo ad diem festum istum: quia meum tempus nondum impletum est. Hæc cum dixisset, ipse mansit in Galilæa. Ut autem ascenderunt fratres ejus, tunc & ipse ascendit ad diem festum non manifeste, sed quasi in occulto. Judæi ergo quærebant eum in die festo, & dicebant: Ubi est ille? Et murmur multum erat in turba de eo. Quidam enim dicebant: Quia bonus est. Alii autem dicebant: Non, sed seducit turbas. Nemo tamen palam loquebatur de illo, propter metum Judæorum.

Offertorium. Sperent in te omnes, qui novèrunt nomen tuum Domine: quoniam non derelinquis quærentes te: pfallite Domino, qui habitat in Sion: quoniam non est oblitus orationes pauperum.

Secreta.

Hostias tibi, Domine, deferimus immolandas: quæ tem-

poralem consolationem significant: ut promissa non desperemus æterna. Per Dominum nostrum.

Altera Secreta, vel Protege nos, vel Oblatis, quæsumus. Pag. 140.

Communio. Rêdime me, Deus Israël, ex omnibus angustis meis.

Postcommunio.

DA quæsumus omnipotens Deus: ut, quæ divina sunt, jugiter exequentes, donis mereamur cœlestibus propinquare. Per Dominum nostrum.

Altera Postcommunio, vel Quæsumus Domine, vel Hæc nos quæsumus. Pag. 141.

Super populum. Orémus. Humiliate capita vestra Deo.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Domine, perseverantem in tua voluntate famulatum: ut in diebus nostris, & merito & numero, populus tibi serviens augeatur. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

FERIA IV.

Statio ad S. Marcellum.

Introitus.

Liberator meus de gentibus iracundis: ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me Domine. **Psalmus.** Diligam te Domine, virtus mea: Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus. Liberator.

Oratio.

Oratio.

Sanctificato hoc jejûnio, Deus, tuorum corda fidelium miserator illustra: & quibus devotionis præstas affectum; præbe supplicanti-
bus pium benignus auditum. Per Dominum nostrum.

Altera Oratio, vel Ecclesiæ tuæ, vel Deus omnium fidelium. Pag. 139.

Lectio libri Levitici.

IN diebus illis: Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Loquere ad omnem cœtum filiorum Israël, & dices ad eos: Ego Dominus Deus vester. Non faciētis fur-
tum. Non mentiēmini, nec decipiet unusquisque proximum suum. Non perjurābis in nomine meo, nec pollues nomen Dei tui. Ego Dominus. Non facies calūniam proximo tuo: nec vi opprimes eum. Non morabitur opus mercenarii tui apud te usque manē. Non maledices furdo, nec coram cæco pones offendiculum: sed timēbis Dominum Deum tuum, quia ego sum Dominus. Non facies quod iniquum est, nec injuste judicābis. Non considerēs personam pauperis, nec honores vultum potentis. Juste judica proximo tuo. Non eris criminātor, nec fufurro in populo. Non stabis contra sanguinem proximi tui. Ego Dominus. Non oderis fratrem tuum in corde tuo, sed publice argue eum, nè habeas super illo peccatum. Non quaras ultionem, nec memor eris injuriæ civium tuorum. Diliges amicum tuum sicut teipsum. Ego Dominus. Leges meas custo-

dite. Ego enim sum Dominus Deus vester.

Graduale. Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me: nec delictasti inimicos meos super me. **Psalmus.** Domine Deus meus clamavi ad te, & sanasti me: Domine, abstraxisti ab inferis animam meam, salvasti me a descendētib; in lacum.

Tractus. Domine, non secundum peccata nostra, quæ fecimus nos: neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. **Psalmus.** Domine, nè memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericordiæ tuæ, quia pauperes facti sumus nimis. **Psalmus.** Adjuva nos Deus salutaris noster: & propter gloriā nominis tui Domine, libera nos: & propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum.

Sequētia sancti Evangelii secundum Joannem.

IN illo tempore: Facta sunt Encania in Jerosolymis: & hiemabat. Et ambulabat Jesus in templo, in porticu Salomōnis. Circumdederunt ergo eum Judæi, & dicebant ei: Quousque animam nostram tollis? si tu es Christus, dic nobis palam. Respondit eis Jesus: Loquor vobis, & non creditis. Opera, quæ ego facio in nomine Patris mei, hæc testimonium perhibent de me: sed vos non creditis: quia non estis ex ovis meis. Oves meæ vocem meam audiunt: & ego cognosco eas, & sequuntur me: & ego vitam æternam do eis: & non peribunt in æternum, & non rapiet eas quis-

T

quam

quam de manu mea. Pater meus quod dedit mihi, majus omnibus est: & nemo potest rapere de manu Patris mei. Ego & Pater unum sumus. Sustulerunt ergo lapides Judæi, ut lapidarent eum. Respondit eis Jesus: Multa bona opera ostendi vobis ex Patre meo, propter quod eorum opus me lapidatis? Responderunt ei Judæi: De bono opere non lapidamus te, sed de blasphemia: & quia tu, homo cum sis, facis teipsum Deum. Respondit eis Jesus: Nonne scriptum est in lege vestra: quia Ego dixi, dii estis? Si illos dixit deos, ad quos sermo Dei factus est, & non potest solvi Scriptura: quem Pater sanctificavit, & misit in mundum, vos dicitis: Quia blasphemias: quia dixi, Filius Dei sum? Si non facio opera Patris mei, nolite credere mihi. Si autem facio: & si mihi non vultis credere, operibus credite, ut cognoscatis, & credatis quia Pater in me est, & ego in Patre.

Offertorium. Eripe me de inimicis meis, Deus meus: & ab insurgentibus in me libera me Domine.

Secreta.

Annue misericors Deus: ut hostias placationis & laudis, facerem tibi deferamus obsequio. Per Dominum nostrum.

Altera Secreta, vel Protege nos. vel Oblatis quasumus. Pag. 140.

Communio. Lavabo inter innocentes manus meas, & circuibō altare tuum Domine: ut audiam vocem laudis tuæ, & enarrem universa mirabilia tua.

Postcommunio.

Cœlestis doni benedictione percēpta, supplices te Deus omnipotens deprecāmur: ut hoc idem nobis & sacramenti causa sit, & salutis. Per Dominum nostrum.

Altera Postcommunio, vel Quasumus Domine. vel Hæc nos quasumus. Pag. 141.

Super populum. Orēmus. Humiliare capita vestra Deo.

Oratio.

Adesto supplicationibus nostris omnipotens Deus: & quibus fiduciam sperandæ pietatis indulges, consuētæ misericordiæ tribue benignus effectum. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

FERIA V.

Statio ad S. Apollinarem.

Introitus.

Omnia, quæ fecisti nobis Domine, in vero iudicio fecisti: quia peccavimus tibi, & mandatis tuis non obedivimus: sed da gloriam nomini tuo, & fac nobiscum secundum multitudinem misericordiæ tuæ. **Psalmus.** Beati immaculati in via: qui ambulant in lege Domini. Omnia, quæ fecisti.

Oratio.

Presta quasumus omnipotens Deus: ut dignitas conditionis humanæ per immoderantiam fauciata, medicinalis parsimonie studio reformetur. Per Dominum nostrum.

Altera

Altera Oratio, vel Ecclesiæ tuæ. vel Deus omnium fidelium. Pag. 139.

Lectio Daniëlis Prophætæ.

In diebus illis: Oravit Azarias Dominum, dicens: Domine Deus noster: nē, quasumus, tradas nos in perpetuum propter nomen tuum, & nē dissipes testamentum tuum: neque auferas misericordiam tuam a nobis, propter Abraham dilectum tuum, & Isaac servum tuum, & Israël sanctum tuum: quibus locutus es, pollicens quoddā multiplicares semen eorum sicut stellas cœli, & sicut arenam quæ est in littore maris: quia Domine imminuti sumus plusquam omnes gentes, sumusque humiles in universa terra hodie propter peccata nostra. Et non est in tempore hoc princeps, & dux, & Propheta, neque holocaustum, neque sacrificium, neque oblatio, neque incensum, neque locus primitiarum coram te, ut possimus invenire misericordiam tuam: sed in animo contrito, & spiritu humilitatis suscipiamur. Sicut in holocausto arietum, & taurorum, & sicut in millibus agnorum pinguium: sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie, ut placeat tibi: quoniam non est confusio confidentibus in te. Et nunc sequimur te in toto corde, & timemus te, & querimus faciem tuam. Nē confundas nos: sed fac nobiscum juxta mansuetudinem tuam, & secundum multitudinem misericordiæ tuæ. Et erue nos in mirabilibus tuis, & da gloriam nomini tuo Domine:

& confundantur omnes, qui ostendunt servis tuis mala, confundantur in omnipotentia tua, & robur eorum coneratur: & sciant quia tu es Dominus Deus solus, & gloriosus super orbem terrarum, Domine Deus noster.

Graduale. Tollite hostias, & introite in atria ejus: adorare Dominum in aula sancta ejus. **Revelabit Dominus condensa:** & in templo ejus omnes dicent gloriam.

Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam.

In illo tempore: Rogabat Jesum quidam de Phariseis; ut manducaret cum illo. Et ingressus domum Pharisei, discubuit. Et ecce mulier, quæ erat in civitate peccatrix, ut cognovit quoddā accubisset in domo Pharisei, attulit alabastrum unguenti: & stans retrò secus pedes ejus, lacrymis cepit rigare pedes ejus, & capillis capitis sui tergere, & osculabatur pedes ejus, & unguento ungere. Videntes autem Phariseus, qui vocaverat eum, ait intra se, dicens: Hic si esset Propheta, sciret utique, quæ & qualis est mulier, quæ tangit eum: quia peccatrix est. Et respondens Jesus, dixit ad illum: Simon, habeo tibi aliquid dicere. At ille ait: Magister dic. Duo debitores erant cuidam feneratori: unus debebat denarios quingentos, & alius quinquaginta. Non habentibus illis unde redderent, donavit utrisque. Quis ergo eum plus diligit? Respondens Simon, dixit: Æstimo quia is, cui plus donavit. At ille dixit ei: Rectè judicasti.

T 2

dicasti. Et conversus ad mulierem, dixit Simóni: Vides hanc mulierem? Intravi in domum tuam, aquam pedibus meis non dedisti: hæc autem lacrymis rigavit pedes meos, & capillis suis terxit. Osculum mihi non dedisti: hæc autem, ex quo intravit, non cessavit osculari pedes meos. Oleo caput meum non unxisti: hæc autem unguento unxit pedes meos. Propter quod dico tibi: Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum. Cui autem minus dimittitur, minus diligit. Dixit autem ad illam: Remittuntur tibi peccata. Et cœperunt, qui simul accumbebant, dicere intra se: Quis est hic qui etiam peccata dimittit? Dixit autem ad mulierem: Fides tua te salvam fecit: vade in pace.

Psalm.
136
Offertorium. Super flumina Babylonis illic sedimus, & flevimus, dum recordarémur tui Sion.

Secrera.

Domine Deus noster, qui in his potius creaturis, quas ad fragilitatis nostræ subsidium condidisti, tuo quoque nomini mûnera iussisti dicanda constitui: tribue quæsumus; ut & vitæ nobis præsentis auxilium, & æternitatis efficiant sacramentum. Per Dóminum nostrum.

Altera Secreta, vel **Prótege nos.**
vel Oblatis, quæsumus. Pag. 140.

Psalm.
118.
Communio. Meménto verbi tui servo tuo Dómine, in quo mihi spem dedisti: hæc me consolata est in humilitate mea.

Postcommunio.

Quod ore sumpimus Dómine, pura mente capiámus: & de

mûnere temporáli, fiat nobis remedium sempiternum. Per Dóminum nostrum.

Altera Postcommunio, vel **Quæsumus Dómine. vel** **Hæc nos quæsumus. Pag. 141.**

Super populum. Orémus.

Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Esto, quæsumus Dómine, propitius plebi tuæ: ut, quæ tibi non placent, respuéntes; tuorum potius repleántur delectationibus mandatorum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA VI.
FESTUM
Septem Dolorum B. Virginis MARIE.

Introitus.

Stabat juxta Crucem Jesu mater ejus, & soror matris ejus Maria Cléophæ, & Salôme & Maria Magdalénæ. **V.** Mulier, ecce filius tuus, dixit Jesus: ad discipulum autem; Ecce Mater tua. **V.** Glória Patri & Filio.

Oratio.

DEUS, in cujus passiône, secundum Simeónis prophetiam, dulcissimam animam gloriósæ Virginis & matris Mariæ doloris gladius pertransivit: concède propitius; ut qui transfixiónem ejus & passióem venerando recolimus, gloriósis méritis & precibus omnium Sanctórum Cruci fideliter astán-

tium

tium intercedéntibus, passionis tuæ effectum felicem consequámur. Qui vivis & regnas.

Commemoratio Feriæ.

Lectio libri Judith.

Benedixit te Dóminus in virtute sua, qui per te ad nihilum redégit inimicos. Benedicta es tu à Dómino Deo excélsio præ omnibus mulieribus super terram. Benedictus Dóminus, qui creávit cælum & terram, quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recedat laus tua de ore hóminum, qui memores fuerint virtutis Dómini in ætérnum: pro quibus non pepercisti animæ tuæ propter angústias & tribulatiónes generis tui, sed subvenisti ruínæ ante conspectum Dei nostri.

Graduale. Dolorósa & lacrymabilis es Virgo María, stans juxta crucem Dómini Jesu filii tui Redemptoris. **V.** Virgo Dei genitrix, quem totus non capit orbis; hoc crucis fert supplicium vitæ factus homo.

Tractus. Stabat sancta María, cœli Regina, & mundi Dómina, juxta crucem Dómini nostri Jesu Christi dolorósa. **V.** O vos omnes, qui transitis per viam, attendite & videte, si est dolor sicut dolor meus.

Sequentia.

Stabat Mater dolorósa
Juxta crucem lacrymósa:
Dum pendebat Filius.
Cujus animam gementem,
Contristantem, & dolentem
Pertransivit gladius.

Quam tristis & afflicta
Fuit illa benedicta
Mater Unigéniti!

Quæ mœrebat & dolébat,
Et tremébat, cum vidébat
Nati pœnas inclyti.

Quis est homo, qui non fleret,
Christi Matrem si vidéret
In tanto supplicio?

Quis non posset contristâri,
Piam Matrem contemplâri,
Dolentem cum Filio?

Pro peccatis suæ gentis,
Vidit Jesum in tormentis,
Et flagellis subditum.

Vidit suum dulcem Natum,
Moriéntem desolatam,
Dum emisit spiritum.

Eja Mater fons amoris,
Me sentire vim doloris,
Fac ut tecum lugeam.

Fac ut ardeat cor meum:
In amâdo Christum Deum,
Ut sibi compláceam.

Sancta Mater istud agas,
Crucifixi fige plagas,
Cordi meo válidè.

Tui Nati vulnerâti,
Tam dignâti pro me pati,
Pœnas mecum dívide.

Fac me verè tecum flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego víxero.

Juxta crucem tecum stare,
Te libénter sociâre,
In planctu desídero.

Virgo Virginum præclara,
Mihi jam non sis amâra,
Fac me tecum plângere.

Fac ut porrem Christi mortem,
Passiônis fac consórtem,
Et plagas recólere.

Fac me plagis vulnerari,
Cruce hac inebriari,
Ob amorem Filii.

Inflammatus & accensus,
Per te Virgo sum defensus,
In die iudicii.

Fac me cruce custodiri,
Morte Christi præmuniri,
Confoveri gratia.

Quando corpus morietur,
Fac ut animæ donetur
Paradisi gloria. Amen.

Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem.

In illo tempore: Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, & soror matris ejus Maria Cleophae, & Maria Magdalene. Cum vidisset ergo Jesus matrem, & discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri suae: Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo: Ecce Mater tua. Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. **Credo.**

Offertorium. Recordare Virgo Mater Dei, dum steteris in conspectu Domini, ut loquaris pro nobis bona, & ut avertat indignationem suam a nobis.

Secreta.

Offerimus tibi preces & hostias Domine Jesu Christe, humiliter supplicantes: ut qui transfixionem dulcissimi spiritus beatae Mariae matris tuae precibus recensemus; suorumque sub Cruce Sanctorum consortium, multiplicato piissimo interventu meritis mortis tuae, meritum cum beatis habeamus. Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitate.

Præfatio de Beata Maria. Et te in transfixione.

Communio. Felices sensus beatae Mariae Virginis, qui sine morte meruerunt martyrii palmam sub Cruce Domini.

Postcommunio.

Sacrificia, quae sumpsimus, Domine Jesu Christe, transfixionem matris tuae & Virginis devotè celebrantes, nobis impetrent apud clementiam tuam omnis boni salutaris effectum. Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitate.

FERIA VI.

Statio ad S. Stephanum in Caelio Monte.

Introitus.

Miserere mihi Domine, quoniam tribulor: libera me, & eripe me de manibus inimicorum meorum, & a persequentibus me: Domine non confundar, quoniam invocavi te. **Psalmus.** In te Domine speravi, non confundar in aeternum: in justitia tua libera me. Miserere mihi.

Oratio.

Cordibus nostris, quaesumus Domine, gratiam tuam benignus infunde: ut peccata nostra castigatione voluntaria cohibentes; temporaliter potius maceremur, quam supplicii deputemur aeternis. Per Dominum nostrum.

Altera Oratio, vel Ecclesiae tuae, vel Deus omnium fidelium. Pag. 139.

Lectio

Lectio Jeremiae Prophetae.

In diebus illis: Dixit Jeremias: Domine, omnes qui te derelinquunt, confundentur: recedentes a te, in terra scribentur: quoniam dereliquerunt venam aquarum viventium Dominum. Sana me Domine, & sanabor: saluum me fac, & salvus ero: quoniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est verbum Domini? Veniat. Et ego non sum turbatus, te pastorem sequens: & diem hominis non desideravi, tu seis. Quod egressum est de labiis meis, rectum in conspectu tuo fuit. Non sis tu mihi formidini, spes mea tu in die afflictionis. Confundantur qui me persequuntur, & non confundamur ego: paveant illi, & non paveam ego: induc super eos diem afflictionis, & duplici contritione contere eos, Domine Deus noster.

Graduale. Pacificè loquebantur mihi inimici mei: & in ira molesti erant mihi. **V.** Vidisti Domine, ne sileas: ne discedas a me.

Tractus. Domine, non secundum peccata nostra, quae fecimus nos: neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. **V.** Domine, ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericordiae tuae, quia pauperes facti sumus nimis. **V.** Adjuva nos Deus salutaris noster: & propter gloriam nominis tui Domine, libera nos: & propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum. **V.** Audite vocem Domini, qui vocat in diebus ultionum, & qui servat in diebus irae.

Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem.

In illo tempore: Collegérunt Pontifices & Pharisei concilium adversus Jesum, & dicebant: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum: & venient Romani, & tollent nostrum locum, & gentem. Unus autem ex ipsis Caiphas nomine, cum esset Pontifex anni illius, dixit eis: Vos nescitis quidquam, nec cogitatis, quia expedit vobis, ut unus moriatur homo pro populo, & non tota gens pereat. Hoc autem a semetipso non dixit: sed cum esset Pontifex anni illius, prophetavit, quod Jesus moriturus erat pro gente, & non tantum pro gente, sed ut filios Dei, qui erant dispersi, congregaret in unum. Ab illo ergo die cogitaverunt ut interficerent eum. Jesus ergo jam non in palam ambulabat apud Judaeos; sed abiit in regionem juxta desertum, in civitatem quae dicitur Ephrem, & ibi morabatur cum discipulis suis.

Offertorium. Benedictus es Domine, doce me justificationes tuas: & non tradas calumniantibus me superbis: & respondebo reprobrantibus mihi verbum.

Secreta.

Presta nobis misericors Deus: ut dignè tuis servire semper altaribus mereamur; & eorum perpetua participatione salvari. Per Dominum nostrum.

Altera Secreta, vel Protege nos, vel Oblatis quaesumus. Pag. 140.

Communi-

Psal.
26.

Communio. Nè tradideris me Dómine in ánimas persequéntium me: quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentita est iniquitas tibi.

Postcommunio.

Sumpti sacrificii, Dómine, perpétua nos tuitio non derelinquat: & nóxia semper à nobis cuncta depéllat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Altera Postcommunio, vel Quæsumus Dómine. vel Hæc nos quæsumus. Pag. 141.

Super populum. Orémus.
Humiliâte cápita vestra Deo.

Oratio.

Concède quæsumus, omnipotens Deus: ut qui protectiōnis tuæ grátiam quærimus, liberáti à malis omnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

SABBATO.

Statio ad S. Joannem ante Portam Latinam.

Introitus.Psal.
30.

Miserere mihi Dómine, quóniam tribulor: libera me, & éripe me de manibus inimicōrum meōrum, & à persequéntibus me: Dómine non confundar, quóniam invocávi te. **Psalms.** In te Dómine sperávi, non confundar in ætérnum: in iustitia tua libera me. Miserere mihi.

Oratio.

Proficiat, quæsumus Dómine, plebs tibi dicata piæ devotiōnis affectu: ut sacris actiōnibus erudita, quantò maiestati tuæ firgratior, tantò donis potiōribus augeatur. Per Dóminum nostrum.

Altera Oratio, vel Ecclesiæ tuæ. vel Deus omnium fidélium. Pag. 139.

Lectio Jeremiæ Prophætæ.

In diēbus illis: Dixérunt impij Judæi ad invicem: Venite, & cogitémus contra justum cogitationes: non enim peribit lex à sacerdotē, neque consiliū à sapiente, nec sermo à Propheta: venite, & percutiāmus eum linguā, & non attendāmus ad univērsos sermōnes ejus. Attēde Dómine ad me, & audi vocem adversariōrum meōrum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt foveam animæ meæ? Recordāre quòd steterim in conspēctū tuo, ut loquerer pro eis bonum, & avēterem indignatiōnem tuam ab eis. Propterea dā filios eōrum in famem, & deduc eos in manus gládi: fiant uxōres eōrum absque liberis, & víduæ: & viri eārum interficiāntur morte: júvenes eōrum confodiāntur gládio in prælio. Audiātur clamor de dōmibus eōrum: adduces enim super eos latrōnem repēntē: quia fodérunt foveam ut cāperent me, & láqueos absconderunt pedibus meis. Tu autem Dómine scis omne consiliū eōrum adversum me in mortem: nè propitiēris iniquitati eōrum, & peccatum eōrum à facie tua non deleatur:

tur:

tur: fiant corruentes in conspēctū tuo, in tēpore furōris tui abutere eis, Dómine Deus noster.

Graduale. Pacifice loquebāntur mihi inimici mei: & in ira molēsti erant mihi. **Ps.** Vidisti Dómine, nè síleas: nè discēdas à me.

Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem.

In illo tēpore: Cogitavérunt principes sacerdotum, ut & Lázarus interficerent: quia multi propter illum abibant ex Judæis, & credébant in Jesum. In crastinum autem turba multa, quæ venerat ad diem festum, cum audissent quia venit Jesus Jerosolymam: acceperunt ramos palmārum, & processerunt obviam ei, & clamabant: Hosanna, benedictus qui venit in nōmine Dómini, rex Israël. Et invēnit Jesus asellum, & sedit super eum, sicut scriptum est: Noli timere filia Sion: ecce rex tuus venit sedens super pullum asinæ. Hæc non cognovérunt discipuli ejus primū: sed quando glorificatus est Jesus, tunc recordati sunt, quia hæc erant scripta de eo, & hæc fecérunt ei. Testimoniū ergo perhibebat turba, quæ erat cum eo quando Lázarus vocāvit de monumento, & suscitāvit eum à mortuis. Propterea & obviam venit ei turba: quia audierunt eum fecisse hoc signum. Pharisei ergo dixerunt ad semetipsos: Vidētis quia nihil proficimus? Ecce mundus totus post eum abiit. Erant autem quidam gentiles, ex his qui ascēderant ut adorarent in diē festo. Hi ergo accesserunt ad Philippum, qui erat à Bethsaida Galilææ, & rogabant eum, dicentes: Dómine, volumus Jesum videre. Venit Philippus, & dicit Andréæ: Andréas rursus & Philippus dixerunt Jesu: Jesus autem respondit eis, dicens: Venit hora, ut clarificetur Fílius hominis. Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit, ipsum solum manet. Si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Qui amat animam suam, perdet eam: & qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custodit eam. Si quis mihi ministrat, me sequatur: & ubi sum ego, illic & minister meus erit. Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus. Nunc anima mea turbata est. Et quid dicam? Pater, salvifica me ex hac hora. Sed propterea veni in horam hanc. Pater, clarifica nomen tuum. Venit ergo vox de cælo. Et clarificavi, & iterum clarificabo. Turba ergo, quæ stabat, & audierat, dicebat tonitruum esse factum. Alii dicebant: Angelus ei locutus est. Respondit Jesus, & dixit: Non propter me hæc vox venit, sed propter vos. Nunc iudicium est mundi, nunc princeps hujus mundi ejicitur foras. Et ego si exaltatus fuero à terrā, omnia traham ad meipsum: (hoc autem dicebat, significans qua morte esset moriturus.) Respondit ei turba: Nos audivimus ex lege, quia Christus manet in ætérnum: & quomodo tu dicis: Opórtet exaltari Fílium hominis? Quis est iste Fílius hominis? Dixit ergo eis Jesus: Adhuc módicum lumen

lillum, qui erat à Bethsaida Galilææ, & rogabant eum, dicentes: Dómine, volumus Jesum videre. Venit Philippus, & dicit Andréæ: Andréas rursus & Philippus dixerunt Jesu: Jesus autem respondit eis, dicens: Venit hora, ut clarificetur Fílius hominis. Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit, ipsum solum manet. Si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Qui amat animam suam, perdet eam: & qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custodit eam. Si quis mihi ministrat, me sequatur: & ubi sum ego, illic & minister meus erit. Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus. Nunc anima mea turbata est. Et quid dicam? Pater, salvifica me ex hac hora. Sed propterea veni in horam hanc. Pater, clarifica nomen tuum. Venit ergo vox de cælo. Et clarificavi, & iterum clarificabo. Turba ergo, quæ stabat, & audierat, dicebat tonitruum esse factum. Alii dicebant: Angelus ei locutus est. Respondit Jesus, & dixit: Non propter me hæc vox venit, sed propter vos. Nunc iudicium est mundi, nunc princeps hujus mundi ejicitur foras. Et ego si exaltatus fuero à terrā, omnia traham ad meipsum: (hoc autem dicebat, significans qua morte esset moriturus.) Respondit ei turba: Nos audivimus ex lege, quia Christus manet in ætérnum: & quomodo tu dicis: Opórtet exaltari Fílium hominis? Quis est iste Fílius hominis? Dixit ergo eis Jesus: Adhuc módicum lu-

U

men

men in vobis est. Ambulâte dum lucem habētis, ut non vos tenebræ comprehendant: & qui ambulat in tenebris, nescit quò vadat. Dum lucem habētis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. Hæc locutus est Jesus: & abiit, & abscondit se ab eis.

Oratorium. Benedictus es Dómine, doce me justificationes tuas: & non tradas calumniántibus me superbis: & respondébo exprobrántibus mihi verbum.

Sacra.

A Cunctis nos, quæsumus Dómine, reatibus & periculis propitiatus absolve: quos tanti mysterií tribuis esse cónsortes. Per Dóminum nostrum.

Altera Sacra, vel Prætege nos. vel Oblatis quæsumus. Pag. 140.

Communio. Nè tradideris me Dómine, in ánimas persequentium me: quóniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est iniquitas sibi.

Postcommunio.

Divini muneris largitate satiáti, quæsumus Dómine Deus noster: ut hujus semper participatione vivámus. Per Dóminum nostrum.

Altera Postcommunio, vel Quæsumus Dómine, vel Hæc nos, quæsumus. Pag. 141.

Super populum. Orémus.
Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Tueatur, quæsumus Dómine, dextera tuá populum deprecántem: & purificátum dignánter erúdiat; ut consolatióne præsentis,

ad futura bona proficiat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

DOMINICA IN PALMIS.

Completa Tertia, & facta aspersione aquæ, more solito, Sacerdos indutus pluviali violaceo, vel sine casula, cum ministris similiter indutis, procedit ad benedicendum ramos palmarum, & olivarum, sive ramum arborum, in medio ante Altare, vel ad cornu Epistolæ positus. Et primò cantatur à Choro Antiphona.

Hosanna filio David: benedictus qui venit in nómine Dómini. O Rex Israël: Hosanna in excelsis.

Deinde Sacerdos stans in cornu Epistolæ, non vertens se ad populum, dicit in tono Orationis Misticæ. Dóminus vobiscum. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS, quem diligere & amare, justitia est; ineffábilis grátia: tuæ in nobis dona multiplicá: & qui fecisti nos in morte Filii tui speráre quæ credimus; fac nos eodem resurgente pervenire quò tendimus. Qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus.

Posteà Subdiaconus in loco solito cantat sequentem Lectionem in

tono Epistolæ, & in fine osculatur manum Sacerdotis.

Lectio libri Exodi.

IN diébus illis: Venérunt filii Israël in Elim, ubi erant duodecim fontes aquarum, & septuaginta palmar: & castrametati sunt juxta aquas. Profectique sunt de Elim, & venit omnis multitudo filiòrum Israël in désertum Sin, quod est inter Elim & Sinai: quintodécimo die mensis secúndi, postquam egressi sunt de terra Ægypti. Et murmurávit omnis congregatio filiòrum Israël contra Móysen & Aaron in solitudine. Dixeruntque filii Israël ad eos: Utinam mórtui essemus per manum Dómini in terra Ægypti, quando sedebamus super ollas cárnium, & comedebamus panem in saturitate: cur eduxistis nos in désertum istud, ut occideretis omnem multitudinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ecce, ego pluam vobis panes de cælo: egrediatur populus, & colligat quæ sufficiunt per singulos dies: ut tentem eum, utrùm ambulet in lege mea, an non. Die autem sexto parent quod inferant: & sit duplum quàm colligere solébant per singulos dies. Dixeruntque Móyses & Aaron ad omnes filios Israël: Vespere sciétis quòd Dóminus eduxerit vos de terra Ægypti: & manè vidébitis glóriam Dómini.

Deinde cantatur pro Graduali. Collegérunt Pontifices & Pharisæi concilium, & dixerunt: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum: Et vé-

nient Románi, & tollent nostrum locum, & gentem. *Unus autem ex illis, Cápphas nómine, cum esset pónטיפex anni illius, prophetávit, dicens: Expedi vobis, ut unus moriatur homo pro populo, & non tota gens péreat. Ab illo ergo die cogitavérunt interficere eum, dicentes. Et vénient.*

Vel aliud. In monte Oliveti orávit ad patrem: pater, si fieri potest, tránseat à me calix iste. *Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma: fiat volúntas tua. Vigiláte, & oráte, ut non intrétis in tentatióne. Spíritus quidem.*

Interim dum cantatur. Diaconus ponit librum Evangeliorum super Altare: & Sacerdos, ministrante Diacono naviculam, ponit incensum in thuribulo. Deinde Diaconus dicit, *Munda cor meum.* accipit librum de Altari, petit benedictionem à Sacerdote: postea Subdiacono librum tenente, medius inter duos Acolythos tenentes candelabra accensa, signat librum, incensat, & cantat Evangelium, ut infra, more consueto: quo finito, Subdiaconus defert librum osculandum Sacerdoti, qui & incensatur à Diacono.

Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum.

IN illo tempore: Cum appropinquasset Jesus Jerosólymis, & venisset Bethphage ad montem Oliveti: tunc misit duos discipulos suos, dicens eis: Ite in castellum, quod contra vos est, & statim invenietis ásinam alligáram, & pullum cum ea: sôlvite, & addúcite mihi:

& si quis vobis aliquid dixerit, dicite quia Dominus his opus habet: & confestim dimittet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur quod dictum est per Prophetam, dicentem: Dicite filiae Sion: ecce rex tuus venit tibi mansuetus, sedens super asinam, & pullum, filium subjugalis. Euntes autem discipuli, fecerunt sicut praecepit illis Jesus. Et adduxerunt asinam, & pullum: & imposuerunt super eos vestimenta sua, & eum desuper sedere fecerunt. Plurima autem turba straverunt vestimenta sua in via: alii autem caedebant ramos de arboribus, & sternebant in via: turbæ autem, quæ precedebant, & quæ sequebantur, clamabant, dicentes: Hosanna filio David: benedictus, qui venit in nomine Domini.

Post hæc benedicuntur rami. Sacerdos stans in eodem cornu Epistolæ, dicit in tono Orationis Festivæ. Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio.

Auge fidem in te sperantium Deus, & supplicum preces clementer exaudi: veniat super nos multiplex misericordia tua: benedicantur & hi palmites palmârum, seu olivârum: & sicut in figura Ecclesiæ multiplicasti Noë egredientem de arca, & Moysen exeuntem de Ægypto cum filiis Israël: ita nos portantes palmas, & ramos olivârum, bonis actibus occurrâmus obviam Christo: & per ipsum in gaudium introeamus æternum. Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus sancti Deus.

Per omnia sæcula sæculorum.

Amen. Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo. Sursum

corda. Habemus ad Dominum.

Gratias agamus Domino Deo nostro. Dignum & iustum est. Verè dignum & iustum est, æquum & salutare, nos tibi semper, & ubique gratias

gratias agere, Domine sancte Pater omnipotens, æterne Deus. Qui gloriaris in consilio Sanctorum tuorum.

Tibi enim serviunt creaturæ tuæ: quia te solum auctorem & Deum cognoscunt: & omnis factura tua te collaudat, & benedicunt te sancti tui. Quia

illud magnum Unigeniti tui nomen, coram regibus & potentatibus huius sæculi, libera voce confitentur: Cui assistunt Angeli & Archangeli, Throni & Dominationes: cumque omni milita cœlestis exercitus, hymnum gloriæ tuæ concinunt, sine fine dicentes.

U 3 Et

Et cantatur Sanctus à Choro.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt celi & terra gloria tua, Hosanna in excelsis. Benedictus qui venit in nomine Domini, Hosanna in excelsis. **Sequitur:** Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio.

Petimus, Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus: ut hanc creaturam olivæ, quam ex ligni materia prodire iussisti, quamque columba rediens ad arcam proprio pertulit ore, bene **✠**dicere, & sanctifi **✠**care digneris: ut quicumque ex ea receperint, accipiant sibi protectionem animæ & corporis: fiatque, Domine, nostræ salutis remedium, tuæ gratiæ sacramentum. Per Dominum nostrum. **R.** Amen.

Orémus.

DEUS, qui dispersa congregas, & congregata conservas: qui populis obviam Jesu ramos portantibus benedixisti: bene **✠**dicetiam hos ramos palmæ & olivæ, quos tui famuli ad honorem nominis tui fideliter suscipiunt: ut in quemcumque locum introducti fuerint, tuam benedictionem habitatores loci illius consequantur: & omni adversitate effugata, dextera tua protegat quos redemit Jesus Christus Filius tuus Dominus noster. Qui tecum vivit & regnat.

Orémus.

DEUS, qui miro dispositionis ordine, ex rebus etiam insensibilibus, dispensationem nostræ salutis ostendere voluisti: da quæ-

sumus; ut devota tuorum corda fidelium salubriter intelligant, quid mysticè designet in facto, quod hodie cœlesti lumine afflata, Redemptori obviam procedens, palmârûm atque olivârûm ramos vestigiis ejus turba substravit. Palmârûm igitur rami de mortis principe triumphos expectant: furculi verò olivârûm, spiritualem unitiõnem advenisse quodammodo clamant. Intellexit enim jam tunc illa hominum beata multitudo præfigurari: quia Redemptor noster humanis condolens miseriis, pro totius mundi vita cum mortis principe esset pugnaturus, ac moriendo triumphaturus. Et ideo talia obsequens administravit, quæ in illo & triumphos victoriæ, & misericordiæ pinguetudinem declararent. Quod nos quoque plena fide, & factum & significatum retinentes, te Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, per eundem Dominum nostrum Jesum Christum suppliciter exoramus; ut in ipso, atque per ipsum, cujus nos membra fieri voluisti, de mortis imperio victoriam reportantes, ipsius gloriôsæ resurrectionis participes esse mereamur. Qui tecum vivit & regnat.

Orémus.

DEUS, qui per olivæ ramos, pacem terris columbam nuntiare iussisti: presta quæsumus; ut hos olivæ, caterarumque arborum ramos, cœlesti benedictione sanctifices: ut cuncto populo tuo proficiant ad salutem. Per Christum Dominum nostrum.

Orémus.

Orémus.

Bene **✠**dic, quæsumus Domine, hos palmârûm, seu olivârûm ramos: & præsta; ut quod populus tuus in tui venerationem hodierna die corporaliter agit, hoc spiritualiter summa devotione perficiat, de hoste victoriam reportando, & opus misericordiæ summo-perè diligendo. Per Dominum nostrum.

Ille Celebrans ponit incensum in thuribulum, deinde ter aspergit ramos a qua benedicta, dicendo Antiphonam, **Asperges me.** sine cera, & sine Palmo: & ter adolebit incensum. Postea dicit: Dominus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo.

Orémus.

DEUS, qui Filium tuum Jesum Christum Dominum nostrum, pro salute nostra in hunc mundum misisti, ut se humiliaret ad nos, & nos revocaret ad te: cui etiam dum Jerusalem veniret, ut adimpleret Scripturas, credentium populorum turba, fidelissima devotione vestimenta sua cum ramis palmârûm in via sternebant: præsta quæsumus; ut illi fidei viam præparemus, de qua, remoto lapide offensionis, & petra scandali, frondeant apud te opera nostra justitiæ ramis: ut ejus vestigia sequi mereamur. Qui tecum vivit & regnat in unitate.

Completa benedictione, dignior ex Clero accedit ad Altare, & dat primum benedictum Celebranti, qui non genuflectit, nec osculatur manum dantis. Postea Celebrans stans ante Altare versis ad populum, distribuit ramos, primum di-

gnat, a quo ipse accipit, deinde Deacono & Subdeacono paratis, & aliis clericis singulatum per ordinem, ultimo laicis: omnibus gentes decedentibus, & ramum ac manum Celebrantis osculantibus, exceptis Prelatis, si adsint. Ita cum inceperit distribuere, à Choro cantantur sequentes Antiphonæ.

Pueri Hebræorum portantes ramos olivârûm obviaverunt Domino, clamantes, & dicentes: Hosanna in excelsis.

Alia Antiphona.

Pueri Hebræorum vestimenta prosternebant in via, & clamabant dicentes: Hosanna filio David: benedictus qui venit in nomine Domini.

Quæ si non sufficiant, repetantur quousque ramorum distributio imitatur. Deinde Sacerdos dicit: Dominus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Omnipotens sempiternus Deus, qui Dominum nostrum Jesum Christum super pullum asinæ sedere fecisti, & turbas populorum vestimenta, vel ramos arborum in via sternere, & hosanna decantare in laudem ipsius docuisti: da quæsumus; ut illorum innocentiam imitari possimus, & eorum meritum consequi mereamur. Per eundem Christum Dominum nostrum. **R.** Amen.

Postea fit Processio. Et primo Celebrans imponit incensum in thuribulum: & Diaconus versans ad populum, dicit: Procedamus in pace. Et chorus respondet: In nomine Christi. Amen. Prece-

dit thuriferarius cum thuribulo fumigante: deinde Subdiaconus paratus: deferens Crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris accensis: sequitur Clerus per ordinem, ultimò Celebrans cum Diacono à sinistris, omnes cum ramis in manibus, & cantantur sequentes Antiphonæ, vel omnes, vel aliquæ, quousque durat Processio.

Antiphona.

Cum appropinquaret Dóminus Jerosólymam, misit duos ex discipulis suis, dicens: Ite in castellum, quod contra vos est: & inveniétis pullum ásinæ alligatum, super quem nullus hóminum sedit: sólvite, & addúcite mihi. Si quis vos interrogáverit dicite: opus Dómino est. Solvéntes adduxérunt ad Jesum: & imposuérunt illi vestiménta sua, & sedit super eum: alii expandébant vestiménta sua in via, alii ramos de arbóribus sternébant: & qui sequebántur, clamábant: Hosanna, benedíctus qui venit in nómine Dómini: benedíctum regnum patris nostri David: Hosanna in excélsis: miserere nobis fili David.

Alia Antiphona.

Cum audisset pópulus, quia Jesus venit Jerosólymam, acceperunt ramos palmárum: & exiérunt ei óbviám, & clamábant púeri, dicétes: Hic est, qui ventúrus est in salutem pópuli. Hic est salus nostra, & redemptio Israël. Quantus est iste, cui Throni & Dominatiónes occurrunt? Noli timére, filia Sion: ecce Rex tuus venit tibi, sedens super pullum ásinæ: sicut scriptum est. Salve Rex fabrica-

tor mundi, qui venísti redímere nos.

Alia Antiphona.

An te sex dies solémnis Paschæ, quando venit Dóminus in civitatem Jerúsalem, occurrerunt ei pueri: & in manibus portábant ramos palmárum, & clamábant voce magná, dicétes: Hosanna in excélsis: benedíctus qui venísti in multitudine misericórdiæ tuæ: Hosanna in excélsis.

Alia Antiphona.

Occurrunt turbæ cum flóribus & palmis Redemptóri óbviám: & victóri triumphánti digna dant obsequia: Filius Dei ore gentes prædicant: & in laudem Christi voces tonant per núbila: Hosanna in excélsis.

Alia Antiphona.

Cum Angelis & púeris fidéles inveniamur, triumphatóri mortis clamantes: Hosanna in excélsis.

Alia Antiphona.

Turba multa, quæ convenerat ad diem festum, clamábat Dómino: Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hosanna in excélsis.

In reversione Processionis, duo vel quatuor cantores intrant in Ecclesiam, & clauso ostio stantes versa facie ad Processionem, incipiunt *Glória, laus.* & decantant duos primos versus. Sacerdos verò cum aliis extra Ecclesiam, repetit eosdem. Deinde qui sunt intrus, cantant alios versus sequentes: vel omnes, vel partem, prout videbitur: & qui sunt extra, ad quoslibet duos versus respondent: *Glória, laus.* sicut à principio *Glória*

Glória

Glória, laus, & honor, tibi sit Rex Christe Redemptor: Cui puerile decus promptit Hosanna pium.

Israël es tu Rex, Davidis & inclyta proles:

Nómine qui in Dómini Rex benedícte venis. *Glória, laus.*

Cœtus in excélsis te laudat cœlicus omnis,

Et mortális homo, & cuncta creata simul. *Glória, laus.*

Plebs Hebræa tibi cum palmis óbvia venit:

Cum prece, voto, hymnis, ádsumus ecce tibi. *Glória, laus.*

Hi tibi passuro solvébant múnia laudis:

Nos tibi regnánti pángimus ecce melos. *Glória, laus.*

Hi placuere tibi, placeat devotio nostra:

Rex bone, Rex clemens, cui bona cuncta placent. *Glória, laus.*

Postea Subdiaconus hastili Crucis percutit portam: qua statim aperta, Processio intrat Ecclesiam, cantando *Glória, laus.* Ingrediénte Dómino in sanctam civitatem, Hebræorum púeri resurrectionem vitæ pronuntiántes, Cum ramis palmárum Hosanna clamábant in excélsis. Cum audisset pópulus, quòd Jesus veniret Jerosólymam, exiérunt óbviám ei. Cum ramis.

Et non dicitur, *Glória Patri.*

Deinde celebratur Missa, & rami tenentur in manibus dum cantatur Passio & Evangelium tantum.

Statio ad S. Joannem in Laterano.

Introitus.

Domine, nè longè facias auxiliū tuum à me, ad defensionem meam aspice: libera me de ore leónis, & à cornibus unicornium humilitatem meam. *Psalmus.* Deus meus, respice in me, quare me dereliquisti? longè à salute mea verba delictorum meorum. Domine, nè longè.

Oratio.

Omnipotens sempiternè Deus, qui humano generi ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, & crucem subire fecisti: concede propitius; ut & patientiæ ipsius habere documenta, & resurrectionis consortio mereamur. Per eundem Dóminum nostrum Jesum Christum.

Et hæc Oratio tantum dicitur.

Lectio Epistolæ Beati Pauli Apóstoli ad Philippenses.

Fratres, Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinanivit formam servi accipiens, in similitudinem hóminum factus, & habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltavit illum, & donavit illi nomen,

X

quod

quod est super omne nomen: * ut
in nōmine Jesu omne genu flectā-
tur cōlestium, terrestrium, & in-
fernōrum, & omnis lingua confi-
teatur, quia Dōminus Jesus Chri-
stus in glōria est Dei Patris.

Graduale. Tenuisti manum dex-
teram meam: & in voluntate tua
deduxisti me: & cum glōria assump-
sisti me. * Quam bonus Israël
Deus rectis corde! mei autem pæ-
nē moti sunt pedes; pænē effusi
sunt gressus mei: quia zelavi in
peccatoribus, pacem peccatorum
videns.

Tractus. Deus Deus meus, re-
spice in me: quare me dereliqui-
sti? * Longè à salute mea ver-
ba delictōrum meōrum. * Deus
meus clamābo per diem, nec exau-
dies: in nocte, & non ad inspien-
tiam mihi. * Tu autem in san-
cto habitas, Laus Israël. * In te
speraverunt patres nostri: sperave-
runt, & liberasti eos. * Ad te
clamaverunt, & salvi facti sunt: in
te speraverunt, & non sunt confusi.
* Ego autem sum vermis, & non
homo: opprobrium hōminum, &
abjectio plebis. * Omnes qui vi-
debant me, aspernabantur me: lo-
cūti sunt labiis, & moverunt caput.
* Speravit in Dōmino, eripiat
eum: saluum faciat eum, quoniam
vult eum. * Ipsi verò considera-
verunt, & conspexerunt me: divi-
serunt sibi vestimenta mea, & su-
per vestem meam miserunt sortem.
* Libera me de ore leōnis: & à
cōnibus unicōrnium humilitatem
meam. * Qui timētis Dōminum,
laudate eum: univēsum semen Ja-
cob magnificate eum. * Annun-

tiabitur Dōmino generatio ventū-
ra: & annuntiābunt cœli iustitiam
ejus. * Pōpulo qui nascetur, quem
fecit Dōminus.

**Passio Domini incipitur abso-
lutè: non dicitur, Munda cor me-
um, non petitur benedictio, non
deferuntur luminaria, nec incen-
sum: non dicitur, Dōminus vo-
biscum, nec respondetur, Glōria
tibi Dōmine. & Celebrans, seu Dia-
conus, dum pronuntiat, Passio Dō-
mini nostri, non signat librum, ne-
que seipsum. Quod & in aliis die-
bus servatur, quando legitur Passio.**

**Passio Dōmini nostri Jesu
Christi secundum Matthæum.**

In illo tempore: Dixit Jesus disci-
pulis suis: * Scitis quia post
bīdūm Pascha fiet, & Filius hōmi-
nis tradetur ut crucifigatur. * Tunc
congregati sunt principes sacerdotū,
& seniores pōpuli, in atrium
principis sacerdotum, qui dicebatur
Cāiphas: & consilium fecerunt
ut Jesum dolo tenerent, & occide-
rent. Dicebant autem: * Non in
die festo, nè fortè tumultus fieret
in pōpulo. * Cū autem Jesus es-
set in Bethānia in domo Simōnis
leprōsi, accessit ad eum mulier ha-
bens alabastrum unguenti pretiosi,
& effudit super caput ipsius recum-
bentis. Videntes autem discipuli,
indignati sunt, dicentes: * Ut quid
perditio hæc? potuit enim istud
venūdari multo, & dari pauperi-
bus. * Sciens autem Jesus, ait illi-
bus: * Quid molesti estis huic mu-
lieri? opus enim bonum operata
est in me. Nam semper pāuperes
habētis vobiscum: me autem non

semper

semper habētis. Mittens enim hæc
unguentum hoc in corpus meum,
ad sepeliendum me fecit. Amen
dico vobis, ubicūque prædicatum
fuerit hoc Evāgēlium in toto
mundo, dicetur & quod hæc fecit
in memoriā ejus. * Tunc abiit
unus de duōdecim, qui dicebatur
Judas Iscariotes, ad principes sa-
cerdotum: & ait illis: * Quid vul-
tis mihi dare, & ego vobis eum tra-
dam? * At illi constituerunt ei tri-
ginta argenteos. Et exinde quæ-
rebat opportunitatem ut eum tra-
deret. Primā autem die Azymō-
rum accesserunt discipuli ad Jesum,
dicentes: * Ubi vis parēmus tibi
comedere Pascha? * At Jesus di-
xit: * Ite in civitatem ad quem-
dam, & dīcite ei: Magister dicit:
Tempus meum propè est, apud te
facio Pascha cum discipulis meis.
* Et fecerunt discipuli sicut con-
stituit illis Jesus, & paraverunt Pa-
scha. Vespere autem facto, discum-
bebat cum duōdecim discipulis suis.
Et edentibus illis, dixit: * Amen
dico vobis, quia unus vestrū me
traditurus est. * Et contristati
valdè, cœperunt singuli dicere: *
Numquid ego sum Dōmine? * At
ipse respondens, ait: * Qui intin-
git mecum manum in parōpside,
hic me tradet. Filius quidem hō-
minis vadit, sicut scriptum est de
illo: vā autem hōmini illi, per
quem Filius hōminis tradetur: bo-
num erat ei, si natus non fuisset ho-
mo ille. * Respondens autem Ju-
das, qui tradidit eum, dixit: * Num-
quid ego sum Rabbi? * Ait illi:
* Tu dixisti. * Cœnantibus au-
tem eis, accēpit Jesus Panem, & be-

nedixit, ac fregit, deditque disci-
pulis suis, & ait: * Accipite, &
comedite: hoc est Corpus meum.
* Et accipiens calicem, grācias e-
git: & dedit illis, dicens: * Bibi-
te ex hoc omnes. Hic est enim
Sanguis meus novi testamēti, qui
pro multis effundetur in remissio-
nem peccatorum. Dico autem vo-
bis: non bibam amodò de hoc ge-
nimine vitis, usque in diem illum,
cū illud bibam vobiscum novum
in regno Patris mei. * Et hymno
dicto, exierunt in montem Olivē-
ti. Tunc dicit illis Jesus: * Om-
nes vos scandalum patiēmini in me
in ista nocte. Scriptum est enim:
Percutiam pastorem, & dispergen-
tur oves gregis. Postquam autem
resurrexero, præcedam vos in Ga-
lilæam. * Respondens autem Pe-
trus, ait illi: * Et si omnes scanda-
lizati fuerint in te, ego numquam
scandalizabor. * Ait illi Jesus: *
Amen dico tibi, quia in hac nocte,
antequam gallus cantet, ter me ne-
gabis. * Ait illi Petrus: * Etiam
si oportuerit me mori tecum, non
te negabo. * Similiter & omnes
discipuli dixerunt. Tunc venit Je-
sus cum illis in villam, quæ dici-
tur Gethsēmani, & dixit discipulis
suis: * Sedete hic, donec vadam
illuc, & orem. * Et assumpto Pe-
tro, & duobus filiis Zebēdæi, cœ-
pit contristari & mœstus esse. Tunc
ait illis: * Tristis est anima mea
usque ad mortem: sustinete hic,
& vigilate mecum. * Et progrēs-
sus pusillum, procidit in faciem su-
am, orans, & dicens: * Pater mi,
si possibile est, transeat à me calix
iste. Verūtmamen non sicut ego

volō, sed sicut tu. **c** Et venit ad discipulos suos, & invenit eos dormientes: & dicit Petro: **✠** Sic non potuistis unā horā vigilāre mecum? Vigilāte, & orāte ut non intrētis in tentatiōnem. Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma. **c** Iterum secundo abiit, & oravit, dicens: **✠** Pater mi, si non potest hic calix transire nisi bibam illum, fiat voluntas tua. **c** Et venit iterum, & invenit eos dormientes: erant enim oculi eorum gravati. Et relictis illis, iterum abiit, & oravit tertio, eundem sermōnem dicens. Tunc venit ad discipulos suos, & dicit illis: **✠** Dormite jam, & requiescite: ecce appropinquavit hora, & Filius hominis tradetur in manus peccatorum. Surgite, eamus: ecce appropinquavit qui me tradet. **c** Adhuc eo loquente, ecce Judas unus de duodecim venit, & cum eo turba multa cum gladiis & fustibus, missi à principibus sacerdotum, & senioribus populi. Qui autem tradidit eum, dedit illis signum, dicens: **s** Quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenete eum. **c** Et confestim accedens ad Jesum, dixit: **s** Ave Rabbi. **c** Et osculatus est eum. Dixitque illi Jesus: **✠** Amice, ad quid venisti? **c** Tunc accesserunt, & manus iniecerunt in Jesum, & tenuerunt eum. Et ecce unus ex his qui erant cum Jesu, extendens manum, exemit gladium suum, & percutiens servum principis sacerdotum, amputavit auriculam ejus. Tunc ait illi Jesus: **✠** Convertēte gladium tuum in locum suum. Omnes enim qui acceperint gladium, gladio per-

ibunt. An putas, quia non possum rogare Patrem meum, & exhibebit mihi modò plus quam duodecim legiones Angelorum? Quomodo ergo implebuntur Scripturæ, quia sic oportet fieri? **c** In illa hora dixit Jesus turbis: **✠** Tamquam ad latronem existis cum gladiis & fustibus comprehendere me: quotidie apud vos sedēbam docens in templo, & non me tenuistis: **c** Hoc autem totum factum est, ut adimplerentur Scripturæ Prophetarum. Tunc discipuli omnes, relicto eo, fugerunt. At illi tenentes Jesum, duxerunt ad Capharnum principem sacerdotum, ubi Scribæ & seniores convenerant. Petrus autem sequebatur eum à longè, usque in atrium principis sacerdotum. Et ingressus intro, sedebat cum ministris, ut videret finem. Principes autem sacerdotum, & omne concilium, querebant falsum testimonium contra Jesum, ut eum morti traderent: & non invenerunt, cum multi falsi testes accessissent. Novissime autem venerunt duo falsi testes, & dixerunt: **s** Hic dixit: Possum destruere templum Dei, & post triduum reedificare illud. **c** Et surgens princeps sacerdotum, ait illi: **s** Nihil respondes ad ea, quæ isti adversum te testificantur? **c** Jesus autem tacebat. Et princeps sacerdotum ait illi: **s** Adjuro te per Deum vivum, ut dicas nobis si tu es Christus Filius Dei. **c** Dicit illi Jesus: **✠** Tu dixisti. Verumtamen dico vobis, amodò vidēbitis Filium hominis sedentem à dextris virtutis Dei, & venientem in nubibus celi. **c** Tunc

princeps

princeps sacerdotum scidit vestimenta sua, dicens: **s** Blasphemavit: quid adhuc egemus testibus? ecce nunc audistis blasphemiam: quid vobis videtur? **c** At illi respondentes, dixerunt: **s** Reus est mortis. **c** Tunc expuerunt in faciem ejus, & colaphis eum ceciderunt, alii autem palmas in faciem ejus dederunt, dicentes: **s** Prophetiza nobis Christe, quis est, qui te percussit? **c** Petrus verò sedebat foris in atrio: & accessit ad eum una ancilla, dicens: **s** Et tu cum Jesu Galilæo eras. **c** At ille negavit coram omnibus, dicens: **s** Nescio quid dicis. **c** Exeunte autem illo januam, vidit eum alia ancilla, & ait his qui erant ibi: **s** Et hic erat cum Jesu Nazareno. **c** Et iterum negavit cum juramento: Quia non novi hominem. Et post pusillum accesserunt qui stabant, & dixerunt Petro: **s** Verè & tu ex illis es: nam & loquela tua manifestum te facit. **c** Tunc cepit detestari & jurare quia non novisset hominem. Et continuo gallus cantavit. Et recordatus est Petrus verbi Jesu, quod dixerat: Priusquam gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras, flevit amare. Manè autem facto, consilium iniierunt omnes principes sacerdotum & seniores populi adversus Jesum, ut eum morti traderent. Et vinctum adduxerunt eum, & tradiderunt Pontio Pilato prædici. Tunc videns Judas, qui eum tradidit, quod damnatus esset; poenitentia ductus, retulit triginta argenteos principibus sacerdotum, & senioribus, dicens: **s** Peccavi,

tradens sanguinem justum. **c** At illi dixerunt: **s** Quid ad nos? tu videris. **c** Et projectis argenteis in templo, recessit: & abiens, laqueo se suspendit. Principes autem sacerdotum, acceptis argenteis, dixerunt: **s** Non licet eos mittere in carbonam, quia pretium sanguinis est. **c** Consilio autem inito, emerunt ex illis agrum figuli, in sepulturam peregrinorum. Propter hoc vocatus est ager ille, Haceldama, hoc est, ager sanguinis, usque in hodiernum diem. Tunc implētum est, quod dictum est per Jeremiam Prophetam, dicentem: Et acceperunt triginta argenteos pretium appretiati, quem appretiaverunt à filiis Israël: & dederunt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Dominus. Jesus autem stetit ante præsidem, & interrogavit eum Præses, dicens: **s** Tu es Rex Judæorum? **c** Dicit illi Jesus: **✠** Tu dicis. **c** Et cum accusaretur à principibus sacerdotum, & senioribus, nihil respondit. Tunc dicit illi Pilatus: **s** Non audis quanta adversum te dicunt testimonia? **c** Et non respondit ei ad ullum verbum, ita ut miraretur Præses vehementer. Per diem autem solēnnem consueverat Præses populo dimittere unum vinctum, quem voluissent. Habebat autem tunc vinctum insignem, qui dicebatur Barabbas. Congregatis ergo illis, dixit Pilatus: **s** Quem vultis dimittam vobis: Barabbam, an Jesum, qui dicitur Christus? **c** Sciēbat enim quod per invidiam tradidissent eum. Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum uxorem,

X3

ejus,

Jesus, dicens: **s** Nihil tibi, & iusto illi: multa enim passa sum hodie per visum propter eum. **c** Principes autem sacerdotum & seniores persuaserunt populis ut peterent Barabbam, Jesum vero perderent. Respondens autem Praeses, ait illis: **s** Quem vultis vobis de duobus dimitti? **c** At illi dixerunt: **s** Barabbam. **c** Dicit illis Pilatus: **s** Quid igitur faciam de Jesu, qui dicitur Christus? **c** Dicunt omnes: **s** Crucifigatur. **c** Ait illis Praeses: **s** Quid enim mali fecit? **c** At illi magis clamabant, dicentes: **s** Crucifigatur. **c** Videns autem Pilatus quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret: accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens: **s** Innocens ego sum a sanguine iusti huius? vos videtis. **c** Et respondens universus populus, dixit: **s** Sanguis ejus super nos, & super filios nostros. **c** Tunc dimisit illis Barabbam: Jesum autem flagellatum tradidit eis ut crucifigeretur. Tunc milites Praesidis suscipientes Jesum in Praetorium, congregaverunt ad eum universam cohortem: & exuentes eum, chlamydem coccineam circumdederunt ei; & plectentes coronam de spinis, posuerunt super caput ejus, & arundinem in dextera ejus, & genu flexo ante eum, illudebant ei, dicentes: **s** Ave rex Judaeorum. **c** Et expuentes in eum, acceperunt arundinem, & percutiebant caput ejus. Et postquam illuserunt ei, exuerunt eum chlamyde, & induerunt eum vestimentis ejus, & duxerunt eum ut crucifigerent. Exeuntes autem, invenerunt homi-

nem Cyrenaeum, nomine Simonem: hunc angariaverunt ut tolleretur crucem ejus. Et venerunt in locum, qui dicitur Gólgotha, quod est, Calvariae locus. Et dederunt ei vinum bibere cum felle mistum. Et cum gustasset, noluit bibere. Postquam autem crucifixerunt eum, diviserunt vestimenta ejus, sortem mittentes: ut impleretur quod dictum est per Prophetam dicentem: Diviserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem. Et sedentes, servabant eum. Et imposuerunt super caput ejus causam ipsius scriptam: Hic est Jesus Rex Judaeorum. Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones; unus a dextris, & unus a sinistris. Prætereuntes autem blasphemabant eum, moventes capita sua, & dicentes: **s** Vah qui destruis templum Dei, & in triduo illud reedificas: salva te ipsum. Si Filius Dei es, descende de cruce. **c** Similiter & principes sacerdotum illudentes cum Scribis & senioribus, dicebant: **s** Alios salvos fecit, seipsum non potest salvum facere: si Rex Israel est, descendat hunc de cruce, & credimus ei: confidit in Deo: liberet nunc, si vult eum: dixit enim: Quia Filius Dei sum. **c** Id ipsum autem & latrones, qui crucifixi erant cum eo, imprecabantur ei. A sexta autem hora tenebra factae sunt super universam terram usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamavit Jesus voce magna, dicens: **✠** Eli, Eli, lamma sabachthani? **c** Hoc est: **✠** Deus meus, Deus meus, ut quid

dereli-

dereliquisti me? **c** Quidam autem illic stantes, & audientes, dicebant: **s** Eliam vocat iste. **c** Et continuo currens unus ex eis, acceptam spongiam implevit aceto, & imposuit arundini, & dabat ei bibere. Ceteri vero dicebant: **s** Sine videamus an veniat Elias liberans eum. **c** Jesus autem iterum clamans voce magna emisit spiritum. **c** Et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo usque deorsum: & terra mota est, & petrae scissae sunt, & monumenta aperta sunt: & multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. Et exeuntes de monumentis post resurrectionem ejus, venerunt in sanctam civitatem, & apparuerunt multis. Centurio autem, & qui cum eo erant, custodientes Jesum, viso terramotu & his quae fiebant, timuerunt valde, dicentes: **s** Verè Filius Dei erat iste. **c** Erant autem ibi mulieres multae a longè, quae secutae erant Jesum a Galilaea, ministrantes ei: inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Jacobi & Joseph mater, & mater filiorum Zebedaei. Cum autem serò factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathaea, nomine Joseph, qui & ipse discipulus erat Jesu. Hic accessit ad Pilatum, & petiit corpus Jesu. Tunc Pilatus iussit reddi corpus. Et accepto corpore, Joseph involvit illud in sindone munda. Et posuit illud in monumento suo novo, quod exciderat in petra. Et advolvit saxum magnum ad ostium monumenti, & abiit. Erat autem ibi Maria Magdalene, & al-

tera Maria, sedentes contra sepulchrum.

Hic dicitur, Munda cor meum. petitur benedictio, defertur incensum sine luminaribus, & incensatur liber: non dicitur, Dominus vobiscum. & Celebrans, aut Diaconus non signat librum, neque seipsum: & quod sequitur, cantatur in tono Evangelii: in cuius fine Celebrans osculatur librum, & incensatur. Quae omnia & in aliis Passionibus servantur, praeterquam Feria sexta in Parasceve.

Altera autem die, quae est post Parasceven, conveniunt principes sacerdotum & Pharisei ad Pilatum, dicentes: Domine, recordati sumus, quia seductor ille dixit adhuc vivens: Post tres dies resurgam. Jube ergo custodiri sepulchrum usque in diem tertium: ne forte veniant discipuli ejus, & furentur eum: & dicant plebi: Surrexit a mortuis. Et erit novissimus error peior priore. Ait illis Pilatus: Habetis custodiam, ite, custodite, sicut scitis. Illi autem abeuntes, muniunt sepulchrum, signantes lapidem, cum custodibus. **Credo.**

Offertorium. Improperium expectavit cor meum, & miseriam: & sustinui qui simul mecum contristaretur, & non fuit: consolantem me quaesivi, & non inveni: & dederunt in escam meam fel, & in siti mea potaverunt me aceto.

Secreta.

Concede quaesumus Domine, ut oculis tuae majestatis munus oblatum, & gratiam nobis devotionis obtineat, & effectum beatæ

perenni-